

ΟΛΟΙ-ΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αρ. Φύλλου 15
ΙΟΥΝΙΟΣ 2003

1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α Σ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΦΘΑΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΟΙ ΟΧΤΡΟΙ

Στην ιστοσελίδα της ελληνικής προεδρίας, αναφέρεται μεταξύ άλλων πως «το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποτελεί σημαντική εκδήλωση: η παρουσία, σε μια ευρωπαϊκή πόλη, δεκαπέντε εκπροσώπων με αδιαμφισβήτητους δημοκρατικούς τίτλους, συνοδευόμενων από άλλους Υπουργούς και στενούς συνεργάτες, υπήρξε επί είκοσι πέντε χρόνια ένα ιδιαίτερα αναμενόμενο πολιτικό γεγονός».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

Ιούνιος και η σύνοδος των αφεντάδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρόκειται να γίνει κατ' όνομα στην Θεσσαλονίκη, στην πραγματικότητα όμως στο πόρτο Καρράς της Χαλκιδικής.

Αυτοί που σχεδιάζουν για την τύχη εκατομμυρίων ανθρώπων της Ευρώπης και που καυχούνται πως είναι οι εκφραστές των θελήσεων των κοινωνιών αυτής της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ-ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ

**ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΑΘΗΝΑ,
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14
ΙΟΥΝΗ ΩΡΑ 7 μ.μ**

**Η ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΟΡΥΦΗΣ ΤΗΣ
Ε.Ε. ΣΤΗ
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΚΑΙ Η
ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ**

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ

Για ΣΥΝΟΔΟ βρέψε και σεφ. 5

**ΕΠΙ-ΔΡΟΜΕΣ
στο ...πολιτικό
σκηνικό** σεφ. 2

**Η
«ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ-
ΠΟΙΗΣΗ»
σαν διαχρονική
έννοια** σεφ. 6

Εκδήλωση στο
Αγρίνιο με θέμα:
**Η ΕΙΣΒΟΛΗ
ΣΤΟ ΙΡΑΚ**

σεφ. 6-7

Νέα από την
ΚΥΠΡΟ

σεφ. 13

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ
ΒΕΝΕΤΤΟΝ** σεφ. 15

Το άγχος, η
αβεβαιότητα
και ο φόβος
στη συγχρονη
μητρόπολη

σεφ. 17

**Διαδρομές
Μνήμης**

**ΟΙ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ
ΑΓΩΝΕΣ**

σεφ. 18-19

**ΣΧΕΤΙΚΑ
ΜΕ ΤΗ ΡΥΠΑΝΣΗ
ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΓΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ**

σεφ. 20

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΜΤΑΚΟΣ
Αναμνήσεις μιας ζωής
στο επαναστατικό κίνημα

ΚΥΚΛΟΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΑΜΤΑΚΟΣ**
ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ
ΣΤΟ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ
ΚΙΝΗΜΑ

ΚΥΚΛΟΙ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

**βιβλίο
διαδρομές** σεφ. 16

98,0 FM
ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

**Εβιάν
G8** σεφ. 5

**ΜΙΑ
ΣΥΝΤΟΜΗ
ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΤΑ**

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ σεφ. 4

**ΚΡΑΤΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ Ε.Ο.17Ν**

σεφ. 8-9

**ΕΞΩ
Η ΔΕΗ
ΚΑΙ ΤΑ
ΜΑΤ**

σεφ. 14

ΕΠΙ - ΔΡΟΜΕΣ στο ...πολιτικό σκηνικό

*«Γιατί τα "σκάνδαλα" δεν σκανδαλίζουν κανέναν πλέον;
Γιατί για διαφθορά μιλάει πλέον και ο ΣΕΒ!!!»*

Η ιεροτελεστία γνωστή και δοκιμασμένη πολλές φορές στο παρελθόν...

Δημοσιοποίηση από πλευράς των ΜΜΕ «νέων σκανδάλων» σε «ανύποπτο» χρόνο στα οποία εμπλέκονται κυβερνητικά στελέχη, επιχειρηματίες, παράγοντες που σχετίζονται με το λεγόμενο δημόσιο.

Ακολουθούν δηλώσεις επί των δηλώσεων του κάθε δήθεν πικραμένου για τη χαμένη «αθωότητα» της πολιτικής και των πολιτικών, για το ότι θα πρέπει να ξεκαθαριστεί πως δεν είναι όλοι ίδιοι, για το ότι κινδυνεύουν οι θεσμοί...

Ύστερα πέφτουν και κάποιες παραιτήσεις κυβερνητικών στελεχών, χωρίς αυτό να είναι πάντα απαραίτητο βέβαια, διανθισμένες με καταγγελίες «για τον αδυσώπητο πόλεμο ανάμεσα σε επιχειρηματικά συμφέροντα».

Και η αυλαία κλείνει με τις απαραίτητες μηνύσεις προς τους «συκοφάντες» και τις εξαγγελίες για κάθαρση και εξυγίανση της πολιτικής και οικονομικής ζωής.

Έστω και αν αυτές προκαλούν γέλιο ακόμα και σ' αυτούς που τις κάνουν πια.

Η ένταση παρόμοιων επεισοδίων καθορίζεται, κυρίως, από τη περίοδο που εκδηλώνονται (προεκλογική ή μη), από το μέγεθος των συμφερόντων που διακυβεύονται, από την έκβαση των εσωκομματικών μαχαιρωμάτων, και τη σκοπιμότητα αποπροσανατολισμού και αποσυμπίεσης κοινωνικών αντιδράσεων που είναι δυνατόν να αποβούν ανεξέλεγκτες.

Ειδικά, όμως, ύστερα από το λεγόμενο σκάνδαλο Κοσκωτά, τη συγκυβέρνηση της Ν.Δ. με το ΣΥΝ το '89 και την οικουμενική το '90 με πρόσχημα την κάθαρση, μπορούμε να πούμε ότι η «σκανδαλολογία» παραμένει ένα χρήσιμο εργαλείο μεν για τη διαμόρφωση νέων συσχετισμών στους εξουσιαστικούς κόλπους, αλλά η χρήση της έγκειται στη μετά Κοσκωτά εποχή εκ των πραγμάτων πλέον σε σοβαρούς περιορισμούς.

Περιορισμούς που εξηγούν τη μη κλιμάκωση κάθε φορά «κρίσεων» που έχουν να κάνουν με «σκάνδαλα».

Περιορισμούς που έχουν να κάνουν με την κοινωνική απαξία για την πολιτική και τους πολιτικούς.

Γιατί γνωρίζουν όλοι τους καλά ότι τα «σκάνδαλα» δεν σκανδαλίζουν κανέναν πλέον. Γιατί για διαφθορά έχει φτάσει να μιλάει πλέον και ο ΣΕΒ!!!

Γιατί το άκουσμα της λέξης σκάνδαλο φέρνει στο μυαλό του καθενός το ξεκαθάρισμα δικών τους λογαριασμών και τίποτα άλλο.

Η «σκανδαλολογία», λοιπόν, των τελευταίων μηνών στην οποία έσυρε το χορό η Αυριανή και την ευθύνη της οποίας εμφανίστηκε και πήρε ο ίδιος ο ιδιοκτήτης της έχει βέβαια τα συνηθισμένα και τυπικά χαρακτηριστικά που προαναφέρθηκαν.

Απλά θα τονίσουμε το γεγονός ότι βρισκόμαστε ουσιαστικά σε προεκλογική περίοδο, στην οποία διακυβεύεται η μετάβαση και η διαδοχή τόσο όσον αφορά τον κομματικό σχηματισμό που θα αναλάβει την εξουσία, αλλά και η αλλαγή συσχετισμών στο εσωτερικό των επιμέρους κομμάτων. Ενδεικτική είναι και η συζήτηση για αλλαγή ονόματος στο ΣΥΝ (προτείνεται να είναι και της οικολογίας και όχι μόνο της αριστεράς - *τρέμε Γιόσκα Φίσερ...*).

Τα «σκάνδαλα», λοιπόν, θα παραμείνουν «σκανδαλάκια», για να επιχειρηθεί να ξαναέλθει στο προσκήνιο η πολιτική και οι συνεργασίες που ψήνονται.

Για να δούμε αν θα τα καταφέρουν...

Κύκλος Σύνταξης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Και πράγματι. Μαζί με τη σύνοδο, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 16 του Απριλίου, αποτελούν και τα κορυφαία σημεία της ελληνικής προεδρίας. Στην πρώτη, μαζεύτηκαν, συζήτησαν και αποφάσισαν. Γιόρτασαν μέσα στην «κόκκινη ζώνη». Ασφαλείς. Μακριά από όλους.

Στα τέλη του Ιούνη, θα ξαναμαζευτούν, θα ξανασυζητήσουν και θα ξαναποφασίσουν. Θα ξαναγιورتάσουν. Τώρα μάλιστα θα βρίσκονται και 125 χιλιόμετρα από την πόλη που τους... φιλοξενεί, τη Θεσσαλονίκη. Πολύ ασφαλείς. Πολύ μακριά από όλους.

Και θα είναι και η τελευταία, που γίνεται σε πόλη κράτους, που έχει την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από εδώ και πέρα, όλα θα γίνονται στα... φρούρια των Βρυξελλών.

Πάρα πολύ ασφαλείς. Πάρα πολύ μακριά από όλους.

Γιατί τα τελευταία χρόνια, εκεί που γιορτάζουν, μαζεύονται -έξω από την «κόκκινη ζώνη», φυσικά- και ένα σωρό άνθρωποι, ακάλεστοι, (και μάλλον αυτός θα είναι και ο βασικότερος λόγος που μελλοντικά θα «μονιμοποιηθούν» τέτοιου είδους γιορτές στις Βρυξέλλες). Ένα πολύχρωμο -πραγματικά- πλήθος, στο οποίο υπάρχουν ένα σωρό διαφορετικές τάσεις και αντιλήψεις, λογικές και απόψεις, τρόποι δράσης και επιδιώξεις.

Άνθρωποι, που κατεβαίνουν για να διαμαρτυρηθούν, για να αμφισβητήσουν αυτούς που γιορτάζουν. Αυτούς, που τόσο σε συνθήκες «ειρήνης» όσο και σε αυτές του «πολέμου», στο όνομα της Ανάπτυξης, της Δημοκρατίας, της Ασφάλειας, της «Αντί - Τρομοκρατίας», δεν διατάζουν να δώξουν, να στείλουν στα Γκουανταναμο, να βομβαρδίσουν, να δολοφονήσουν, να καταστρέψουν οτιδήποτε στέκεται εμπόδιο στα... όνειρα τους.

Γιατί τα όνειρα και οι σχεδιασμοί και των Ευρωπαίων αφεντάδων, είναι βουτηγμένα στο αίμα. Γιατί είναι όλοι υπεύθυνοι για το τι έγινε στα Βαλκάνια, στην Τσετσενία, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ, στην Παλαιστίνη και αλλού... Και εξακολουθεί να γίνεται -μακριά από τα «φώτα της δημοσιότητας». Και θα εξακολουθήσει να γίνεται όσο υπάρχουν αυτοί και οι «ανάγκες» τους.

Αυτές μιας «ισχυρής Ευρώπης», μιας «ισχυρής οικονομίας», κ.λπ. κ.λπ. που περνάνε μέσα από την εξαθλίωση και τον θάνατο, εκατομμυρίων ανθρώπων. Ανθρώπων που γεννήθηκαν στα εδάφη τους και αντιμετωπίζουν καθημερινά την εκμετάλλευση και το ξεζούμισμα. Άλλων, που δεν ήταν και τόσο «τυχεροί» και που πεθαίνουν επειδή δεν έχουν πρόσβαση σε νερό ή αν έχουν, αυτό είναι μολυσμένο. Που δεν έχουν να φάνε, ούτε καν τα μεταλλαγμένα καλαμπό-

κια των «ανθρωπιστικών βοθημάτων». Που υποφέρουν και είναι ήδη νεκροί, από τη ραδιενέργεια και τα χημικά των «έξυπνων όπλων» τους. Που «έτυχε» να γεννηθούν σε μέρη, που έκαναν κουμάντο... κακοί δικτάτορες.

Και μέσα σε αυτούς, μέσα στο πολύχρωμο πλήθος, οι **τρελοί**. Αυτοί που δεν ακούνε κανένα «ειδικό της επανάστασης». Που δεν ξέρουν εκ των προτέρων αν, που, πόσο και για πόσο θα συγκρουστούν. Που δεν έχουν ομάδες περιφρούρησης της... «δικής τους σύγκρουσης». Που δεν αναζητούν «ένσημα επαναστατικότητας».

Που δεν διαχωρίζουν αυτούς που γιορτάζουν και δεν «στρέφονται ενάντια στον α' ή τον β' χασάπη». Γιατί ξέρουν, πως ο καθένας από αυτούς δεν είναι τίποτα λιγότερο ή περισσότερο, από μικρογραφία ή

μεγέθυνση του άλλου. Που δεν έχουν ως αυτοσκοπό την εισβολή σε έναν συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο, μέσα στον οποίο αυτοί γιορτάζουν. Γιατί ζούνε την «κόκκινη ζώνη» κάθε ημέρα και την ζούνε μέσα από όλους αυτούς τους θεσμούς και μηχανισμούς που «χρηματοδοτούν» και εγγυούνται αυτές τις γιορτές.

Που δεν συνηθίζουν να συνδιαλέγονται με το κράτος, ούτε με τους μισθοφόρους του, ούτε με τα δεκανίκια του. Που οι απόψεις, τα πιστεύω και οι επιδιώξεις τους, βρίσκονται εκτός των τόσο ελαστικών πλαισίων των διαφόρων φό-

ρουμ, που με τη σειρά τους διοργανώνουν τις δικές τους γιορτές, σε Πόρτο Αλέγκρε, (με την ευγενική χορηγία της παγκόσμιας τράπεζας), σε Φλωρεντία, μακριά από τις γιορτές των Ευρωπαίων, του Δ.Ν.Τ., των G8.

Όλοι εκείνοι που δεν θέλουν ή δεν έχουν να πληρώσουν για να τους επιτραπεί η... είσοδος και η... συμμετοχή σε αυτά. Που βρίσκονται μακριά από κόμματα και κομματίδια, από «προσωπικότητες» και «διανοούμενους», από προοδευτικούς ηγέτες και ηγετίσκους, γιατί αυτό που ζητούν αυτοί -μέσα σε αυτό τον «άλλο κόσμο που είναι εφικτός»- είναι να γίνουν οι νέοι Κον Μπετίτ και Γιόσκα Φίσερ. Που σε δέκα με είκοσι χρόνια κανείς δεν αμφισβητεί πως ίσως να είναι εκείνοι που θα γιορτάζουν στις «κόκκινες ζώνες» των Βρυξελλών. Αν υπάρχουν βέβαια ακόμα.

Οι **τρελοί**. Όλοι αυτοί, που αρνούνται στην πράξη «το τέλος της ιστορίας», το τέλος των εξεγέρσεων και των επαναστάσεων. Που η έννοια τους δεν είναι το κατά πόσο η πρόσφατη (αλλά και τόσες άλλες) γενικευμένη επίθεση στο Ιράκ, ήταν υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε. ή όχι, αν ήταν νόμιμη ή... παράνομη. Άνθρωποι, που «ακολουθούν» τον περιπλανώμενο θιασο των εξουσιαστών, όπου αυτοί συνεδριάζουν. Γύρω από τα παλάτια, που μαζεύονται και γιορτάζουν αυτοί, βασιλιάδες και βασίλισσες, θεωρώντας πως δεν τα φτάνει η οργή και ο θάνατος. Και εκεί, περιτριγυρισμένοι από ψηλά τείχη και πύργους και ένοπλους στρατιώτες φρουρούς, συνεχίζουν απρόσκοπτα να συζητούν και να αποφασίζουν πως θα γίνουν τα... όνειρα τους πραγματικότητα. Πως θα συνεχίσουν την εκμετάλλευση, πως θα οργανώσουν νέες «αντί - τρομοκρατικές» επιχειρήσεις. Πως θα επιβληθούν...

Και γύρω τους, άνθρωποι που οργανώνουν διαδηλώσεις, ανώνυμους τις φωνές τους με τα εκατομμύρια των καταπιεσμένων από όλη τη γη, συγκρούονται με τις δυνάμεις της τάξης και του θανάτου, πραγματοποιούν εξεγέρσεις όπως αυτή στη Γένοβα. Συνεχίζουν να στήνουν οδοφράγματα και δεν ξεχνούν τους δολοφονημένους συντρόφους τους. Εξακολουθούν να ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ...

Και το σημαντικότερο ίσως όλων; Οι **τρελοί** δεν εμφανίζονται μόνο σε κινητοποιήσεις ενάντια στις γιορτούλες των αφεντάδων, αλλά παντού. Και είναι δύσκολο έως αδύνατο να ελεγχθούν, γιατί ακριβώς δεν είναι κάποιοι συγκεκριμένοι. Ο καθένας μπορεί ανά πάσα στιγμή να γίνει ένας από αυτούς.

Τρελός...

Αναρχική Παρέμβαση

*Έλα να παίξουμε,
θα σου χαρίσω την βασίλισσα μου, (ήταν για
μένα μια φορά η αγαπημένη. Τώρα δεν έχω πια
αγαπημένη),
θα σου χαρίσω τους πύργους μου, (τώρα πια δεν
πυροβολώ τους φίλους μου. Έχουν πεθάνει
καιρό πριν από μένα),
κι ο βασιλιάς αυτός δεν ήταν ποτέ δικός μου,
κι ύστερα τόσους στρατιώτες τι τους θέλω;
(τραβάνε μπρος, τυφλοί, χωρίς καν όνειρα),
όλα, και τα άλογα μου θα σου τα δώσω,
μονάχα εσύ το **τρελό** μου θα κρατήσω,
που ξέρει μόνο σε ένα χρώμα να πηγαίνει,
δρασκελώντας τη μια άκρη ως την άλλη,
γελώντας μπροστά στις τόσες ναυοπλίες σου,
μαλώνοντας μέσα στις γραμμές σου ξαφνικά,
αναστατώνοντας τις στέρες παρατάξεις.
Κι αυτή, δεν έχει τέλος η παρτίδα
(Το σάκι, Μ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ)*

Σύντροφοι/ισσες και Φίλοι/ες

Με μικρή καθυστέρηση κυκλοφόρησε αυτό το μήνα Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Αλλά, «ουδέν κακόν αμιγές καλού», γιατί προλαβαίνουμε να συμπεριλάβουμε μια μικρή εικόνα από τη σύνοδο των G8 (και στο επόμενο φύλλο περισσότερα).

Ο Ιούνης κλείνει με τη σύνοδο των ευρωπαϊών εξουσιαστών, που διευρυμένοι πλέον στοχεύουν να εξαπλώσουν τα δίκτυα του ελέγχου τους, για να καταστείλουν, να καταπιέσουν, να εκμεταλλευτούν. Αυτοί που παίζουν με τις ζωές και τις τύχες εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων και που θα θρονιαστούν στο πόρτο Καρράς για να καλοσχεδιάσουν τα επόμενα εγκληματικά τους βήματα, δεν μπορεί να χαρακτηριστούν παρά σαν ανεπιθύμητοι. Είναι ΕΧΘΡΟΙ.

Στις πορείες που θα ακολουθήσουν ο καθένας μας καλείται να εκφράσει την οργή και την αντίθεσή του σ' αυτούς.

Σχετικά, τώρα, με την έκδοση της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ, αυτή συνεχίζει να προϋποθέτει και την εκτός του κύκλου σύνταξης αλληλεγγύη και υποστήριξη, με κείμενα, πληροφορίες, σκίτσα, φωτογραφίες, συνεργασίες αλλά και κάθε είδους ενίσχυση.

Θέλουμε, και πάλι, να σας ευχαριστήσουμε, που με τη συμβολή σας δεν αφήνεται να «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ στις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των υποπρακτόρων. Η επιμονή στην αναζήτησή της εξακολουθεί να είναι απαραίτητη.

Όποιοι/ες επιθυμούν να μοιράσουν προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ χωρίς αντίτιμο στην πόλη τους (δεν υπάρχει περιορισμός στον αριθμό των φύλλων) ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλ. 6946231610 ή στο email: diadromi@revolution.gr

Με συντροφικούς χαιρετισμούς!

Ο Κύκλος Σύνταξης

Αριθμός Λογαριασμού Ενίσχυσης
116 / 611 - 838 - 03
(Εθνική Τράπεζα)

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»
δεν διεκδικεί κανέναν είδους...copyright.
Τα επί μέρους κείμενα και οι ειδήσεις
που δημοσιεύονται δεν αποτελούν
«πνευματική ιδιοκτησία»(!) του «Κύκλου
Σύνταξης» και μπορούν να
χρησιμοποιηθούν, απ' όσους θέλουν,
στην κατεύθυνση της ελεύθερης
αναρχικής αντιπληροφόρησης.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
• ΧΡΟΝΟΣ 2ος • ΦΥΛΛΟ 15 • ΙΟΥΝΙΟΣ 2003 •
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Θ. 30557 - 10033
Υπεύθυνος Έκδοσης: Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

ΣΥΝ. ΑΠΟ ΣΕΛ. 1 - ΦΘΑΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ...

περιοχής, θα βρεθούν για μια ακόμα φορά στο πιο απομακρυσμένο σημείο. Οχυρωμένοι, με τους σιδερόφρακτους μισθοφόρους να τους φυλάνε με ελικόπτερα, άρματα, καράβια και με τα πιο ισχυρά όπλα που έχουν κατασκευάσει. Έτσι οι «λαοπρόβλητοι» αποδεικνύεται πως στην πραγματικότητα είναι το περιθώριο.

Αυτό το περιθώριο, ο περιφερόμενος θίασος εγκληματιών των τελευταίων χρόνων, από το επόμενο εξάμηνο βρίσκει θέατρο να στεγαστεί, στις Βρυξέλλες.

Χωρίς αμφιβολία αυτές οι συναντήσεις, αλλά και η ίδια η ΕΕ, είναι συνδεδεμένες με την λεγόμενη παγκοσμιοποίηση.

Απ' αυτή την άποψη θα μπορούσαμε να αναρωτηθούμε κατά πόσο αυτή η «παγκοσμιοποίηση», που λίγο μετά την πρώτη τετραετία του 1990 άρχισε να γίνεται μια συνηθισμένη πλέον λέξη, έχει σχέση με μια νέα πραγματικότητα.

Παγκοσμιοποίηση ξαφνικά τίνος; Του κεφάλαιου και της αγοράς;

Μα αυτά ήταν ανέκαθεν παγκοσμιοποιημένα. Ιδιαίτερα μάλιστα από το τελευταίο τρίτο του 19ου αιώνα, η διακίνηση εμπορευμάτων και ανθρώπων στον ευρωπαϊκό ιδιαίτερα χώρο ήταν τόσο εκτεταμένη που δεν μπορεί να συγκριθεί με την σημερινή κατάσταση.

Σε σχέση με το ακαθάριστο εθνικό προϊόν, για παράδειγμα, οι εισαγωγές κεφαλαίου μεταξύ 1870 και 1890 στην Αργεντινή ισοδυναμούσαν με το 18,7% του εθνικού εισοδήματος και στην Αυστραλία με το 8,2%. Στη δεκαετία του 1990 τα αντίστοιχα γι' αυτές τις χώρες στοιχεία φθάνουν μόλις το 2,2 και 4%. Όσο για τις εξαγωγές στις παραμονές της πρώτης παγκόσμιας ανθρωποφαγής η Μ. Βρετανία εξήγαγε το 7% του εθνικού της εισοδήματος. Καμιά άλλη χώρα από το τέλος της δεύτερης παγκόσμιας ανθρωποφαγής δεν μπόρεσε να φτάσει σε παρόμοιο επίπεδο.

Αλλά και σε σχέση με το εμπόριο, παρ' όλες τις εξελίξεις στα μέσα μεταφοράς, δεν μπόρεσαν μέχρι το 1980 να φτάσουν τα προπολεμικά επίπεδα (σε ποσοστιαίες αναλογίες). Στη Βρετανία το μερίδιο των εξαγωγών ήταν το 1913 περίπου 30%, της Γερμανίας 20%. Η Γερμανία μπόρεσε να φτάσει αυτό το χαμηλό ποσοστό μόλις το 1970.

Τι νόημα μπορούν να έχουν κι άλλα παραδείγματα όταν από τον τελευταίο αναλυτή μέχρι και τον πιο ειδικευμένο μαρξιστή όλοι συμφωνούν για την ανέκαθεν παγκοσμιοποίηση της αγοράς και του κεφαλαίου;

Κατά το 19ο αιώνα, η ανάπτυξη των επικοινωνιών, η δυνατότητα ταχύτητας από προηγούμενα μεταφορές των εμπορευμάτων και των ανθρώπων άνοιξαν μια διαφορετική περίοδο στην παγκοσμιοποίηση του κεφαλαίου.

Οι συνθήκες αυτές άρχισαν να αντιμετωπίζουν περιορισμούς, στις αρχές του 20ου αιώνα. Αυτοί κρίθηκαν αναγκαίοι από τους κρατούντες όταν διαπιστώθηκε πως τα τεράστια κέρδη και η ανεξέλεγκτη μεταβολή των συνθηκών επιβίωσης τεράστιων πληθυσμιακών κομματιών, χωρίς τους κατάλληλους μηχανισμούς ελέγχου τους, θα προκαλούσε μια σειρά από εξεγέρσεις και επαναστάσεις, που θα οδηγούσαν στα σίγουρα στην κατάρρευση της κυριαρχίας τους. Βέβαια οι πόλεμοι, οι εξεγέρσεις και οι επαναστάσεις δεν έλειψαν...

Μέσα από την ενίσχυση του εθνικισμού και της δήθεν υπεράσπισης του εθνικού κράτους από τους εξωτερικούς κινδύνους, μπόρεσαν να διατηρήσουν διασπασμένες εκείνες τις κοινωνικές δυνάμεις, που είχαν την δυνατότητα να ανατρέψουν τα καθεστώτα. Οι πόλεμοι πέρα από την επίλυση των επί μέρους διαφορών τους ήταν και το μέσο αποδυνάμωσης των κοινωνιών. Μεταναστεύσεις, σφαγές, και καταστροφές ήταν το κόστος που πλήρωσε ο κόσμος μέσα και από αυτή τη μεθόδευση.

Οι δασμοί και οι περιορισμοί που εφαρμόστηκαν, αφορούσαν την διαδικασία κίνησης του κεφαλαίου και όχι την κατάργηση της παγκοσμιοποίησής του και την «εθνικοποίηση» της αγοράς.

Είναι γεγονός πως το σύστημά τους με δύο αλληπάληλους πολέμους μπόρεσε να ξεπεράσει τις δυσκολίες και τους κινδύνους από τον

κοινωνικό ανταγωνισμό, φτάνοντας στο φτιάξιμο μιας «ισορροπίας», που μετά το 1945 και για τα επόμενα 45 χρόνια, μπόρεσε να κατασκευάσει εκείνες τις προϋποθέσεις που θα έδιναν το βήμα στη σημερινή κατάσταση.

Κι αν στη διάρκεια του λεγόμενου μεσοπολέμου τα μέσα για να καταπιγούν οι επαναστάσεις ήταν κυρίως τα γερμανικά πάντσερ και στούκας σε συνδυασμό με τις σταλινικές ταξιαρχίες, στο επόμενο διάστημα ιδιαίτερο ρόλο διαδραμάτισαν τα συνδικάτα και τα κομμουνιστικά κόμματα στη προληπτική καταστολή, την ιδεολογική τρομοκρατία αλλά και τις άμεσες δολοφονικές επεμβάσεις.

Είναι απορίας άξιο με ποιο τρόπο και σε πόσο ελάχιστο διάστημα άρχισαν να «καταρρέουν» τα καθεστώτα του λεγόμενου ανατολικού μπλοκ. Οι δύο βασικές επιλογές της κυριαρχίας αποφάσισαν να χαράξουν μια κοινή πορεία. Ο μύθος του ψυχρού πολέμου αντικαταστάθηκε από το ιδεολόγημα της παγκοσμιοποίησης.

Όταν είναι αυταπόδεικτη η παγκοσμιοποίηση του κεφαλαίου, τότε είναι δεδομένη και η παγκοσμιοποίηση της κυριαρχίας. Αυτής, που μπροστά στον κίνδυνο να διαταραχθεί το status κλείνει τα μάτια μπροστά στα εγκλήματα του συνεταιρίου ή του «αντιπάλου».

Μετά το 1989 μπήκαν σε εφαρμογή οι συνθήκες και οι διαδικασίες ενοποίησης της κυριαρχίας σε νέες βάσεις. Το ιδεολόγημα της παγκοσμιοποίησης έπρεπε να συνδυαστεί με τον μύθο της κατάρρευσης. Ο μύθος του νικητή και του νικημένου. Η ξαφνική αλλαγή είναι επόμενο να προκαλέσει πανικό και γκρέμισμα των πάντων (κάτι που δεν έγινε στην Κίνα, για παράδειγμα). Γιατί όταν σκοπός είναι να ελεγχθεί ένας τεράστιος κοινωνικός χώρος από το Καζακστάν και τα Ουράλια μέχρι την Αλβανία και τη Βουλγαρία, τότε χρειάζεται να επιβληθούν ισχυρές τοπικές εξουσίες, να κατασκευαστούν δομές και να τονωθεί ο εθνικισμός. Η κεντρική απόφαση για περσοποίηση (=μεταστροφή) υιοθετήθηκε και εφαρμόστηκε ανάλογα με τις συνθήκες της κάθε περιοχής του ανατολικού μπλοκ. Στην όλη κατάσταση που ακολούθησε [μετά την απόφαση για την ανάπτυξη (ενών;) διαδικασιών για την ενοποίηση της κυριαρχίας σε διαφορετικές βάσεις από εκείνες που ίσχυαν προηγουμένως] δεν λείπουν οι αντιθέσεις, συγκρούσεις, ανακατατάξεις αλλά και συμφωνίες. Είναι υπερβολή να πούμε πως μετά την ισοπέδωση της Γιουγκοσλαβίας από τους Ευρωπαίους, ακολούθησε η ισοπέδωση της Τσετσενίας από τους Ρώσους;

Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι το κομματάσισμα που προέκυψε στο λεγόμενο ανατολικό μπλοκ δεν υπήρξε αντίστοιχα στο δυτικό; Οι άεζονες συμφερόντων που συγκροτούνται (Αμερική, Καναδάς, Αυστραλία, Αγγλία, για παράδειγμα) διασπούν την ενιαία αντίληψη των οικονομικών, στρατηγικών αλλά και στρατιωτικών επιλογών και κατευθύνσεων (η αδυναμία επέμβασης του ΝΑΤΟ στην περίπτωση της επιδρομής στο Ιράκ), προκαλώντας εντάσεις που μπορεί να μην οδηγούν σε στρατιωτικές αντιπαραθέσεις, αλλά αφήνουν ρήγματα που μπορεί να βαθύνουν (πρόσφατη αντίθεση Γαλλίας - ΗΠΑ ή προβλήματα ανάμεσα στην Τουρκία και της ΗΠΑ σε σχέση με τους Κούρδους του Ιράκ).

Όμως η διαδικασία ξανα - ενοποίησης των δυνάμεων της κυριαρχίας περνά μέσα από την καταστροφή των μέχρι τώρα δομών. Που σημαίνει πόλεμοι, σφαγές και μετανάστες. Όλα αυτά που λειτουργούν και σαν βαλβίδες αποσυμπίεσης του κοινωνικού ανταγωνισμού.

Η Γιουγκοσλαβία μια ισχυρή δύναμη πρέπει να διαλυθεί με όλα τα μέσα. Το Ιράκ η πέμπτη στρατιωτική δύναμη στον κόσμο, πριν από δυο δεκαετίες περίπου, πρέπει να συντριβεί. Η σφαγή και η προσφυγιά, το αίμα και ο πόνος πρέπει να πλημμυρίσουν τον πλανήτη. Το σύμφωνο της Βαρσοβίας πρέπει να προσχωρήσει στο ΝΑΤΟ (έπειτα θα έρθει ο ευρωστρατός), η Ευρωπαϊκή Ένωση να διευρυνθεί, οι G7 να γίνουν G7+1 και πάλι G8. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Παγκόσμια Τράπεζα και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου να έχουν καθοριστικό λόγο και ρόλο στις κινήσεις των κρατών, ενώ ο ΟΗΕ χρησιμοποιείται ή δεν χρησιμοποιείται ανάλογα με το τί τους συμφέρει.

Μπορούμε να μιλάμε για παγκοσμιοποίηση σαν ένα καινούριο φαινόμενο από τη στιγμή που η πραγματικότητα δείχνει καθαρά πως πρόκειται για μια ακόμα προσπάθεια των κυρίαρχων να επιβάλλουν συνολικότερες και αποτελεσματικότερες συνθήκες καταπίεσης, εκμετάλλευσης και ελέγχου σ' όσο το δυνατό μεγαλύτερο κομμάτι του πλανήτη;

Πώς είναι δυνατόν να αναφερθεί κανείς στη μετά το 1995 περίοδο χαρακτηριζοντάς της σαν παγκοσμιοποίηση;

Και τι θα σήμαινε ένας αγώνας ενάντια σ' αυτήν; Θα μπορούσε να σημαίνει μια πάλη για να επιστρέψουμε στην προηγούμενη κατάσταση; Αυτό είναι που θα έκανε καλύτερο τον κόσμο;

Μήπως ο κόσμος θα γινόταν καλύτερος αν (λέμε αν) οι πλούσιες χώρες έδιναν ένα μέρος των υπερκερδών τους για τις ανάγκες των φτωχότερων; Δηλαδή οι παροχές αυτές θα πήγαιναν απευθείας στους ανθρώπους ή στα χέρια των κρατούντων; Πόσο σύμφωνο με την ανθρώπινη και κοινωνική απελευθέρωση είναι να επιδιώκεται η ενίσχυση της πιο αδύναμης οικονομικά εξουσιαστικής κλίκας που δυναστεύει ένα κομμάτι από τους αφρικανούς για παράδειγμα;

Για ποια Ευρώπη των λαών και ποια ειρηνική Γερμανία και Γαλλία μπορούμε να μιλάμε όταν αυτές που «αντιπάχτηκαν» στον πόλεμο κατά του Ιράκ αφήνισαν ώστε να γίνουν οι βομβαρδισμοί και να εξοντωθούν Σέρβοι και Κοσσοβάροι;

Αλλά, επειδή σ' αυτή τη διαδικασία, που βρίσκεται σε εξέλιξη, κανείς δεν είναι αυτάρκης, όσο δολοφόνοι είναι ο Μπλέρ και ο Αθνάρ, άλλο τόσο είναι ο Σημίτης και οι υπόλοιποι που παραχώρησαν βάσεις ανεφοδιασμού, αεροδρόμια, ραντάρ, φρεγάτες, επικοινωνιακούς κόμβους και όλα τα δυνατά μέσα που χρειάζονταν για να γίνει πραγματικότητα το εγκληματικό έργο αυτών που ανέλαβαν τη καθαυτή επιχείρηση.

Μοίρασμα και ξαναμοίρασμα. Παλιές και γνώριμες καταστάσεις. Αυστροουγγαρία, Ιερή Συμμαχία, Αντάντ, Οθωμανική Αυτοκρατορία, Άξονας, Κομεκόμ, ΕΟΚ, ΝΑΤΟ, Σύμφωνο της Βαρσοβίας. Παλιό και νέοι συνασπισμοί πάντα στην ίδια κατεύθυνση, πάντα με τις ίδιες επιπτώσεις πάνω στους ανθρώπους, πάντα στοχεύοντάς τους.

Και ανάλογα με την περίοδο ή με το βάρος που αποκτά για τους κρατούντες η κάθε περιοχή «τίθενται τα ζητήματα»: «Ανατολικό», «Παλαιστινιακό», «Μακεδονικό» και βάλε.

Και κάθε φορά το πρόσχημα για τα πλέον κτηνώδη εγκλήματα είναι η διαφύλαξη «υπέροχων αγαθών»: εθνική ανεξαρτησία, προστασία της καταπιεσμένης μειονότητας, ζωτικά συμφέροντα του έθνους, διαφύλαξη των δημοκρατικών θεσμών, αντιμετώπιση «ασύμμετρων απειλών», προάσπιση των ιδεωδών του σοσιαλισμού και της προλεταριακής επανάστασης, η ενίσχυση του προλεταριακού διεθνισμού, αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, προάσπιση από τον κομμουνιστικό κίνδυνο. Ατέλειωτη σειρά «επιχειρημάτων» και προσχημάτων.

Ποιο μέτρο σύγκρισης μπορεί να ορίσει σαν πιο απάνθρωπα τα γκούλαγκ από τις εξορίες της τσαρκικής εποχής, ή τα ναζιστικά στρατόπεδα από το Γκουαντανάμο; Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Γιαπωνέζων από την «εθελοντική» προσφορά εργασίας στα σοσιαλιστικά στρατόπεδα τις Κίνας και αλλού; Το μέγεθος της θηριωδίας είναι δυσθεώρητο. Σε κάθε εποχή και σε κάθε περίπτωση.

Ισχυρίζονται πως προσφέρουν παγκοσμιοποίηση της αγοράς γιατί τάχα η τεχνολογία και η πληροφορική το επιτρέπουν. Μάλλον, όμως, η τεχνολογία και η πληροφορική είναι ένα μέσο ελέγχου και καθιέρωσης μιας εικονικής πραγματικότητας. Αυτής της ψεύτικης εικόνας που προσπαθεί να σκεπάσει την πραγματικότητα. Που εμφανίζει ένα πανικόβλητο σύνολο ελεεινών εξουσιαστών σαν πρότυπο υπερ-προσπότης της ελευθερίας. Που πλασάρει παλιά προϊόντα σε γυαλιστερές συσκευασίες. Που η συστηματική εξόντωση εκατομμυρίων ανθρώπων του λεγόμενου τρίτου κόσμου μετατρέπεται σε φιλολογική αναζήτηση αιτιών (την ίδια στιγμή που τα εργασιότριά τους ετοιμάζουν κι άλλα χημικά και βιολογικά όπλα και

ιούς για να περιορίσουν την υπέρμετρη αύξηση του πληθυσμού της γης, ενώ οι στρατιωτικές τους βιομηχανίες κατασκευάζουν εκατομμύρια τόνους βόμβες εμπλουτισμένου και μη ουρανίου).

Σύντομος Κορυφής της ΕΕ. Ιούνης 2003.

Ένα κομμάτι της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης συνεδριάζει. Και το ερώτημα ξανάρχεται. Ενάντια στην παγκοσμιοποίηση ή ενάντια στην κυριαρχία;

Ενάντια στην διαδικασία ή ενάντια στην ουσία;

Ποιος κόσμος είναι εφικτός; Και με ποια μέσα; Τα εκατομμύρια διαδηλωτών πριν αλλά και κατά τη διάρκεια των επιδρομών και των σφαγών στο Ιράκ δεν σταμάτησαν το έγκλημα. «*Εμείς θα σταματήσουμε τον πόλεμο αυτό*». Αυταπάτες για να φτιαχτούν συνειδήσεις βασισμένες στην εικονική πραγματικότητα. Αυτό το αναβαπτισμένο εργαλείο της εξουσίας που παλιότερα (αλλά και σήμερα) φέρνει το όνομα ΨΕΜΑ.

Ενάντια στον πόλεμο. Ενάντια στην τρομοκρατία.

Αντι - παγκοσμιοποίηση. Παγκοσμιοποίηση. Αναλογίες και ομοιότητες στο παγκόσμιο σκηνικό.

Αρχές του 21ου αιώνα, τελευταίο τέταρτο του 19ου. Φαινομενικές ήττες για να στηθούν τα Fora, που θα λειτουργήσουν σαν πόλοι συσπείρωσης ώστε να κατευθύνουν ελπίδες και οράματα, την πηγαία κοινωνική οργή και δυναμική σε ανώδυνα μέσα «πάλης». Το όνειρο κάθε εξουσίας είναι μια «υγιής αντιπολίτευση που έχει προτάσεις» που διευκολύνει τις υποθέσεις αυτών που ασκούν εξουσία, (μέσα από ένα γόνιμο διάλογο, ανάλογο με αυτόν όπου τα πρόβλα αναθέτουν σε κάποια κριάρια να βρίσκονται σε διαρκή διάλογο και συνεργασία με τους εκδοροσφαγείς) σε τοπικό επίπεδο ή τους κυρίαρχους του πλανήτη. Η Δεύτερη Διεθνής ξεπήδησε μέσα από ένα κλίμα ηττοπάθειας που έφερε η διάλυση της Πρώτης. Κινήματα, σκοπιμότητες, εγκλωβισμός, λογικές εκφυλισμού.

Περίοδοι δύσκολοι, όπου οι κοινωνικοί αγώνες συμπιέζονται αλλά δεν σταματούν. Περίοδοι όπου οι αναρχικοί και οι αντιεξουσιαστές, οι ελεύθεροι και οι ανυπότακτοι συνεχίζουν να δίνουν το παρόν επιβεβαιώνοντας πως τίποτα δεν πάει πίσω, πως όλα ανήκουν σ' αυτούς που δεν νικήθηκαν, γιατί ποτέ δεν πίστεψαν σ' αυτό που κάποιοι ονομάζουν ήττα.

Περίοδοι όπου οι κυρίαρχοι τα βρίσκουν γύρω από ενοποιητικούς πόλους και πολύπλοκους σχεδιασμούς. Περίοδος όπου ο αγώνας ενάντια στην «τρομοκρατία» γίνεται και πάλι η βάση για την εξόντωση όσων αντιπαρατίθενται είτε στα σχέδια και τις διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη, είτε στην ουσία της κυριαρχίας.

Περίοδος όπου ετοιμάζεται η νέα φάση των πλέον δυναμικών κοινωνικών συγκρούσεων στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο. Μόνο που τώρα υπάρχει η εμπειρία για να μην αφεθεί η δυνατότητα σε κανενός είδους Τρίτη Διεθνή να κατευθύνει τις τύχες και τα οράματα των ανθρώπων οδηγώντας τους στο βούρκο της ετεροπρόσωσης κυριαρχίας.

Σύντομος Κορυφής της ΕΕ. Ιούνης 2003.

Φθάνουν στην πόλη οι εχθροί!

Ένα κομμάτι της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης θα συνεδριάσει και πάλι. Θα μελετήσουν συντάγματα και θα κοιτάζουν να μοιράσουν την εξουσία τους σε σχέση με το κομμάτι που έχουν στην κατοχή τους.

Πέρα από αυταπάτες και εικονικές αλήθειες, οι ανυπότακτοι καλούνται να δώσουν το παρόν.

Για να συμβάλουν έμπρακτα στον ασταμάτητο αγώνα ενάντια στην εξουσία, την καταπίεση και την εκμετάλλευση, τοπικά και παγκόσμια.

Αδέλφια δεν γίνονται οι οχτροί!

Ας ζήσουμε στην πράξη την φράση του Μπακούιν: «*Η ελευθερία μου μεγαλώνει, όσο μεγαλώνει και η ελευθερία του διπλανού μου*».

Γι' αυτό ας αφήσουμε ανοιχτό το δρόμο έκφρασης και δράσης σε όλες τις διαφορετικές απόψεις και πρακτικές και ας υποδεχτούμε τους εχθρούς, τους οικοδεσπότες και τους χειροκροτητές τους όπως τους αξίζει...

Συσπείρωση Αναρχικών

Ο Φρανσουά Αραγκό, (γάλλος αστρονόμος και φυσικός) πλησίασε αργά προς το οδόφραγμα που το έκλειναν υψωμένες κάνες τουφεκίων. «Γιατί το κάνετε αυτό» ρώτησε τους επαναστάτες. Μια αγανακτισμένη φωνή του φώναξε από ψηλά: «Κύριε Αραγκό, φαίνεται καλά πως δεν γνωρίζατε ποτέ στη ζωή σας, τι θα πει πείνα». (Παρίσι 22 Ιουλίου 1848)

Στην πορεία των κοινωνικών αγώνων, των εξεγέρσεων και των επαναστάσεων, το οδόφραγμα αποτελεί ένα από τα μέσα που χρησιμοποιούν οι αγωνιζόμενοι. Παντού και πάντα, σε κάθε εποχή, σε κάθε σύγκρουση, σε κάθε εξέγερση, το στήσιμο του, εξέφραζε και εκφράζει τη διάθεση των ανθρώπων για εξέγερση. Είναι κομμάτι της πολυμορφίας, των βίαιων πρακτικών που εκδηλώνουν οι καταπιεσμένοι, της οργής και της αγανάκτησης ενάντια στην κρατική τυραννία.

Η πρώτη εμφάνιση του οδοφράγματος, είναι σίγουρο πως μπορεί ν' αναζητηθεί από την στιγμή που οι άνθρωποι εξεγείρονται ενάντια στους δυνάστες τους. Ωστόσο, η 12η Μαΐου 1588, θεωρείται ως η πρώτη «ημέρα των οδοφραγμάτων». Εκείνη την ημέρα πήραν το όνομά τους τα οχυρώματα που στήθηκαν στους δρόμους από τους εξεγερμένους ανθρώπους εναντίον του Ερρίκου Γ'. Σαν υλικό χρησιμοποιήθηκαν κυρίως βαρέλια (barriques), που τότε βρίσκονταν σε καθημερινή χρήση και είχαν συνήθως χωρητικότητα 250 λίτρων. Τα γέμιζαν με χώμα και τα στοίβαζαν στους δρόμους και όπως αποδείχτηκε είχαν ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα.

Τόση, ώστε να χρησιμοποιηθούν από τους κατοίκους του Παρισιού και κατά τη δεύτερη «ημέρα των οδοφραγμάτων», εξήντα χρόνια αργότερα, όταν εξεγέρονταν εναντίον του Μαζαρίνου. Αλλά και αργότερα, κατά τη διάρκεια της Κομμούνας του Παρισιού το 1871. Ήταν μια περίοδος που τα οδοφράγματα στήνονταν σε κάθε σημείο ώστε να αναχαιτιστούν οι οργανωμένες δυνάμεις του κράτους.

Μπορεί τα πρώτα οδοφράγματα να είχαν για βάση κατασκευής τα βαρέλια, όμως δεν χρησιμοποιούνται παντού και πάντα βαρέλια, αφού οδοφράγματα μπορούν να γίνουν από οποιοδήποτε υλικό. Φτάνει να γεμίσει ο δρόμος με όσο γίνεται πιο βαριά και πιο πυκνά τοποθετημένα αντικείμενα. Κάρα και αμάξια θεωρήθηκαν πολύτιμα γιατί μπορούσαν να τοποθετηθούν στα κατάλληλα σημεία και να αναποδογυριστούν αργότερα για να ακινητοποιηθούν. Ο όγκος τους ήταν ήδη αρκετός αλλά μπορούσε να γίνει ακόμα μεγαλύτερος αν ρίχνονταν επάνω τους και άλλα υλικά. Αυτά τα οχήματα τα βρίσκουμε σαν απαραίτητο υλικό των οδοφραγμάτων στις εξεγέρσεις στην Ευρώπη τον 17ο και 18ο αιώνα, συμπεριλαμβανομένης και της επανάστασης του 1789 στο Παρίσι. Χαρακτηριστικό είναι, πως μερικά οδοφράγματα στήθηκαν τη νύχτα της 13ης προς 14η Ιούλη κατά τη διάρκεια της επίθεσης στη Βασίλη.

Τα τροχοφόρα θα ακολουθήσουν το δρόμο της εξέλιξης των οδοφραγμάτων, αποτελώντας ένα από τα προνομιακά υλικά για την κατασκευή τους. Στη Γένοβα της Ιταλίας το 1948, μετά την απόπειρα κατά του κομμουνιστή Παλμίρο Τολιάνι, πολλά τραμ εκτροχιάστηκαν και χρησιμοποιήθηκαν για αυτό το σκοπό. Μόνο που αντί να τα αναποδογυρίζουν τα στερέωναν πάνω στις γραμμές για να γίνει πιο δύσκολη η μετακίνησή τους.

Το οδόστρωμα —λιθόστρωτο, γρανίτης, πλάκες από πορφυρίτη— χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές στο στήσιμο οδοφραγμάτων. Χαρακτηριστικό έχει μείνει το παρισινό πλακόστρωτο. Ο Βίκτωρ Ουγκώ το αναφέρει πολλές φορές όταν περιγράφει λεπτομερειακά στους «Αθλούς» του, τα οδοφράγματα από το 1832 έως το 1848. Γράφει σχετικά: «Οι εφημερίδες της εποχής ξεγελούνταν και διαβεβαίωναν ότι το οδόφραγμα της οδού Σανβερί έφτανε στο ύψος του πρώτου ορόφου των σπιτιών. Γεγονός είναι ότι δεν ξεπερνούσε το μέτριο ύψος των έξι - επτά ποδιών. Ήταν φτιαγμένο με τρόπο, ώστε αυτοί που αγωνίζονταν να μπορούν,

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

ανάλογα με την περίπτωση, να πυροβολούν κρυμμένοι πίσω από αυτό ή να στέκονται μπροστά ή και να σκαρφαλώνουν στην κορυφή του, χρησιμοποιώντας στρώσεις από πέτρες τοποθετημένες κλιμακωτά. Η εξωτερική πλευρά του οδοφράγματος, που αποτελείται από σωρούς πέτρες και βαρέλια ενωμένα μεταξύ τους με δοκάρια, έμοιαζε με αεζιπέραστο εμπόδιο».

Σε άλλες περιπτώσεις έχουν χρησιμοποιηθεί χαλίκια και κορμοί δέντρων (Βαρσοβία 1939), εξοπλισμοί εκκλησιών και σε μικρότερη κλίμακα οικιακά σκεύη. Σε πολλές περιπτώσεις τα υλικά για την κατασκευή ενός οδοφράγματος βρέθηκαν από διπλανές βιοτεχνίες και καταστήματα και σε άλλες περιπτώσεις από βιομηχανίες όπου οι αγωνιζόμενοι μπορούσαν να προμηθευτούν άφθονο υλικό. Οι εκάστοτε περιστάσεις αλλά και η επινοητικότητα βοήθησαν ώστε ποτέ να μην λείψει υλικό, για να στηθούν οδοφράγματα.

Στο Μιλάνο το 1848, στήθηκε οδοφράγμα αποκλειστικά από κάσες πιάνων, ενώ και ο εξοπλισμός της «Σκάλας του Μιλάνου» χρησιμοποιήθηκε για να φτιαχτεί οδοφράγμα. Το 1919 στο Βερολίνο, τα οδοφράγματα των Σπαρτακιστών που υπερασπιζόνταν τα γραφεία της εφημερίδας «Φόρβερς», φτιάχτηκαν από κυλίνδρους χαρτιού που βρέθηκαν μέσα στο τυπογραφείο.

Φυσικά και ο ελλαδικός χώρος είχε και εξακολουθεί να έχει τη τιμητική του στο στήσιμο μακράς διάρκειας οδοφραγμάτων. Τον Νοέμβριο του 1973, χιλιάδες καταπιεσμένοι βρέθηκαν αντιμέτωποι με τις δυνάμεις καταστολής και πλήθος οδοφραγμάτων έκανε την εμφάνισή του σε πολλούς Αθηναϊκούς δρόμους, προκειμένου να αναχαιτιστούν οι επιθέσεις των μπάτσων αλλά και να μην μπορούν να προελάσουν οι «αύρες». Αντιγράφουμε από το βιβλίο «10 χρόνια αγώνες»: «Με απόφαση της αστυνομίας απαγορεύεται η κυκλοφορία στο κέντρο της πόλης, μέχρι νεότερας διαταγής. Το τεράστιο οδοφράγμα που έχει στηθεί στη Σολωμού και Πατησίων δυσκολεύει την προέλαση των αστυνομικών. Οι διαδηλωτές αντιμετωπίζουν τους αστυνομικούς με πέτρες και τούβλα. Οδοφράγματα στήνονται και στην οδό Σολωμού... Εξ άλλου στη γωνία Γ Σεπτεμβρίου και Στουρνάρα ακινητοποιούνται δύο λεωφορεία και χρησιμοποιούνται σαν οδοφράγματα... Στη Λ. Αλεξάνδρας από τις 9.30 μέχρι τις 10, υπάρχει μεγάλο πλήθος διαδηλωτών κυρίως προς το Πεδίο του Άρεως. Η αστυνομία χρησιμοποιεί δακρυγόνα. Το πλήθος υποχωρεί, αλλά μετά ξεκολλώντας τα στέγαστρα από τις στάσεις των λεωφορείων στήνει οδοφράγματα. Ακόμα χρησιμοποιούνται τρόλεϊ που τοποθετούνται κάθετα στο δρόμο... Επί της Λ. Αλεξάνδρας από τη Σπύρου Τρικούπη μέχρι την Αυτοκρατόρων Αγγέλων οι διαδηλωτές φτιάχνουν οδοφράγματα με τέσσερα λεωφορεία... Ακόμα μετατρέπουν σε οδοφράγματα 30 συνολικά λεωφορεία και τρόλεϊ, αφού προηγουμένως τους ξεφοσκώνουν τα λάστιχα...»

Τα οδοφράγματα δεν έπαψαν να στήνονται απέναντι και στη δημο-κρατική εκδοχή των τυράννων. Το 1985 με αφορμή την δολοφονία του 15χρονου Μιχάλη Καλτεζά από τον μπάτσο Μελίστα, οι δρόμοι γύρω από το Πολυτεχνείο μετατρέπονται σε πεδίο μάχης, με τους μπάτσους και τις συμμορίες «αγανακτισμένων πολιτών» («αυριανιστές», νεοδημοκράτες και φασίστες) απέναντι στους αγωνιζόμενους. Τεράστια οδοφράγματα ορθώθηκαν στην Πατησίων και στους γύρω από το Πολυτεχνείο δρόμους, με υλικά που πάρθηκαν από τα γύρω μαγαζιά, συμβάλλοντας στη συνέχιση και την ενδυνάμωση των συγκρούσεων.

Έξι χρόνια μετά και ενώ στο μεσοδιάστημα, είχαν στήσει πολλά μικρότερης διάρκειας ο-

δοφράγματα, ήρθε η έκρηξη του Γενάρη να ταρακουνήσει το κρατικό κτήνος και να πλημμυρίσει το κέντρο της Αθήνας με «την απελευθέρωση της εξέγερσης». Χιλιάδες άνθρωποι, φτύνοντας τη νομιμότητα και την θεοσμολαγνεία, με αφορμή την δολοφονία του Τεμπονέρα, ένωσαν τις δυνάμεις τους κάνοντας για δύο μέρες τους μισθοφόρους του κράτους και τα αφεντικά τους να νοιώσουν τι πραγματικά σημαίνει οργή. Με τη συνοδεία εκατοντάδων μολότοφ, στήνονται αμέτρητα οδοφράγματα στην Πατησίων, στην Πανεπιστημίου, την Αθηνάς, την Αμαλίας και σε πολλούς ακόμα κεντρικούς δρόμους. Συνέβαλαν στο να μη μπορούν να μετακινηθούν οι κλούβες, αλλά και στην εξουδετέρωση των δακρυγόνων που οι πανικόβλητοι μπάτσοι πετούσαν πάνω στο πλήθος.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, το οδόφραγμα φαίνεται να ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένες «στρατηγικές». Τις περισσότερες φορές, οι επαναστατικές οχυρώσεις, στήνονται έτσι ώστε να κλείνουν την πρόσβαση προς το κέντρο της πόλης ή κάποια συνοικία. Στο να στέκονται εμπόδιο στην απρόσκοπτη διέλευση των δυνάμεων καταστολής. Σε κάθε πόλη υπάρχουν νευραλγικά σημεία, ο έλεγχος των οποίων δίνει σημαντικότερα πλεονεκτήματα σε αυτόν που τον έχει. Είναι συνήθως τα σημεία εκείνα στα οποία συγκλίνουν πολλοί δρόμοι και ένα και μόνο οδοφράγμα είναι ικανό ν' αποκλείσει μεγάλες περιοχές.

Η ίδια η δόμηση των πόλεων των περασμένων αιώνων, με τα τείχη γύρω από αυτές και τα δαιδαλώδη στενά, είχε ως σκοπό την αποτελεσματικότερη άμυνα μιας πόλης απέναντι σε επιδρομείς, και τη δημιουργία συνθηκών ευνοϊκών για τους υπερασπιστές αυτής. Η σύσταση εθνικών κρατών, η δημιουργία τακτικού στρατού, και κυρίως η διάδοση και εξέλιξη των πυροβόλων όπλων είχε και ως αποτέλεσμα, σταδιακά τα πεδία των μαχών να είναι έξω από τις πόλεις. Έτσι, σήμερα η κυριαρχία προχωρά στην συνεχή αναδημιουργία και η αναμόρφωση των σύγχρονων πόλεων, (τουλάχιστον των παλιότερων κομματιών αυτής), με τέτοιο τρόπο, όπου οι δυνατότητες των οδοφραγμάτων να περιορίζονται, (δημιουργία μεγάλων δρόμων με πολλά δευτερεύοντα στενά). Αυτό βέβαια, δεν έχει να κάνει μόνο με την αντιμετώπιση τυχών «κοινωνικών αναταραχών», αλλά και με την ομαλότερη λειτουργία μιας πόλης. Μεταφορές, επικοινωνίες, «ενσωμάτωση» όλο και περισσότερων ανθρώπων, κ.λπ.

Τα οδοφράγματα, είναι αποτελεσματικότερα σε μικρότερο σε πλάτος δρόμους, σε καίρια σημεία μιας πόλης, όπου είναι δυνατή η αναχαίτιση υπέρτερων δυνάμεων. Σε μεγάλες αρτηρίες, που εξαιτίας του μεγάλου πλάτους είναι δύσκολο να κλειστούν, στήνονται διαδοχικές γραμμές οδοφραγμάτων, όπου μετά την πτώση του πρώτου, οι επιτιθέμενοι βρίσκονται εκτεθειμένοι στα πυρά του δευτέρου, (Βαρκελώνη 1936). Κάτι ανάλογο, αλλά χωρίς πυρά, εφάρμοσαν και οι εξεγερμένοι του «Γαλλικού Μάη» το 1968, στις λεωφόρους του Παρισιού αλλά και αλλού, με τα πολλές εκατοντάδες πυρπολημένα αυτοκίνητα.

Η έννοια του οδοφράγματος και κατ' επέκταση οι μάχες μέσα σε μια πόλη, ανήκουν στο λεγόμενο ανορθόδοξο πόλεμο, όσον αφορά την «παραδοσιακή» στρατιωτική ορολογία. Είναι ακριβώς το αντίθετο από το «περιχαρτωμένο στρατόπεδο» για την άμυνα μιας πόλης, που πρωτοχρησιμοποιήθηκε στα τέλη του 16ου αιώνα από τον Ιταλό μηχανικό Ταρτάλια και καθιερώθηκε έναν αιώνα αργότερα από τον στρατιωτικό μηχανικό Βωμπάν. Το «περιχαρτωμένο στρατόπεδο», προβλέπει οχυρωματικά έργα εκτός κατοικημένης περιοχής. Αντίθετα, το οδοφράγμα στήνεται στους

δρόμους της πόλης, έχει κατά βάση περιορισμένο πεδίο βολής και συνήθως είναι ορθογώνιο, για να καλύπτει όλο το πλάτος του δρόμου.

Τα τακτικά στρατεύματα που επιχειρούν μέσα σε μια πόλη, έχουν μεγάλο πρόβλημα στο να ελιχθούν και να προελάσουν, ακριβώς λόγω της ιδιομορφίας του περιβάλλοντος. Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, έχουν δημιουργηθεί μικρές και όσο το δυνατόν πιο ευέλικτες ειδικές ομάδες για «μάχες στις πόλεις». Η «μάχη στην πόλη» αποτελεί από μόνη της ολόκληρο κεφάλαιο και έχει να κάνει τόσο με την αντιμετώπιση κοινωνικών αντιδράσεων και εκρήξεων, (συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις κ.λπ.) όσο και με την αντιπαράθεση τακτικών στρατών, (παράδειγμα αποτελεί και η πρόσφατη ανθρωποσφαγή στο Ιράκ, όπου κομμάτια τακτικού στρατού -από την πλευρά των «ελευθερωτών», «μεταλλάσσονταν» με ειδική εκπαίδευση και εξοπλισμό, σε «επιλεκτικές μονάδες», προορισμένες για την διεξαγωγή οδομαχιών. Τη στιγμή άλλωστε που υπάρχει αδυναμία των δυνάμεων της αστυνομίας, στο να αντιμετωπιστούν βίαιες κοινωνικές διεργασίες, (γενικευμένες συγκρούσεις, εξεγέρσεις και επαναστάσεις), η επιβολή στρατιωτικού νόμου, η δράση του τακτικού στρατού αποτελεί και το τελευταίο στάδιο του κράτους να επιβληθεί.

Σε κάθε εποχή, σε κάθε περίπτωση, το κάθε οδοφράγμα, είναι διαφορετικό. Ως «οδοφράγμα» άλλωστε μπορεί να λειτουργήσει ένα κατελημμένο κτίριο, (Ισπανία 1936). Κάδοι απορριμμάτων και οχήματα που αναποδογυρίζονται και πυρπολούνται διάσπαρτα, προκειμένου να δυσχεραθεί όσο το δυνατόν η επέλαση των δυνάμεων καταστολής ή οχημάτων τους, τη στιγμή που οι αγωνιζόμενοι υποχωρούν, (Γένοβα 2001 κ.λπ.). Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί, πως ειδικότερα τα τελευταία χρόνια, η φωτιά χρησιμοποιείται από τους αγωνιζόμενους και προκειμένου να εξουδετερωθούν οι χημικές ουσίες από τα δακρυγόνα.

Η υπεράσπιση ενός οδοφράγματος, δεν είναι αυτοσκοπός, ειδικότερα όταν οι αγωνιζόμενοι έχουν να αντιμετωπίσουν ό,τι πιο απεχθές έχει να παρουσιάσει η «επιστήμη» της καταστολής. Από χημικά αέρια και όπλα υπέρ-ήχων, μέχρι άρματα μάχης και σφαίρες. Τη στιγμή μάλιστα που τα μέσα αυτά, δεν είναι εύκολο να αντιμετωπισθούν. Και για τους θιασώτες της κρατικής παντοδυναμίας, το οδοφράγμα παρουσιάζει ανεπάρκεια στο να αντιμετωπίσει τις δυνάμεις καταστολής. Ακόμη όμως και να υπάρχει, αυτή η «στρατιωτική ανεπάρκεια», μεγαλύτερη σημασία έχει η κοινωνική βαρύτητά του.

Η ύπαρξη, το στήσιμο και διατήρηση του, προϋποθέτει την παρουσία ανθρώπων στον δρόμο, που αμφισβητούν στην πράξη την —ούτως ή άλλως— πλαστή, κρατική παντοδυναμία. Η διάθεση για σύγκρουση είναι εμφανής και δεδομένη και ο χρόνος ο οποίος «κερδίζεται», δίνει τη δυνατότητα σε ακόμη περισσότερους να κατέβουν στον δρόμο και να βρεθούν δίπλα με άλλους ανθρώπους. Δίπλα σε ένα ή περισσότερα οδοφράγματα, σε σημεία αντίστασης όπου η παρουσία και οι επιλογές είναι ξεκάθαρες, απέναντι σε όλους. Είναι εκεί για να συγκρουστούν με τις δυνάμεις καταστολής. Να συγκρουστούν με το κράτος.

Κατά κάποιο τρόπο, τα οδοφράγματα «οριοθετούν» και τις περιοχές εκείνες, στις οποίες το κράτος αμφισβητείται στην πράξη. Αποτελούν σημεία και άμυνας και επίθεσης, με κύριο στόχο αυτών που τα «υπερασπίζονται», να γίνουν περισσότερα, να εξαπλωθούν. Άλλωστε, η πρώτη κίνηση που κάνουν οι δυνάμεις καταστολής αφού καταφέρνουν να απομακρύνουν τους «υπερασπιστές» ενός οδοφράγματος, είναι να το διαλύσουν και στη συνέχεια να προχωρήσουν στο επόμενο. Το οποίο, τις περισσότερες φορές, στήνεται την ίδια ώρα που «καθαρίζεται» το προηγούμενο. Το οποίο είναι τόσο εύκολο να στήσει μα τόσο δύσκολο να πέσει...

Αναρχική Παρέμβαση

ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Από νωρίς τα ξημερώματα αλλά και από το προηγούμενο απόγευμα το Βερολίνο γίνεται θέατρο συγκρούσεων, για άλλη μια φορά αυτό το χρόνο. Κατά τη διάρκεια συναυλίας εκατοντάδες μασκόφοροι νεαροί επιτίθενται με πέτρες, ξύλα και μπουκάλια εναντίον των μπάτσων. Σπάζονται πολυτελή αυτοκίνητα και καταστήματα. Οι συγκρούσεις επεκτείνονται στις συνοικίες Kreuzberg και Prenzlauer Berg. Γίνονται δεκάδες συλλήψεις (περίπου 100 άτομα), ενώ οι μπάτσοι κάνουν χρήση δακρυγόνων και αντλιών νερού. Επεισόδια έγιναν και από αριστεριστές ενάντια σε πορεία 900 περίπου νεοαζι.

* Συγκρούσεις έγιναν, επίσης, στο Αμβούργο όπου διαδηλωτές συγκρούστηκαν με μπάτσους και έγιναν πολλές συλλήψεις.

* Πορείες με τη συμμετοχή αναρχικών-αντιεξουσιαστών γίνονται σε Θεσσαλονίκη, Πράγα, Γκέτεμποργκ και σε έξι πόλεις της Τουρκίας.

* Στην Ινσταμπούλ η αστυνομία επιτέθηκε σε ομάδα περίπου 300 αναρχικών συλλαμβάνοντας αρκετούς όταν αυτοί αρνήθηκαν να διαλύσουν την συγκέντρωσή τους. Παράλληλα πάνω από 20.000 άτομα και μέλη κουρδικών οργανώσεων διαδήλωσαν στο κέντρο της πόλης.

* Σπάζονται τα τζάμια της νομαρχίας Αθηνών στα Εξάρχεια, πετιούνται μπογιές και γράφονται συνθήματα. Την ευθύνη αναλαμβάνει άγνωστος

με τηλεφώνημα λέγοντας: «Το χτύπημα έγινε ως συμβολική απάντηση στις δολοφονίες εργατών στα λεγόμενα «εργατικά ατυχήματα» και σε ένδειξη αλληλεγγύης στους μετανάστες. Ταξική πρωτομαγιά - κρεμασμένα αφεντικά».

* Στη Ζυρίχη κατά την διάρκεια διαδήλωσης 7.000 ατόμων περίπου, ομάδα αριστερών πέταξε πέτρες και μπουκάλια σε βιτρίνες τραπεζών, σε μαγαζιά με αμερικανικά προϊόντα και στα MAT τα οποία απάντησαν με ρίψη δακρυγόνων.

* Μικρής έκτασης επεισόδια έγιναν στο Λονδίνο κατά την διάρκεια Reclaim The Streets.

* Στη Μόσχα διαδήλωσαν πάνω από 25.000 στο Κρεμλίνο, ενώ στη Σεούλ περίπου 20.000.

ΚΕΡΚΥΡΑ

10/5 - Στην ΚΕΡΚΥΡΑ πραγματοποιείται συζήτηση μετά από κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Κέρκυρας ενάντια στη σύνοδο των υπουργών γεωργίας στο κατελιμμένο από την παρασκευή το βράδυ ιστορικό τμήμα του Ιονίου πανεπιστημίου. Ακολουθεί συναυλία.

11/5 - Γίνονται πορείες ενάντια στη σύνοδο των υπουργών γεωργίας. Το μπλοκ των αναρχικών κινείται ξεχωριστά και σ' ένα μόνο σημείο συναντήθηκε με άλλες πορείες. Φωνάζονται συνθήματα, πετάχτηκαν τρυκάρια και μοιράζονται προκηρύξεις. Μετά την πορεία το μπλοκ επιστρέφει στην κατάληψη.

επεισόδια όπως πριν 2 χρόνια στην Ιταλία, κινητοποιούν 25.000 μπάτσους. Οι διαδηλωτές ρίχνουν πέτρες στο κτίριο που ήταν μαζεμένοι οι σοσιαλιστές για να συζητήσουν με τους G8, και οι εσωτερικοί φρουροί τους ψέκαζουν. Οι αναρχικοί στήνουν οδοφράγματα αλλά η γαλλική αστυνομία τους επιτίθεται ρίχνοντας δακρυγόνα προκειμένου να τους απωθήσει στο camping του Annemasse. Το οδοφράγμα της αστυνομίας ήταν στημένα και στις 2 μεριές των συνόρων στη λίμνη της Γενεύης, ώστε να εμποδίσουν τους διαδηλωτές να ξεπεράσουν τα επιτρεπτά όρια. Ελικόπτερα του στρατού πέταγαν από πάνω. Στη Λωζάννη, μπροστά στη λίμνη, διάφορες ομάδες διαδηλωτών που αποδοκίμαζαν τους G8, προσπαθούσαν να μπλοκάρουν την κυκλοφορία των πλοιαρίων στη λίμνη.

Γενεύη 1/6

Από τα ξημερώματα, αρκετοί άνθρωποι μπλοκάρουν γέφυρες που βρίσκονται μέσα στη Γενεύη. Σε κάποιες περιπτώσεις, ξεσπούν μικροσυμπλοκές μεταξύ αυτοκινητιστών που προσπαθούν να περάσουν από τα μπλόκα. Στη γέφυρα Coullouvenne, πραγματοποιούνται επιθέσεις στα μαγαζιά που βρίσκονται γύρω από αυτή.

Η πορεία, ξεκινά στις 10.30, με τη συμμετοχή περισσότερων των 100.000 ανθρώπων. Από τις 15.00 έως τις 18.00, ξεσπούν συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και μπάτσων. Εν τω μεταξύ από τις 6.00 έως τις 10.00 το πρωί στο χωριό St. Genyves (στο δρόμο για το Εβιάν) στήνεται φλεγόμενο οδόφραγμα. Περισσότεροι από 1.000 άνθρωποι βρίσκονται δίπλα στην «κόκκινη ζώνη», μπλοκάροντας έναν κεντρικό και ένα μικρότερο δρόμο. Ανάμεσα σε αυτούς βρίσκονται άνθρωποι από διαφορετικά μπλοκ (το roz, τους «ανυπότακτους» κ.λπ.)

Οι μπάτσοι, προσπαθούν να τους απωθήσουν με χημικά και τουλάχιστον ένας διαδηλωτής τραυματίζεται στο κεφάλι, από ρίψη δακρυγόνου. Γύρω στις 10.30, διαδηλωτές που επιστρέφουν από τις συγκρούσεις αναφέρουν:

«Μας ρίχνανε δακρυγόνα, επί ώρες. Γυρίσαμε γιατί εξαντληθήκαμε. Ακούσαμε πως άλλοι διαδηλωτές θα πήγαιναν να μας αντικαταστήσουν. Αλλά δεν συναντηθήκαμε με κάποια ομάδα... ο δρόμος είναι ακόμη μπλοκαρισμένος. Πριν φύγουμε, μαζεψήκαμε και συζητήσαμε για να δούμε τι στρατηγική θα ακολουθήσουμε. Έχω την εντύπωση, πως άμα ήμασταν περισσότεροι, θα καταφέραμε να περάσουμε τους μπάτσους και να μπλοκάρουμε τον άλλον δρόμο».

Στο μπλόκο της Annemasse (11.45), οι άνθρωποι συνεχώς λιγοστεύουν, μα τα οδοφράγματα παραμένουν. Περίπου στη 1 τα ξημερώματα, οι διαδηλωτές από τα μπλόκα, ξεκινούν να κινούνται προς το Annemasse. Φλεγόμενα οδοφράγματα καλύπτουν την κίνηση αυτή. Ένας άνθρωπος τραυματίζεται στα πόδια από χειροβομβίδες δακρυγόνων. Κάποιος άλλος στο κεφάλι.

Σύνοδος κορυφής στη Θεσ/νίκη

Από το Σάββατο 14 μέχρι της 21 Ιουνίου, διοργανώνονται διάφορα κάμπινγκ, εκδηλώσεις, συζητήσεις κ.λπ.

Την Κυριακή 22 Ιουνίου, θα πραγματοποιηθεί στο «Βελίδειο» η «συνέλευση των κινημάτων».

Πέμπτη 19/6 - Αντιρατσιστική πορεία.

Παρασκευή 20/6 - Διάφορες οργανώσεις έχουν ανακοινώσει πως θα πραγματοποιήσουν πορεία στην Χαλκιδική.

Σάββατο 21/6 - Κεντρική διαδήλωση στην Θεσσαλονίκη.

Στις 20 και 21 Ιουνίου, πραγματοποιείται η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις εγκαταστάσεις του ξενοδοχείου «Πόρτο Καρράς», στην δυτική ακτή Σιθωνίας, στο μεσαίο πόδι της Χαλκιδικής. Η σύμβαση, μεταξύ του υπουργείου εσωτερικών και του ξενοδοχειακού συγκροτήματος, έχει υπογραφεί από τα τέλη Φλεβάρη ενώ και την ίδια χρονική περίοδο, έχει ανακοινωθεί πως θα γίνει και η σύνοδος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στο ξενοδοχειακό συγκρότημα «Sani» στη Σάνη της Κασσάνδρας, ενώ κάπου εκεί θα πρέπει να γίνει και αυτό του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος.

Το ίδιο χρονικό διάστημα, και μέσα πάντα στο πρόγραμμα της ελληνικής προεδρίας, έχουν προγραμματιστεί για τις ημέρες αυτές, μεταξύ άλλων: στις 19 του Ιουνίου, ξεκινά στην Αθήνα το «Ευρωπαϊκό και Μεσογειακό Φόρουμ για το νερό» καθώς και διήμερες εκδηλώσεις, «σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης».

Στις 20, επίσης στην Αθήνα, συνεδριάζει η «ομάδα προώθησης της διαδικασίας της Μπολόνια» καθώς και «συζήτηση τρόικας γενικών διευθυντών δημόσιας διοίκησης με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις». Όπως και το διήμερο με θέμα «ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων και συντονισμός συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης». Τέλος, στις 21 ξεκινά η άτυπη συνεδρίαση της «επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας» στην Σαντορίνη, μέχρι τις 25.

Τα ζητήματα τα οποία θα συζητηθούν στην Σύνοδο Κορυφής της Θεσσαλονίκης, θα έχουν να κάνουν κυρίως με το λεγόμενο ευρωσύνταγμα, του οποίου και το πρώτο σχέδιο θα παρουσιαστούν επίσημα. Θεωρείται εξίσου σημαντικό με την «διεύρυνση», λόγω του ότι θα αποτελέσει και τη ραχοκοκαλιά πάνω στην οποία θα δομηθεί και η λειτουργία της ευρωπαϊκής ένωσης, με τα ευρωκοινοβούλια, τους ευρωνόμους, τους ευρωπροέδρους κ.λπ. Ήδη πάντως έχουν εμφανιστεί και οι πρώτοι «τριγμοί», σε σχέση με την κατανομή των εξουσιών στην διευρυμένη, πλέον, Ευρώπη. Σύμφωνα με τον ευρωβουλευτή Ε. Μπρονκ, «έφτασε η ώρα να ξεκινήσει η μάχη». Γιατί «το σχέδιο συντάγματος που μας δόθηκε δεν απηχεί τις απόψεις της πλειοψηφίας. Θέλουμε ένα διευθυντήριο στην Ευρώπη, όπου έξι μεγάλες χώρες θα αποφασίζουν για όλα; Αν ναι, αυτό θα είναι το τέλος της Ε.Ε». Κάτι παρόμοιο, ανέφερε και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής επιτροπής Πρόντι, λέγοντας μεταξύ άλλων πως «...το κείμενο που μας παρουσιάστηκε δεν προβάλλει, δυστυχώς, ένα συγκεκριμένο όραμα. Δεν επιλύει προβλήματα που τέθηκαν από τη συνθήκη της Νίκαιας».

Ταυτόχρονα όμως, αντιμετωπίζουν και μεγάλα προβλήματα, τα οποία επιφέρουν αστάθεια τόσο σε οικονομικό ό-

σο και κοινωνικό επίπεδο. Το τέλος της γενικευμένης επίθεσης στο Ιράκ, βρήκε την πολυσυζητημένη «ενδυνάμωση της παγκόσμιας οικονομίας», να έχει... χάσει τον δρόμο της. Η κρίση, εξακολουθεί να υπάρχει, και που -όπως οι ίδιοι λένε- θα εξακολουθούσε να την βλέπουν για πολύ καιρό. Τα... συνηθισμένα. Οι φτωχοί φτωχότεροι, οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Με λίγα λόγια, στον ελλαδικό χώρο η κατάσταση μπορεί να περιγραφεί δια στόματος του διοικητή της «Τράπεζας της Ελλάδος», Γκαργκάνα. «Αν δεν μειωθούν οι μισθοί και οι τιμές μελλοντικά θα πρέπει να μειωθεί ο ρυθμός ανάπτυξης και να αυξηθεί η ανεργία. Άλλος τρόπος δεν υπάρχει». Ακόμη, «οι εργαζόμενοι πρέπει να καταλάβουν ότι οι άμετρες αυξήσεις μισθών, μόνο προσωρινά ενισχύουν το εισόδημα τους. Αργά ή γρήγορα θα οδηγήσουν σε υψηλότερο πληθωρισμό στο σύνολο της οικονομίας με αποτέλεσμα να μειωθεί η ανταγωνιστικότητα της και με τελικό θύμα τους ίδιους» και χωρίς να φτάνουν όλα αυτά, ζητά την «αύξηση της πραγματικής μέσης ηλικίας συνταξιοδότησης». (συνέντευξη στα «Νέα» στις 24/5/03. Μετά έτρεχε να μαζέψει τα... ασυμμάζετα).

Βέβαια, όλα αυτά δεν συμβαίνουν μονάχα στον ελλαδικό χώρο. Σε ολόκληρη την Ευρώπη -και όχι μόνο- εταιρίες και επιχειρήσεις, συνεχίζουν να «βαράνε κανόνι», να απολύουν χιλιάδες.

Ο γάλλος υπουργός εμπορίου Φ. Λος, μας ενημερώνει και για έναν ακόμη παράγοντα. Την ενδυνάμωση του ευρώ, έναντι του δολαρίου (ισχυρή οικονομία γαρ...). Έτσι λοιπόν, «προς το παρόν, τα υψηλά επίπεδα του ευρώ αποτελούν πρόβλημα για το 10% των εξαγωγικών επιχειρήσεων. Όσο όμως περισσότερο ανεβαίνει η αξία του, τόσο μεγαλώνει και το ποσοστό του κινδύνου». Και έρχεται και η επιβεβαίωση από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, ότι δηλαδή «η ανταγωνιστικότητα μας βελτιώθηκε πάρα πολύ. Εξαιτίας του πολύ ισχυρού δολαρίου, τα τελευταία δύο με τρία χρόνια, ο αμερικανικός βιομηχανικός κλάδος βρισκόταν σε ύφεση» (Μ. Μαχατάρης, οικονομολόγος της General Motors)

Σε μια Γαλλία, που οι απεργίες και οι διαδηλώσεις εκατομμυρίων μέσα στον Μάιο, είναι... σύνηθες φαινόμενο. Και ήδη έχουν προγραμματιστεί άλλες, για μέσα στον Ιούνιο. Σε σχέση με μεταρρυθμίσεις για το Ασφαλιστικό και την εκπαίδευση. Και στην Αυστρία. Και στην Ιταλία. Και στην Γερμανία. Και, και, και...

Σε μια Ιταλία, όπου -μια που το έφερε η κουβέντα- αναλαμβάνει την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης από 1η Ιουλίου, με τον... Μπερλουσκόνι, να βρίσκεται στα δικαστήρια για υποθέσεις δωροδοκίας και να δηλώνει πως «δεν παραιτείται ακόμη και αν καταδικαστεί», μέχρι το τέλος της θητείας του το 2006.

Σε μια Γερμανία, όπου ο Σρέντερ απειλεί την κυβέρνηση του με... παραίτηση του αν δεν προχωρήσουν τα προγράμματα ενδυνάμωσης της γερμανικής οικονομίας. Προγράμματα, που έχουν φέρει πολλούς συμπατριώτες του -και θα φέρουν ακόμη περισσότερους- σε απόγνωση. Και με ένα ακόμη πρόεδρο, (ενός γερμανικού οικονομικού ινστιτούτου), τον Τσίμερμαν να δηλώνει πως «η Γερμανία βρίσκεται σε στασιμότητα και στα πρόθυρα της ύφεσης και για την ώρα δεν υπάρχει ελπίδα από πουθενά»...

Η «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ» ΣΑΝ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ

Η έννοια της παγκοσμιοποίησης έχει μπει για τα καλά στη ζωή μας πια ως μία προσπάθεια εξήγησης της οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας των τελευταίων 20-30 χρόνων. Την ίδια στιγμή ένα πολύμορφο κίνημα αναπτύσσεται, με αιχμή του δόρατος αυτήν την έννοια, προβάλλοντας όμως την αντιπαγκοσμιοποίηση. Έχοντας σαν δεδομένο ότι πολλές από τις αναλύσεις που γίνονται γι' αυτό το θέμα χρησιμοποιούν οικονομικές ορολογίες, θα επιχειρήσουμε μία «ιστορική» ψηλάφηση του φαινομένου αυτού.

Τα πρώτα ψήγματα δομημένης οικονομικής σκέψης, μετά από κάποιες πρωτόλειες προσεγγίσεις του μεσαίωνα, εμφανίζονται στον 17ο-18ο αιώνα. Την εποχή αυτή αναπτύσσεται το ρεύμα των εμποροκρατών, στην Αγγλία και την Γαλλία. Σύμφωνα, λοιπόν, με τους εμποροκράτες, το εξωτερικό εμπόριο και η ναυτιλία ήταν οι δύο πηγές ανατροφοδότησης και ανάπτυξης του εθνικού πλούτου. Αυτό βέβαια επιτυγχανόταν αν οι εξαγωγές ήταν μεγαλύτερες των εισαγωγών.

Μετά το 1750, στη Δ. Ευρώπη αναδύεται η νέα τάξη των βιομηχάνων, οι οποίοι έχουν κοινά συμφέροντα με τους εμπόρους. Μέσα σ' αυτό το κλίμα, εμφανίζεται το ρεύμα των φυσιοκρατών το οποίο δίνει έμφαση στην γεωργία και στην οικονομική ελευθερία. Αναπτύχθηκε κυρίως στη Γαλλία, όπου, σε συνάρτηση με το κλίμα της Γαλλικής επανάστασης, προτάθηκε το «laissez faire- laissez passer» δηλ. αφήστε τα προϊόντα να διακινούνται ελεύθερα και το οικονομικό παιχνίδι να γίνεται χωρίς περιορισμούς.

Ίσως όλα αυτά να μας φαίνονται απλοϊκά και χωρίς να δείχνουν τίποτα ιδιαίτερο. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε τις συνθήκες μέσα από τις οποίες ξεπήδησαν οι τάσεις αυτές. Οι Δυτικοευρωπαϊκές χώρες είχαν εδραιώσει πλέον την εξουσία τους στις αποικίες. Το εμπόριο άνοιγε, τώρα, καινούργιους δρόμους εκμετάλλευσης αλλά, κυρίως, συσσώρευσης πλούτου από τις εκμεταλλευόμενες περιοχές προς τις αποικιοκρατικές χώρες.

Με το εμπόριο να αναπτύσσεται αλλά και με τη βιομηχανία να αυξάνει αλματωδώς την παραγωγή προϊόντων, οι φυσιοκράτες ξεπερνιούνται από τη νέα οικονομική σκέψη των κλασικών. Ο Adam Smith είναι ο βασικότερος εκφραστής της και με το έργο του «Ο πλούτος των εθνών» ουσιαστικά θέτει τα θεμέλια της μετέπειτα καπιταλιστικής σκέψης και πράξης.

Πάλι σημαντική αξία έχει η ελευθερία του οικονομικού παιχνιδιού το οποίο πρέπει να ενισχύεται. Ο Smith επίσης τονίζει την αξία του ελεύθερου εμπορίου. Στους κλασικούς συγκαταλέγεται και ο Ricardo που εισάγει τα μαθηματικά μοντέλα στα οικονομικά ενώ ο J. S. Mill κάνει μία πρώτη προσπάθεια να αναλύσει τις διεθνείς κινήσεις κεφαλαίων.

Βλέπουμε, λοιπόν, πως από την αρχή γίνεται μία προσπάθεια να εξηγηθεί το οικονομικό παιχνίδι σε παγκόσμιο επίπεδο αλλά και να γίνει συγκέντρωση πλούτου σε κάποιες χώρες, βάσει αυτών των πορισμάτων. Ταυτόχρονα, γίνεται και η εμφάνιση της νέα τάξης των προλετάρων, συνήθως εξαθλιωμένων, που είναι δημιουργήματα της βιομηχανικής επανάστασης. Οι συναλλαγές γίνονται σε παγκόσμιο επίπεδο και το αποτέλεσμα είναι να απομυζούνται περιοχές ολόκληρες στις οποίες η καινούργια πραγματικότητα επιβάλλεται από τις αποικιοκρατικές χώρες οι οποίες, πλέον, βγάζουν εν μέρει τον αποικιοκρατικό μανδύα τους, φρονώντας τον καινούργιο που λέγεται «εμπορικές-οικονομικές συναλλαγές».

Ο Marx βλέποντας όλα αυτά, γράφει το 1848 στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο του: «Η ανάγκη για συνεχώς επεκτεινόμενη κατανάλωση των προϊόντων της κτηνιά την αστική τάξη σ' όλη την υδρόγειο. Είναι αναγκασμένη να φωλιάζει παντού, να εγκαθίσταται παντού, να δημιουργεί σχέσεις παντού... στη θέση της παλιάς τοπικής και εθνικής αυτάρκειας και απομόνωσης εμφανίζεται η ολόπλευρη συναλλαγή, η ολόπλευρη αλληλεξάρτηση των εθνών... Οι χαμηλές τιμές των εμπορευμάτων της είναι το βαρύ πυροβολικό, με το οποίο γκρεμίζει όλα τα σινικά τείχη και υποχρεώνει σε συνθηκολόγηση το πεισματικό μίσος των βαρβάρων εναντίον των ξένων... Τα αναγκάζει να εισαγάγουν στην ίδια τους τη χώρα το λεγόμενο πολιτισμό, δηλ. να γίνουν αστικά. Με δύο λέξεις, δημιουργεί έναν κόσμο καθ' εικόνα και ομοίωσή της».

Τα παραπάνω μας ακούγονται πολύ οικεία. Θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι μία πρώτη προσέγγιση του όρου παγκοσμιοποίηση, όπως τον χρησιμοποιούμε σήμερα. Τα χρόνια που ακολούθησαν, χαρακτηρίστηκαν από βίαιες ταξικές και κοινωνικές επαναστάσεις και εξεγέρσεις, φτάνοντας στο αποκορύφωμα (κατά πολλούς) με τη σοβιετική επανάσταση. Όσο περνά ο καιρός, οι οικονομικές σχέσεις γίνονται πιο περίπλοκες.

Η αυξανόμενη πολυπλοκότητα της οικονομίας και η συστηματικότερη χρήση μαθηματικών στα οικονομικά οδηγούν στη δημιουργία της σχολής των Νεοκλασικών. Επιφανέστερος εκπρόσωπός της είναι ο Alfred Marshall, ο οποίος αν και έγινε γνωστός σαν οικονομολόγος ήταν μαθηματικός. Πέρα από τις διεθνείς κινήσεις κεφαλαίων, καινούργιοι όροι εισάγονται όπως καθαρό και ακαθάριστο εισόδημα, συναλλαγματικές ισοτιμίες κ.α. οι οποίοι γίνονται αντικείμενο έρευνας.

Την ίδια περίπου χρονική περίοδο (τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αιώνα) η μαρξιστική σκέψη προσπαθώντας να αναλύσει την κοινωνική και οικονομική πραγματικότητά τους, καταλήγει στη θεωρία του ιμπεριαλισμού. Είναι η εποχή όπου οι καπιταλιστικές χώρες επαναδεισδύουν στις άλλες ηπείρους για να εκμεταλλευτούν το πετρέλαιο και τις λοιπές πλουτοπαραγωγικές πηγές τους, για χάρη της βιομηχανίας τους. Η θεωρία αυτή έδωσε μία εξήγηση για τα γεγονότα αυτά. Δεν έκανε όμως επαρκή ανάλυση στον ρόλο του κράτους σαν μηχανισμό ελέγχου της οικονομίας.

Το κενό αυτό (και της καπιταλιστικής και της μαρξιστικής θεωρίας) ήρθε να συμπληρώσει ο Keynes μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και την οικονομική ύφεση. Αυτός μίλησε για την αναγκαιότητα της κρατικής παρέμβασης στην οικονομική ζωή. Έτσι έχουμε μία καινούργια θεωρία που αναβαθμίζει το ρόλο του κράτους σε κατά περιοχές διαιτητή του παγκόσμιου παιχνιδιού.

Αυτό το μοντέλο θα εφαρμοστεί μέχρι και τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο. Μετά απ' αυτόν, δημιουργούνται το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), η Διεθνής Τράπεζα, υπογράφεται η Διεθνής Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου (GATT) και υπογράφεται και ο χάρτης της Αβάνας για το ελεύθερο εμπόριο, ενώ ταυτόχρονα το ΔΝΤ εισάγει το σύστημα των σταθερών ισοτιμιών. Η παγκόσμια οικονομία οδηγείται και πάλι σε μοντέλα ελευθερίας της οικονομικής ζωής μέχρι το 1970. Τότε, στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70, εμφανίζεται νέα οικονομική ύφεση, έχουμε την πρώτη πετρελαϊκή κρίση και εισάγεται, πλέον, το σύστημα των ελεύθερων κυμαινόμενων συναλλαγματικών τιμών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του όγκου του διεθνούς

εμπορίου και της κίνησης της εμπορικής ναυτιλίας, για πρώτη φορά σε τόσο δραστικό βαθμό μετά από μία 25ετία συνεχούς οικονομικής ανάπτυξης και επεκτάσεως του διεθνούς εμπορίου.

Βέβαια, πέρα απ' όλα αυτά, υπήρξε και η αλματώδης άνοδος της τεχνολογίας καθώς και η ανάπτυξη της πληροφορικής και των επικοινωνιών που έχουν συμβάλει στην δημιουργία πιο πολύπλοκων οικονομικών και κοινωνικών δομών.

Η παραπάνω ανάλυση θα μπορούσε να έχει περισσότερα στοιχεία αναφορικά με πολυεθνικές, χρηματιστήρια ή τράπεζες. Στόχος, όμως, δεν είναι να δειχθεί λεπτομερειακά η ανάπτυξη του καπιταλισμού στην ιστορία. Ούτε το πότε εισήχθη η κάθε οικονομική ορολογία. Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως αρκετά από αυτά ειπώθηκαν από οικονομολόγους σε μία προσπάθεια να εξηγήσουν εκ των υστέρων μία πραγματικότητα που πολλές φορές τους ξεπερνούσε.

Με τα παραπάνω, στόχος είναι να ψηλαφηθούν τα κοινά στοιχεία της πραγματικότητας που βιώνουμε σήμερα με αυτήν 100 ή 200 χρόνων πριν. Η παγκοσμιοποίηση δεν είναι ακριβώς μία καινούργια φάση του καπιταλισμού. Είναι ένας από τους όρους που αναπαράγουν την ύπαρξή του και τον ανανεώνουν. Έννοιες όπως διεθνές εμπόριο, ΑΕΠ, συναλλαγματικές ισοτιμίες, διεθνείς κινήσεις κεφαλαίων, χρηματιστηριακό δείκτης, επιτόκια, κλπ, που πρόσφατα μπήκαν στην καθημερινότητά μας, υπάρχουν εδώ και πολλές δεκαετίες. Η κυριαρχία πάντα τις χρησιμοποιούσε για να καθορίζει τις ζωές μας.

Επίσης, κατά διάφορες φάσεις, προέκυπτε το ζήτημα του άκρατου φιλελευθερισμού (δηλ. της λιγότερης ύπαρξης του κράτους) ή του κρατικού παρεμβατισμού στην οικονομική ζωή. Το δίλημμα αυτό είναι ένα ψευδοδίλημμα διαχείρισης ενός συστήματος το οποίο, στη φύση του, παραμένει το ίδιο εδώ και 200 σχεδόν χρόνια. Η «κατάρρευση» του ανατολικού μπλοκ, μάλιστα, το άφησε να παίζει μόνο του σ' ένα «άδειο» γήπεδο.

Σαν πρώτο τελικό συμπέρασμα μπορούν να αναφερθούν τα παρακάτω: κράτος και κεφάλαιο, αλληλοσυμπληρούμενα και σε αμοιβαία συνεργασία, δημιουργούν μοντέλα οικονομικής και κοινωνικής διαχείρισης ανάλογα με τις επικρατούσες συνθήκες. Ζητούμενο είναι, όπως πάντα, το άπλωμα της κυριαρχίας τους σε κάθε γωνιά του πλανήτη, αυτό που ονομάζεται, δηλ. παγκοσμιοποίηση του καπιταλισμού. Σ' αυτά τα πλαίσια η παγκοσμιοποίηση είναι εγγενές στοιχείο του. Αυτό που κάνει την διαφορά, τα τελευταία 20-30 χρόνια, είναι η ένταση και ο τρόπος που επιχειρείται, ειδικά μετά την «κατάρρευση» του ανατολικού μπλοκ, αφού αυτό το σύστημα οργάνωσης φαντάζει σαν ο μοναδικός κυρίαρχος.

Αυτή η ανάλυση αφήνει αρκετά κενά αναφορικά με τον τρόπο που πραγματοποιούνται τα παραπάνω. Πολλά από αυτά ίσως να κλείσουν αν προσθέσουμε και άλλο ένα εγγενές στοιχείο του καπιταλισμού, τον ανταγωνισμό. Δυστυχώς, η περατοποίηση του ξεφεύγει από τις δυνατότητες αυτού του κειμένου. Αξίζει απλά να θυμόμαστε πως, σαν αξία και πρακτική, διαποτίζει από τα μεμονωμένα άτομα μέχρι ολόκληρες οικονομίες σε διακρατικό επίπεδο.

Τελικά, τα στοιχεία τα οποία δομούν τη σύγχρονη πραγματικότητα, ίσως είναι τα παρακάτω: αυξημένη ένταση προσπάθειας για παγκοσμιοποίηση της καπιταλιστικής κυριαρχίας, αυξημένος ενδοκυριαρχικός ανταγωνισμός, καινούργιες τεχνικές στην λειτουργία και τη διαχείριση του οικονομικού παιχνιδιού, μεγάλη ταχύτητα κυκλοφορίας πληροφοριών, αρτιότερες πολεμικές μηχανές. Ενδέχεται, επομένως, να ζούμε μία καινούργια φάση ανάπτυξης της καπιταλιστικής κυριαρχίας, αλλά δεν μπορούμε να «εμπερδέψουμε» ονομάζοντάς την παγκοσμιοποίηση.

Ένας «παρμένος» οικονομολόγος

Στις 2/5 στο Αγρίνιο έγινε εκδήλωση με θέμα «Η εισβολή στο Ιράκ, η ανοικοδόμηση του και ο εξουσιαστικός πόλεμος σε κάθε σημείο της «ειρήνης» των κυριάρχων». Πραγματοποιήθηκε προβολή ντοκουμανταίρ, συζήτηση και συναυλία. Μέσα και έξω από το χώρο της εκδήλωσης υπήρχε έκθεση αφίσας καθώς και πάγκοι με έντυπο υλικό και πανό που έγραφαν: Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΟΤΑΝ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥΣ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ, ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ: ΤΑΞΙΚΟΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ, ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ.

Η εκδήλωση έγινε στην παλαιά λαχαναγορά, χωρίς άδεια από το δήμο, από τον «Ιό Αταξίας».

Το κείμενο της εκδήλωσης, το οποίο αποτέλεσε και την βάση για την εισήγηση της συζήτησης, ήταν το εξής:

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Ιράκ

Ο πόλεμος στο Ιράκ άρχισε από το 1991 και συνεχίζεται ακόμα –παρά τη φαινομενική του λήξη– αφού οι παράπλευρες απώλειες και οι βομβαρδισμοί στρατιωτικών και μη στόχων δεν σταμάτησαν ποτέ. Απλά μετά τις 20 Μάρτη, οι δολοφονικές επιχειρήσεις κορυφώθηκαν για δεύτερη φορά.

Ο κύριος σύμμαχος της Αμερικής στον πόλεμο αυτό, είναι η Βρετανία, που πλέον λειτουργεί σαν την 52η πολιτεία της, καθώς και κάθε κράτος που βρίσκεται υπό την οικονομική και διπλωματική επιτροπή της.

Φυσικά τα αίτια του πολέμου δεν είναι ούτε ο αφοπλισμός του Ιράκ από τα όπλα μαζικής καταστροφής, ούτε η απελευθέρωσή του από το ζυγό του Σαντάμ. Αυτό είναι γνωστό παγκοσμίως πλέον. Αυτό που οδήγησε τους Αμερικανοβρετανούς στρατοκράτες να λειτουργούν ως παγκόσμιοι γκάνγκστερ, δεν ήταν μόνο η ιδιωτικοποίηση των κοιτασμάτων πετρελαίου και η ανακατανομή τους (που όμως η άλλως θα τους καταστήσει υπερδυνάμεις στην παγκόσμια οικονομία,) αλλά είναι η επίδειξη της υπεροχής τους με στόχο την επέκταση και την παγίωση της κυριαρχίας τους – ειδικά σε περιοχές που αφθονούν οι πρώτες ύλες.

Μετά το χτύπημα της 11.09.01 στην Νέα Υόρκη, δρομολογήθηκε ένα καλά μελετημένο σχέδιο για να ξεκινήσει μια διαρκής στρατιωτική κινητοποίηση, ο γνωστός σε όλους μας «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Με τον όρο «τρομοκρατία», έναν όρο γενικό, αόριστο και σχεδόν αδόκιμο, χαρακτηρίζεται και κατά συνέπεια πολεμείται οτιδήποτε που απειλεί την ομαλότητα του Υπάρχον, τόσο σε τοπικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Έτσι όπως οι Τσετσένοι αντάρτες βαπτίζονται τρομοκράτες από το ρωσικό κράτος, όπως οι Παλαιστίνιοι δολοφονούνται συγνά από τον Ισραηλινό στρατό με τη σφραγίδα του τρομοκράτη, έτσι το κράτος των ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους ονομάζουν τρομοκρατία οτιδήποτε που εμποδίζει τα σχέδια τους για οικονομικό μονοπώλιο και κυριαρχία.

Όμως οι υπαίτιοι δεν είναι μόνο αυτοί. Ο Σαντάμ, ως γνήσιος δικτάτορας καταλαμβάνει την εξουσία στο Ιράκ απ' το 1979 σκοτώνοντας όλους τους πολιτικούς του αντιπάλους και εξοντώνοντας όλες τις θρησκευτικές και πολιτικές μειονότητες. Πως από αυτόν κρύβονται μυστικές υπηρεσίες, βασανισμοί και μια άγρια μεθόδευση για την απόλυτη υποταγή του ιρακινού λαού. Ο Σαντάμ μαζί με τον Μπους αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Η Ε.Ε. συμμετέχει σύσσωμη στον πόλεμο, παρά τις υποκριτικές της αντιρρήσεις, με κάθε κράτος μέλος σε ουσιαστικό από στρατηγικής άποψης ρόλο. Εξάλλου, το αντίπαλο «ευρωπαϊκό δέος» έχει ακριβώς τους ίδιους στόχους με τις ΗΠΑ, μόνο που τις εκφράζει με μια εναλλακτική τακτική εφαρμογής. Ο έλεγχος των πλουτοπαραγωγικών πηγών της Μ. Ανατολής, κατέχει την εξέχουσα θέση στο σύνολο των ευρωπαϊκών προοπτικών. Όσον αφορά το φιλερηνισμό του γαλλογερμανικού άξονα δεν μας πείθει. Οι αρνήσεις του δεν είναι τίποτε άλλο από μια μορφή διαπραγματεύσεως για το μούρασμα της λείας, μετά την «λήξη» του πολέμου. Η εισβολή στο Ιράκ ήταν αυτή που χάλασε τα σχέδια και τις συμφωνίες των «φιλερηνικών κρατών» και φυσικό επόμενο ήταν να αντιδράσουν για να

διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους. Άλλωστε, πού ήταν, όλο αυτό το αγνό φιλειρηνικό συναισθημα όταν γίνονταν οι αιματηρές επεμβάσεις στη Γιουγκοσλαβία και το Αφγανιστάν;

Την ίδια υποκριτική στάση έχουν και οι διεθνείς οργανισμοί όπως ο ΟΗΕ, που στην ουσία αποτελούν όργανο των κυριάρχων με μοναδική επιδίωξη την νομιμοποίηση των πολέμων σε όλο τον κόσμο. Ο ΟΗΕ είναι υπεύθυνος για εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς αμάχους μόνο στο Ιράκ, από το εμπόργκο που είχε επιβάλλει μετά την λήξη του πολέμου στον Κόλπο το '91. Ένα εμπόργκο που ισοπέδωσε τους Ιρακινούς

Οι σιωνιστές ανέκαθεν προσπαθούσαν να πείσουν τις μεγάλες δυνάμεις να υποστηρίξουν με κάθε μέσο τους στόχους τους. Κάτι που το κατάφεραν τελικά ξεπερνώντας τις αρχικές τους προσδοκίες. Το 1917 η Μ. Βρετανία υποστήριξε την δημιουργία του κράτους του Ισραήλ στην Παλαιστίνη με την διακήρυξη Μπόλφουρ. Με την διακήρυξη αυτή ενισχύθηκαν τα σχέδια των σιωνιστών και ενθαρρύνθηκε η κάθοδος περισσότερων εποίκων εβραίων στην Παλαιστίνη. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ενώ το 1918 υπήρχαν 500.000 παλαιστίνιοι και 50.000 εβραίοι, το 1947 ο πληθυσμός στην Πα-

για αίματος και τα συντρίμια που άφησε πίσω της η «αντιτρομοκρατική» επιχείρηση «Αμυντική ασπίδα» του ισραηλινού στρατού στα αυτόνομα παλαιστινιακά εδάφη. Φέτος, ένα χρόνο μετά, η εικόνα δεν έχει αλλάξει σημαντικά : οι αιματηρές «εκαθαριστικές» επιδρομές των ισραηλινών δυνάμεων στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Όχθη συνεχίζονται και η διαδικασία ειρήνευσης αποτελεί έναν τυπικό διπλωματικό χειρισμό.

Τσετσενία

Ο πρώτος πόλεμος στην Τσετσενία ξεκίνησε το 1994, διήρκεσε 2 χρόνια και ως το 1996, 120.000 άμαχοι είχαν σκοτωθεί. Ο δεύτερος πόλεμος ξεκίνησε το 1999 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Η περιοχή του Καυκάσου αποτελεί πεδίο διαμάχης από τον 18ο αιώνα. Η τσαρική Ρωσία κατέκτησε τη Τσετσενία το 1858 μετά από δεκαετίες πολιορκίας. Η Τσετσενία προσαρτάται στην ΕΣΣΔ μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση και παραμένει ως το 1991. Τότε, μετά την πτώση του ανατολικού μπλοκ, κηρύσσει την ανεξαρτησία της και μέχρι να ξεσπάσει ο πρώτος πόλεμος οι σχέσεις με την Ρωσία παραμένουν τεταμένες.

Η ηγεσία της Ρωσίας θέλει πάση θυσία να ελέγξει την περιοχή του Καυκάσου, αφού είναι πλούσια σε πετρέλαιο και επιπλέον από τα εδάφη της Τσετσενίας και της Γεωργίας περνούν 2 αγωγοί φυσικού αερίου με προορισμό την Ευρώπη. Ο έλεγχος των περιοχών αυτών θα προσδώσει στη Ρωσία ένα μεγάλο πλεονέκτημα για τις κινήσεις της σε σχέση με την ενεργειακή πολιτική της Ευρώπης.

Οι συγκρούσεις των Ρώσων στρατιωτών και των Τσετσένων ανταρτών είναι σφοδρές. Η ζωή του τσετσένικου λαού γίνεται όλο και πιο αφόρητη. Πόλεις έχουν ισοπεδωθεί, ηλεκτρικό ρεύμα διαθέτουν μόνο λίγες μεγάλες πόλεις ενώ το νερό μεταφέρεται, αφού αυτό που υπάρχει είναι μολυσμένο με πετρέλαιο. Ο τσετσένικος λαός, έρμαιο στη διαμάχη των δύο πλευρών, υπολογίζεται ότι πριν ξεκινήσει ο πόλεμος ήταν 1.000.000 ενώ τώρα παραμένουν στην περιοχή 250.000.

Στο εσωτερικό της Ρωσίας λίγοι είναι αυτοί που αντιτίθενται σε αυτό τον πόλεμο. Η γενική απάθεια της ρωσικής κοινωνίας για την πολιτική αλλά και η κρατική προπαγάνδα γύρω από τον πόλεμο, έχουν εξασφαλίσει την συναίνεση του κόσμου. Πάντως και στην περίπτωση αυτού του πολέμου η ρωσική ηγεσία υποστηρίζει πως είναι ένας πόλεμος κατά τρομοκρατών και αποτελεί και αυτός κομμάτι της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας που ξεκίνησε μετά το χτύπημα της 11.09.01 στη Νέα Υόρκη. Σε αυτό το κλίμα οι ΗΠΑ, ενώ πριν της 11.09 αμφισβητούσαν τα κίνητρα της ρωσικής κυβέρνησης, τώρα συστρατεύεται με αυτή. Από την άλλη πλευρά και η «ειρηνόφιλη» Ευρώπη έχει αποδεχτεί τον πόλεμο στη Τσετσενία «για την εξάλειψη της τρομοκρατίας» και κάποιοι λίγοι ψίθυροι από μη κυβερνητικές οργανώσεις που ακούγονται για την καταπίεση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν επιδοκάζουν σε τίποτε την πολεμική μηχανή της Ρωσίας.

Αναμφίβολα και σε αυτό τον πόλεμο το μεγαλύτερο θύμα είναι οι πολίτες της Τσετσενίας που βλέπουν τις πόλεις τους να ισοπεδώνονται, αναγκάζονται να φύγουν από τις εστίες τους, βλέπουν τους ανθρώπους τους να σκοτώνονται. Η διαμάχη των δύο πλευρών στην Τσετσενία, για την επιβολή απ' την κάθε πλευρά της δικής τους εξουσίας, έχει γεννήσει έναν πόλεμο που έχει τις ίδιες ρίζες με τον πόλεμο που ζούμε εμείς εδώ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΔΩ

Ο πόλεμος δεν είναι μια θαμπή εικόνα στα δελτία ειδήσεων, ούτε μια απλή πληροφορία από τα ρεπορτάζ των όρνων της δημοσιογραφίας. Ο πόλεμος διεξάγεται κάθε μέρα σε κάθε σημείο του πλανήτη. Είναι ο πόλεμος των εξουσιαστών, των κρατών και των αφεντικών ενάντια σε κάθε ιδέα αντίστασης των εκμεταλλευόμενων προκειμένου να παγιώσουν και να επεκτείνουν την κυριαρχία τους.

Με την κορύφωση του πολέμου στο Ιράκ δημιουργήθηκε ένα έντονο αντιπολεμικό κλίμα τόσο στην Ελλάδα όσο και παγκόσμια. Χιλιάδες κόσμος κατέβηκε στους δρόμους για να διαδηλώσει την εναντίωσή του σε αυτόν τον πόλεμο. Από την αρχή όμως αυτής της αντιπολεμικής κίνησης, οι θεοπισμένοι φορείς και τα κόμματα, φοβούμενοι τη δυναμική της, ενίσχυσαν και κατεύθυναν την αποδοκιμασία και την οργή των ανθρώπων προς έναν έντονο και α-

βλαβή αντιαμερικανισμό, αφήνοντας και μένοντας στην επιφάνεια σε άλλα ζητήματα που είναι αλληλένδετα με τον πόλεμο καθώς και με το πραγματικό πρόσωπο της ειρήνης τους. Το γενικευμένο κλίμα αντιαμερικανικής ομοψυχίας προσηπνώνει τους καθημερινούς μας εχθρούς και αφήνει χώρο στα αφεντικά να εντείνουν την εκμετάλλευσή τους.

Είδαμε ακόμη τα ΜΜΕ να καταδικάζουν τον πόλεμο αλλά πολύ έντονα να μεταφέρουν και το μοιρολατρικό μήνυμα ότι δεν είναι στο χέρι μας να ανατρέψουμε αυτή την πραγματικότητα. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να αφήσουμε ανοιχτά τα φώτα του σπιτιού μας... Πρόβαλλαν ακόμα έντονα εικόνες απλών ανθρώπων να διαμαρτύρονται μαζί με υπουργούς και πολιτικούς, αφεντικά με εργάτες, μαθητές με δασκάλους, εξουσιαζόμενους με εξουσιαστές καθιστώντας μας όλους ισούς απέναντι σε έναν απάνθρωπο και παντοδύναμο εχθρό.

Οι κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν είχαν έντονο τον διαμεσολαβητικό χαρακτήρα, αφού καλέστηκαν από κόμματα, που θέλουν να ενσωματώνουν και να κατευθύνουν και όχι να επαναπροσδιορίζουν σύμφωνα με τη δυναμική και τις διαθέσεις που αναπτύσσονται. Πίσω από τα πατριωτικά παραλήρηματα «Εξω η Ελλάδα από τον πόλεμο» και προβάλλοντας έναν έντονο φιλειρηνισμό, τα κόμματα και οι έμμισθοι χειραγωγοί τους αποσιωπούν τον πόλεμο που γίνεται καθημερινά εδώ και εκτονώνουν την οργή του κόσμου σε διαδηλώσεις που παίρνουν την μορφή καρναβαλιού. «Φονιάδες των λαών» δεν είναι μόνο οι αμερικάνοι. Οι σφαγές, οι γενοκτονίες, οι πόλεμοι και η καταπίεση θα υπάρχουν όσο υπάρχουν τα κράτη, οι στρατοί και οι υποστηρικτές τους.

Μπορεί το Ιράκ, η Παλαιστίνη και η Τσετσενία να απέχουν πολύ από την Ελλάδα, οι αιτίες όμως που γέννησαν αυτούς τους πολέμους είναι αυτές που ευθύνονται για την πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί από την κυριαρχία στις μητροπόλεις που ζούμε. Μια καθημερινότητα...

...όπου οι δολοφονίες και οι τραυματισμοί εργαζομένων στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, παρουσιάζονται ως απλές παράπλευρες απώλειες στο πεδίο της εντατικοποιημένης εργασίας (ας θυμηθούμε τους 6 νεκρούς εργάτες στη Σωληνοεργεία Κορίνθου, και ας μην ξεχνάμε τα θύματα της Πετρόλα, της Ρικομέξ και τόσα άλλα που τόσο εύκολα έχουν συγκαλυφθεί από τους θεματοφύλακες του καπιταλισμού).

...όπου εκατοντάδες μετανάστες (οι περισσότεροι άμεσα θύματα των πολέμων στις χώρες τους) σκοτώνονται στα σύνορα, «πνίγονται» στο Αιγαίο και στη συνέχεια τα πτώματά τους επιμελώς εξαφανίζονται, για να μην λερώσουν με το αίμα τους την γαλανόλευκη συνείδηση του μέσου Έλληνα.

...όπου η «αντιτρομοκρατική εκστρατεία» και η τρομοκρατία έδωσε τη θέση της στα λεύκα κελιά και τα έκτακτα στρατοδικεία. Όπου κάθε μέρα εργάζονται στα εργοτάξια των ολυμπιακών αγώνων υπάρχει και ένα ατύχημα, κάποιες φορές θανατηφόρο. Όπου η αστυνομοκρατία και εντατικοποίηση του ελέγχου δεν μας αφήνουν να κινηθούμε ελεύθερα στις πόλεις μας.

Μια καθημερινότητα όπου η ειρήνη τους θυμίζει εμπόλεμη ζώνη...

Ο πόλεμος στο Ιράκ, την Παλαιστίνη, την Τσετσενία αλλά και σε κάθε σημείο της νεοφιλελεύθερης κυριαρχίας, δεν σταματά με τα ειρηνιστικά συλλαλητήρια των καρναβαλιστών διαδηλωτών, που γονυπετείς παρακαλούν τους κυριάρχους να βάλουν τέλος στην ίδια τους την θρηωδία, ούτε με τα νομοταγή μεταρρυθμιστικά τεχνάσματα της αριστεράς, ούτε με τις χωρίς παραλήρημα καταγγελίες της διανόησης. Και σίγουρα όχι με τις 4ωρες στάσεις εργασίας της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ...

Η απάντηση κάθε ανθρώπου που ενδιαφέρεται για την καθολική ανατροπή κάθε εξουσιαστικού σχεδιασμού είναι ο καθημερινός αδιαμεσολάβητος κοινωνικός και ταξικός πόλεμος, ενάντια στους καθημερινούς μας δυνάστες. Ένας πόλεμος που ξεκινάει από τις γειτονιές μας και καταλήγει παντού.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΟΤΑΝ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥΣ

Εκδήλωση στο Αγρίνιο με θέμα: Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ...

αφού για 12 χρόνια στερούνταν τρόφιμα, νερό και φάρμακα, αλλά όχι το ιρακινό καθεστώς, που αντίθετα το ενδυνάμωνε.

Στον πόλεμο αυτό συμμετέχει και η Ελλάδα, η υπερδύναμη των Βαλκανίων, με δύο πολεμικά πλοία του νατοϊκού στόλου, την παραχώρηση της Σούδας στα Χανιά, η οποία αποτελεί το βασικό σταθμό ανεφοδιασμού των δυνάμεων της συμμαχίας πριν φτάσουν στον τόπο της σφαγής, καθώς και την αεροπορική βάση στο Άκτιο. Το ελληνικό κράτος έχει συμφέροντα και πολλά οφέλη από αυτόν τον πόλεμο, συμμετέχει από επιλογή του και όχι επειδή τον αναγκάζουν κάποιοι κακοί ιμπεριαλιστές. Επίσης την τελευταία δεκαετία έχει επιδοθεί σε ένα αδυσώπητο οικονομικό και διπλωματικό επεκτατισμό στα Βαλκάνια, ενώ ταυτόχρονα συντηρεί στρατό σε 5 περιοχές των Βαλκανίων. Ένας επεκτατισμός που συντελείται και εσωτερικά σε κάθε πτυχή και δραστηριότητα της ζωής μας, μετατρέποντας τις ανθρώπινες ανάγκες και επιθυμίες σε εμπορεύσιμο είδος συντήρησης και ενίσχυσης του ελληνικού κεφαλαιοκρατικού οικοδομήματος. Το ίδιο το κράτος είναι που θα περιποληθεί κατάλληλα τους ιρακινούς μετανάστες στα σύνορα ή τα εργοτάξια, και που θα καταστείλει με μιας όποιον αντισταθεί αυθεντικά στον πόλεμο, ξεφεύγοντας από τους όρους και τα όρια της δημοκρατίας τους.

Τελικά, ο πόλεμος στο Ιράκ ήταν ένα λογικό επακόλουθο της διαδρομής της πολεμικής μηχανής των κρατών και των αφεντικών, για την πλήρη προσάρτηση κάθε περιοχής του πλανήτη στην παγκόσμια κυριαρχίας τους...

Παλαιστίνη

Το κράτος του Ισραήλ, επωφελομένο του γεγονότος ότι η προσοχή της διεθνούς κοινής γνώμης είναι στραμμένη στο Ιράκ, ενέτεινε τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας που επίσημα έχουν στόχο την σύλληψη των μελών της Χαμάς (ένοπλη ισλαμική οργάνωση με χιλιάδες παλαιστίνιους υποστηρικτές και έντονη κοινωνικοπολιτική δραστηριότητα) και φυσικά την πάταξη της τρομοκρατίας. Το μέχρι τώρα αποτέλεσμα είναι δεκάδες νεκροί παλαιστίνιοι...

Αυτό βέβαια δεν είναι κάτι καινούργιο. Το αιματοκύλισμα των παλαιστίνιων από το Ισραηλινο κράτος και τους υποστηρικτές του, έχει ξεκινήσει εδώ και 55 χρόνια όπου ανακηρύχθηκε η ίδρυση του Ισραήλ από το Εθνικό Εβραϊκό Συμβούλιο (1948) και που ξέσπασε ο πρώτος αραβοισραηλινός πόλεμος. Για την ακρίβεια όμως, η καταπίεση και η σφαγή των παλαιστίνιων από τους σιωνιστές έχει αρχίσει χρόνια πριν...

Κάπου στις αρχές του 19ου αιώνα, οι πολιτικοί φιλόσοφοι του σιωνισμού υποστήριζαν ότι ο μόνος τρόπος για να γλιτώσουν οι εβραίοι από τις διώξεις και να καταφέρουν να αναπτύχθούν, ήταν να δημιουργήσουν το δικό τους εθνικό κράτος. Έπρεπε λοιπόν οι εβραίοι από κάθε γωνία του πλανήτη να συγκεντρωθούν και να αναπτύξουν μια καθαρά εβραϊκή αποικία που σύμφωνα με τις γραφές τους η περιοχή αυτή ήταν η Παλαιστίνη.

Στην περίοδο 1904-1939, 4600 εβραίοι από διάφορες χώρες της Ευρώπης κατευθύνθηκαν προς την Παλαιστίνη. Βέβαια εκεί ζούσαν επί αιώνες άραβες παλαιστίνιοι και μάλιστα ήταν από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Μέσης Ανατολής. Κάτι που μάλλον τους διέφυγε...

λαιστίνη ήταν 1.300.000 και 800.000 αντίστοιχα.

Οι Εβραίοι από τα πρώτα κιόλας μεταναστευτικά ρεύματα αγόρασαν τη γη των παλαιστίνιων και χρησιμοποιούσαν τους ίδιους ως αγρότες. Σιγά-σιγά τους απέκλειαν από κάθε σοβαρή οικονομική δραστηριότητα και το σύνθημα «εβραϊκή γη, εβραϊκή εργασία, εβραϊκά προίοντα» έγινε καθημερινή πραγματικότητα.

Παράλληλα οι ένοπλες σιωνιστικές ομάδες είχαν έκδηλη παρουσία με τις επιδρομές που εξαπολούσαν κατά του αραβικού πληθυσμού με στόχο την τρομοκρατία του. Το αποτέλεσμα ήταν εκατοντάδες σφαγές παλαιστίνιων μέσα στα ίδια τους τα σπίτια. Και όλα αυτά πριν το 1948... Η ίδρυση του εβραϊκού κράτους, είχε σαν συνέπεια την παγίωση και την νομιμοποίηση της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και της σφαγής του παλαιστινιακού πληθυσμού.

Οι παλαιστίνιοι αντιστέκονταν πάντα σθεναρά, αλλά ο αγώνας τους κορυφώθηκε για πρώτη φορά μετά την πρώτη Ιντιφάντα (λέξη αραβική που σημαίνει εξέγερση) το 1987. Με δυναμικές διαδηλώσεις, γενικευμένες απεργίες και άγριες συγκρούσεις οι παλαιστίνιοι εναντιώθηκαν στους καθημερινούς ισραηλινούς δυνάστες τους και τον ισραηλινό στρατό. Παρά την ισοπεδωτική καταστολή η πρώτη Ιντιφάντα διήρκεσε περίπου 5 χρόνια με τη ριζοσπαστικότητα και τον αυθορμητισμό να αποτελούν τα κύρια δομικά χαρακτηριστικά της.

Η παλαιστινιακή αρχή (που έχει ως αρχηγό τον Αραφάτ και αναγνωρίστηκε το 1991 και από το Ισραηλινό κράτος ως επίσημη αρχή των παλαιστίνιων), δείχνοντας τις προθέσεις της για τους εξεγερμένους, από τη μία τους καταστέλλει με την αστυνομία της, ενώ από την άλλη τους αποπροσανατολίζει με τους χειραγωγικούς της ελιγμούς, εγκλωβίζοντάς τους στο ψευτοδίλλημα «ή ισραηλινή κατοχή ή ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος». Είναι χαρακτηριστικό για τον ρόλο της Παλαιστινιακής Αρχής, ότι το πρώτο πράγμα που έκανε όταν αναγνωρίστηκε επίσημα, ήταν να κατασκευάσει φυλακές που προοριζόνταν για τους ανθρώπους που αγωνίστηκαν στην πρώτη Ιντιφάντα.

Το 2000, μετά την επίσκεψη του φασίστα Αριέλ Σαρόν στην Ιερουσαλήμ, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για τη σφαγή 3.000 παλαιστίνιων, ξεσπά η δεύτερη Ιντιφάντα - πιο δυναμική από την πρώτη, με ένοπλο χαρακτήρα και με την συμμετοχή και των αράβων από το Ισραήλ. Σε αυτή την Ιντιφάντα, αρκετοί ισραηλινοί στρατιώτες αρνούνται να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους και να βιάσουν τα χέρια τους με αίμα αθώων.

Η Ιντιφάντα πάντως εναντιώθηκε τόσο στην ισραηλινή κατοχή, όσο και στις κατασταλτικές πρακτικές της παλαιστινιακής Αρχής, κάνοντας την παλαιστινιακή υπόθεση πάλι σημείο αναφοράς για εξέγερση εκατομμυρίων αράβων καταπιεσμένων και όχι μόνο: το μήνυμα της Ιντιφάντα ξεπέρασε τα σύνορα της και έδωσε ελπίδα για τους καταπιεσμένους σε κάθε σημείο του πλανήτη.

Η ζωή για τους παλαιστίνιους γίνεται όλο και πιο δύσκολη, αφού πλέον έχουν περιοριστεί σε αποκλεισμένες πόλεις. Η μετακίνησή τους γίνεται μόνο με έλεγχο των ισραηλινών στρατιωτών. Οι εποικισμοί που έχουν δημιουργήσει οι ισραηλινοί έχουν ως στόχο να αλλάξουν την συσχέτιση των δυο πληθυσμών, ακόμα και στα κατεχόμενα.

Η περσινή άνοιξη στιγματίστηκε από ποτά-

Στις 19 Μάη διοργανώθηκε από τη «Συμπείρωση Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία» στο θέατρο Αθηνών εκδήλωση αλληλεγγύης στους αγωνιστές της Επαναστατικής Οργάνωσης 17 Νοέμβρη που δικάζονται και τους κατηγορούμενους για συμμετοχή στον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα.

Μετά τις τοποθετήσεις των εισηγητών ακολούθησε συζήτηση σε ένα θέατρο γεμάτο από κόσμο. Στη συζήτηση τοποθετήθηκε και ο σύντροφος Κώστας Αβραμίδης. Τρεις μέρες μετά (στις 22 Μάη) συνελήφθη από την αντιτρομοκρατική κατηγορούμενος για συμμετοχή στη Ε.Ο. 17 Ν.

Κρατήθηκε δυο μέρες και το Σάββατο 24 του μήνα αφέθηκε ελεύθερος χωρίς περιοριστικούς όρους. Μια τρομοκρατική σύλληψη από τους μόνους τρομοκράτες: το κράτος και τα όργανά του.

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε το κείμενο που διαβάστηκε στην εκδήλωση από τον αντιεξουσιαστή Κώστα Αβραμίδα και ένα κείμενο με αφορμή τη σύλληψή του.

α) Το κείμενο της εκδήλωσης:

Μέχρι την 29η Ιούνη η κρατική καταστολή αντιμετωπιζόταν σαν ένα μερικό πολιτικό και κοινωνικό ζήτημα. Μετά την 29η Ιούνη όμως και τις εξελίξεις που ακολούθησαν το μερικό αυτό ζήτημα αναδείχθηκε σε κομβικό πολιτικό θέμα.

Η κομβικότητα του ζητήματος καθορίστηκε από τις πολιτικές προθέσεις του κράτους που για πρώτη φορά φιλοδοξεί πέρα από την αστυνομική αντιμετώπιση των αντιπάλων του να καθορίσει την πολιτική φυσιογνωμία του ευρύτερου ριζοσπαστικού κινήματος.

Εφ' όσον οι συλλήψεις των φερομένων ως ενεχομένων σε οργανώσεις ένοπλης βίας δεν περιορίζονται στο πεδίο της αστυνομικής καταστολής, αλλά στέλνουν σαφή πολιτικά μηνύματα (σύλληψη και δίκη Γ. Σερίφη, απαξίωση του αντιδικτατορικού αγώνα και των αγώνων γενικότερα), η αντιμετώπιση της καταστολής δεν μπορεί να έχει τους στόχους που υπήρχαν μέχρι τώρα, όπως απλά η ανάδειξη της σκευωρίας από το κράτος και η κατάρευση της στο δικαστήριο. Οι στόχοι του κινήματος είναι παράλληλα με αυτό η πολιτική αντιμετώπιση της κρατικής τρομοκρατίας σαν ένα κατ'εξοχήν όχημα της πολιτικής της εξουσίας αυτή την περίοδο.

Το είδος, η ένταση και το βάθος της καταστολής καθορίστηκε από τη φύση του αντιπάλου επάνω στον οποίο εφαρμόστηκε και από τα πολιτικά χαρακτηριστικά του.

Η πρωτοφανής αγριότητα των ανακριτικών μεθόδων και η καταράκωση του κράτους δικαίου της Αστικής Δημοκρατίας που είναι το γιορτινό φόρεμα της εξουσίας, έχουν την εξήγησή τους στη σημασία που απόδιδε η εξουσία στην εξάρθρωση αυτών των ομάδων, όπως και η χρησιμοποίησή τους σαν πρόσχημα για την τακτοποίηση των λογαριασμών της με το ευρύτερο ριζοσπαστικό ρεύμα. Η καταστολή δεν περιορίστηκε στην αστυνομική και δικαστική αντιμετώπιση της συγκεκριμένης ομάδας μα, υπερβαίνοντας τη συνηθισμένη της λειτουργία, επεκτάθηκε σε τομείς που υποθήκευαν μακροπρόθεσμα την επαναστατική σκέψη.

Επιτέθηκε στην ιστορία του ένοπλου κι-

Κρατική Καταστολή και Ε.Ο.17Ν

νήματος μέσω εντεταλμένων δημοσιογράφων, βαλτών μαϊντανών της αντιτρομοκρατικής υστερίας, και καλοθρεμένων εμπόρων του αντιδικτατορικού αγώνα, εκμεταλλεόμενοι την αντικειμενική αδυναμία ατόμων που θα μπορούσαν να αρθρώσουν αντίλογο. Ο σκοπός προφανής. Η ιστορία των κινήματων δεν είναι μια νεκρή αφήγηση, μα η δεξαμενή απ' όπου το λαϊκό αισθητήριο επιστρέφει για να δανειστεί εργαλεία που εξυπηρετούν τις τρέχουσες πολιτικές του ανάγκες. Αυτή η δεξαμενή, που η σημασία της μπορεί κάτω από ιστορικές περιστάσεις -βλέπε πόλεμος στο Ιράκ- να φανεί ιδιαίτερα ανεπιθύμητη για την εξουσία, έπρεπε να καταστραφεί. Έπρεπε να δημιουργηθεί σύγχυση και να παραδοθεί στη συλλογική μνήμη του κινήματος όχι σαν ιστορικό προτσές μα σαν ένα προτσές που αφορά τη διαδρομή προσώπων μέσα από μικρότητες και εγωισμούς.

Ο δεύτερος τομέας που εκδηλώθηκε η επίθεση της καταστολής ήταν η ιδεολογία. Τα ζητήματα ηθικής -από την πλευρά του κράτους- αναγορεύονταν σαν η λυδία λίθος με την οποία θα κρίνονταν οι ενέργειες της Ε.Ο.17Ν. Το ηθικό ή το ανήθικο των ενεργειών της Ε.Ο.17Ν και των υπολοίπων οργανώσεων ένοπλης βίας ταυτίστηκε με τις «αιώνιες» ηθικές αξίες που δεν ήταν τίποτε άλλο από την πιο στενή έννοια της ηθικής: της ηθικής της εξουσίας. Αυτό έπρεπε να περάσει μέσα από δακρύβρεχτα πρόσωπα αγαναχτισμένων συγγενών σαν η παραβίαση των πιο ακλόνητων αιώνιων αξιών. Να δημιουργήσει αβυσσοβυστία αποστροφής μέσα στην κοινωνία και να γίνει το άλλοθι για τις σκληρότερες ποινές και για τις συνθήκες κράτησης.

Ταυτόχρονα ξεχασμένες και απωθημένες μέθοδοι καταστολής επανέρχονται στην επιφάνεια με νέες μορφές. Το καθεστώς ομηρίας κατά οικογενειών των ανταρτών, που υπήρχε από την εποχή του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα ενάντια στους γερμανούς φασίστες και του εμφύλιου, επανέρχονται με τη μορφή της δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων των υπόδικων και των οικογενειών τους, καταδικάζοντας οικογένειες ολόκληρες και ανήλικα παιδιά στην ανέχεια.

Παράλληλα με αυτό η εφαρμογή των διδαγμάτων του Βιετνάμ: αφού δεν μπορείς να βρεις τον βιετκόγκ και όλο το χωριό ελπίζοντας να τον πετύχεις. Σε ένα μεγάλο φάσμα του αντιεξουσιαστικού χώρου και της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς αγωνιστές επώνυμοι και μη συκοφαντούνται, καταστρέφονται ζωές, έτσι απλά και ανέξοδα για το κράτος, μέσα από τα ΜΜΕ χωρίς καμμία δυνατότητα νομικής προστασίας. Για να γίνουν το παράδειγμα προς αποφυγήν για κάθε αγωνιστή. Ταυτόχρονα πολιτικοί χώροι ολόκληροι όπως ο αναρχικός χώρος πληρώνουν το τίμημα της έντιμης και αγωνιστικής στάσης τους και συκοφαντούνται σαν συνοδοιπόροι θανατολάγνοι κλπ. Δεν ήταν βέβαια αυτοί οι θανατολάγνοι, όταν μέσα από τα ΜΜΕ σκύλευαν μορφές του κινήματος όπως ο Χρ. Κασίμης και ο Χρ. Τσουτσουβής. Το ίδιο

βέβαια συμβαίνει με κάθε ανεξάρτητη φωνή που έστω και από δημοκρατική σκοπιά καταγγέλει την εξάρθρωση του πολιτισμού.

Ποιά ήταν όμως η ηθική της Ε.Ο.17Ν και ποιά η ηθική της εξουσίας; Ας πάρουμε για παράδειγμα τον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας. Ενώ το σύνολο σχεδόν του ελληνικού λαού διαφωνούσε με τη σφαγή, με αυτή την τερατώδη αδικία, όπου σύσσωμος ο ιμπεριαλιστικός συρφετός επιτέθηκε σε μια χώρα σφάζοντας το λαό της, καταστρέφοντας τον πλούτο της, τις παραγωγικές της δυνατότητες, μολύνοντας το έδαφος και τον αέρα της, υποθηκεύοντας τη ζωή του λαού για χιλιέτιες με το απεμπλουτισμένο ουράνιο και τις διοξίνες, η συνένοχη και σύμμαχος τους κυβέρνησή μας καλούσε την ίδια στιγμή τα στελέχη των κατασκευαστικών εταιρειών για να συζητήσουν τη λεηλασία του δύστιχου λαού της Σερβίας μετά τον πόλεμο. Κλείνοντας πονηρά το μάτι σε ένα διεφθαρμένο από το χρηματιστήριο λαό πως δεν είναι εποχές για συνασθηματισμούς και κινητοποιήσεις μα απλά μια καλή ευκαιρία να επενδύσει στο σωστό τομέα.

Η ηθική της Ε.Ο.17Ν στο ίδιο ζήτημα εκδηλώθηκε -ανεξάρτητα από την πολιτική εκτίμηση που μπορεί να έχουμε για τις ενέργειες- με την επίθεση εναντίον του γερμανού πρέσβη και εναντίον του Σόντερς, εκπροσώπους χωρών που ήταν από τους στυλοβάτες της σφαγής.

Έπρεπε λοιπόν, πέρα από όλα τα άλλα, να αποκαταστήσουν, μετά τη σύλληψη των φερόμενων ως μελών της Ε.Ο.17Ν, τη «σωστή» άποψη της εξουσίας για την ηθική.

Πράγματι η Ε.Ο.17Ν πρόσβαλλε καίρια την ηθική του καθεστώτος ακόμα και σε μη πολιτικούς τομείς. Χρόνια τώρα επικηρυγμένοι με δισεκατομμύρια δε βρέθηκε ούτε ένας χαφιάς. Έπρεπε να συμβεί το τυχαίο γεγονός της έκρηξης της βόμβας στα χέρια του Σ. Ξηρού για να έχουν κάποιο αμφισβητούμενο αποτέλεσμα. Αυτό δεν είναι μικρή ατίμωση για την ηθική της κοινωνίας των πλιατσικολόγων. Ίσως η σημασία της να ξεπερνάει -αν συνειδητοποιηθεί- και τη σημασία των πολιτικών πράξεων της συγκεκριμένης ομάδας, καθώς αντιπροσωπεύει στα μάτια του ιμπεριαλισμού τα πιο μισητά χαρακτηριστικά ενός λαού. Ενός λαού που δεν πουλιέται.

Σύντροφοι, Πρέπει να βάλουμε ένα όριο στα θρασίμια της εξουσίας πριν να είναι αργά.

Στο έδαφος της συκοφάντησης της ιστορίας μας και της ταπείνωσης αγωνιστών δεν πρόκειται να ανθίσει κανένα επαναστατικό λουλούδι. Πρέπει να κατανοήσουμε πως η μεγάλη πολιτική μάχη που ξεκίνησε την 29η Ιούνη είναι μια σύγκρουση μυαλού και ψυχής ανάμεσα στο κίνημα και την εξουσία.

Το κίνημα πρέπει να ξαναστείσει τις ηθικές αξίες με τα πόδια κάτω και το κεφάλι ψηλά. Να αναδείξει την ηθική αξία της στάσης αγωνιστών του μαζικού κινήματος όπως ο Γ. Σερίφης και ο Θ. Ψαραδέλλης. Να αναδείξει επίσης την ηθική αξία αγωνι-

στών όπως ο Δ. Κουφοντίνας, άσχετα με τις όποιες πολιτικές διαφορές. Να στηρίξει την ιστορία του όχι για να την αντιγράψουμε μα αναγνωρίζοντας τη σημασία της σαν δυναμικό στοιχείο της κοινωνίας.

Το κίνημα στη θέση του μίσους και της απαξίωσης, που προσπαθεί να δημιουργήσει η εξουσία ανάμεσα στους αγωνιστές, πρέπει να βάλει τη στοργή γι' αυτούς που αντιμετώπισαν, σε συνθήκες πλήρους απομόνωσης, όλο το βάρος μιας πραγματικά πρωτοφανούς καταστολής.

Αγωνιστές που ανακρίθηκαν και «ομολόγησαν» «ένας θεός ξέρει τι» σε συνθήκες πλήρους απώλειας και αλλοίωσης συνείδησης και που όταν συνήλθαν δήλωσαν με συντριβή όπως ο Σ. Ξηρός:

«Αν με ρωτούσαν τι προτιμώ, τη ζωή μου ή την τιμή μου, θα προτιμούσα το δεύτερο».

Σύντροφοι, η στάση μας σήμερα θα σπεύσει να στείλει σαφή μηνύματα όχι μόνο στην εξουσία μα και στους νέους συντρόφους του κινήματος. Ανεξάρτητα από την άποψη που έχουν για την συγκεκριμένη πολιτική δράση οι αγωνιστές χαρακτηρίζονται από τη βαθιά αίσθηση του φιλότιμου. Αν εγκαταλείψουμε στα νύχια του κράτους και της προβοκατόρικης απαξιωτικής πολιτικής του σήμερα αυτούς που διαπόμευσαν οι πράκτορες της CIA και της Scotland Yard θα έχουμε πληγώσει βαθιά το θεμέλιο πάνω στο οποίο χτίζεται η προσωπικότητα κάθε αγωνιστή: Το φιλότιμο και η συντροφικότητα.

Η στάση του κινήματος δεν πρέπει να έχει να κάνει με την υπεράσπιση καμιάς πολιτικής τάσης του κινήματος (αυτό είναι ευθύνη των ίδιων) αλλά με την υπεράσπιση εκείνων των επαναστατικών και κοινωνικών αξιών που αφορούν συνολικά το ριζοσπαστικό ρεύμα και που σφμηλατήθηκαν μέσα σε μια πορεία όλων των τάσεων του κινήματος είτε ένοπλων επιλογών είτε μαζικών πολιτικών αγώνων.

β) Με αφορμή τη σύλληψή του

Σύντροφοι με αφορμή τη σύλληψή μου και την απελευθέρωσή μου μετά από το κίνημα αλληλεγγύης που δημιουργήθηκε θα ήθελα να μοιραστώ κάποιες σκέψεις μαζί σας.

Όλο αυτό το διάστημα από την 29η Ιούνη μέχρι σήμερα εξελίσσεται μία τεράστια σημασία πολιτική μάχη. Σ' αυτή τη μάχη ή εμείς θα κάνουμε ένα βήμα μπροστά ή ο αντίπαλος θα μας σπρώξει δέκα βήματα πίσω. Ο αγώνας αυτός δεν γίνεται με τους πολιτικούς όρους που ξέραμε. Η πολιτική φύση του είναι κρυμμένη πίσω από ηθικά ζητήματα που τίθενται άλλοτε επιθετικά από το κράτος (απαξίωση αγώνων και αγωνιστών, απαξίωση της Ιστορίας του Κινήματος) και άλλοτε σαν ζητήματα ουμανιστικά (η αξία της ανθρώπινης ζωής κλπ.). Και στο βάθος παίζανε η αστική δημοκρατία, η νομιμότητα κλπ. σαν αναμφισβήτητες και ακλόνητες πολιτικές αξίες. Η κεφαλαϊώδης σημασία αυτή πολιτική μάχη παίρνει τη μορφή μιας σύγκρουσης μυαλού και ψυχής ανάμεσα στο κίνημα και την εξουσία.

Σ' αυτή τη σύγκρουση οι κατασταλτικοί μηχανισμοί παίζουν, ως ένα σημείο, επικουρικό ρόλο στις προθέσεις της εξουσίας. Ο ρόλος τους σ' αυτή την υπόθεση φαίνεται να τελειώνει και να εναλλάσσεται εκεί που αρχίζει ο ρόλος των ΜΜΕ.

Θέλανε να χτυπήσουν εκείνες τις κοινωνικές και επαναστατικές αξίες απ' όπου τροφοδοτείται το επαναστατικό ρεύμα. Τις αξίες της συντροφικότητας της αλληλεγγύης της αξιοπρέπειας της φιλίας της εμπιστοσύνης.

Σήμερα σύντροφοι μετά από μια διαδρομή 11 μηνών περίπου μπορούμε να πούμε ότι αν και δεν νικήσαμε είναι προς τιμή του κινήματος που αναπτύχθηκε όλο αυτό το διάστημα πως η μάχη αυτή δεν έχει κριθεί. Πως ακόμα ο πόλεμος συνεχίζεται. Πως ο αντίπαλος δεν προχωράει αμαχητί.

Στην επίθεση της εξουσίας αμυνθήκαμε ξαναβάζοντας τις σκοτισμένες μας αξίες. Την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα, την εμπιστοσύνη. Απέναντι σ' ένα τερατώδη κατασταλτικό μηχανισμό αντιπαρατάξαμε τους πιο απλούς και αυθόρμητους μηχανισμούς αλληλεγγύης. Στη θέση του μίσους που θέλανε να δημιουργήσουμε για αγωνιστές που τους ανακρίνανε επί μήνες σακατεμένους, αντιπαρατάξαμε τη στοργή. Στη θέση της απαξίωσης του κινήματος και των αγωνιστών που δώσανε το αίμα τους αντιπαρατάξαμε το σεβασμό και την προστασία της αγωνιστικής τους μνήμης.

Έτσι σε μια πορεία δύσκολη οδηγηθήκαμε στο σημείο καμπίης, το θέατρο Αθηνών, όπου διαγράφηκε καθαρά ένα κοινωνικό ρεύμα που βοήθησε στη μετατόπιση πολιτικών χώρων στη λογική της αλληλεγγύης και της συντροφικότητας.

Το ρεύμα αυτό πανικόβαλε την εξουσία ώστε να προχωρήσει σε μια «φρονηματική» δίωξη χρησιμοποιώντας την καταστολή σαν εργαλείο. Προσπαθεί να δημιουργήσει τρόπο γιατί η ίδια είναι τρομαγμένη. Και υποχώρησε πανικόβλητη γιατί δεν είχαν διάθεση ούτε οι κατά δικούς της μηχανισμοί να εκτεθούν και να εξευτελιστούν απέναντι σ' ένα κίνημα αλληλεγγύης.

Σ' όλη αυτή την περίοδο από την 29η Ιούνη σημαντικό ρόλο έχει παίξει το αναρχικό και αντιεξουσιαστικό ρεύμα. Σε αντίθεση με τις καθεστωτικές δυνάμεις της αριστεράς που χίλια δύο νήματα τις δένουν με την εξουσία, ο χώρος αυτός αντέδρασε με γενναιότητα και αυθορμητισμό. Δυο στοιχεία που σε συνδυασμό με την αδιαφορία του για πολιτικάντικους υπολογισμούς του κάνουν πραγματική πρόκληση για την εξουσία. Αυτό ακριβώς το σημείο ήταν που μπλόκαρε πολλές ακροαριστερές δυνάμεις που δεν κινήθηκαν κάνοντας μικροπολιτικάντικους υπολογισμούς. Και ταυτίστηκαν με τους ριψάσιπδες.

Πραγματικά, αν η 1η Οκτώβρη ήταν μια σημαντική πρωτοβουλία της Συμπερίωσης Ενάντια στην κρατική τρομοκρατία, ο τόνος και το περιεχόμενο της εκφράστηκε με το σύνθημα «Εμπρός σύντροφοι, πίσω ρουφιάνοι».

Παρά τις διαφορές της αναρχικής αντίληψης από τη μαρξιστική της Ε.Ο.17Ν, ο χώρος άμεσα αντιλήφθηκε πως η Ε.Ο.17Ν ήταν αντικειμενικά αντικαθεστωτική δύναμη και στάθηκε αλληλέγγυος με τους πολιτικούς κρατούμενους. Αυτή η έντιμη αγωνιστική στάση πληρώθηκε από την εξουσία με το χαρακτηρισμό «θανατολάγνοι».

Και πάλι ένας ηθικός χαρακτηρισμός που δείχνει ότι το κράτος κρύβεται πίσω από το δάχτυλό του για να αντιμετωπίσει τους πολιτικούς του αντιπάλους.

Με κοντινή αντίληψη και στάση στα γεγονότα βέβαια βρέθηκαν και ορισμένες δυνάμεις της άκρας αριστεράς (Κόντρα, Κομμουνιστικός Σύνδεσμος Εργατική Εξουσία). Δείχνοντας ότι ο χώρος αυτός έχει δυνάμεις που βρίσκονται σε τροχιά ρήξης με την εξουσία.

Σύντροφοι, είμαστε πια στον Μάιο του 2003 κι όχι στον Αύγουστο του 2003. Μπαίνουμε σε μια νέα περίοδο. Πιστεύω πως ο στόχος μας από δω και πέρα θα πρέπει να είναι η δημιουργία ενός ανατρεπτικού κοινωνικού ρεύματος που θα ξετρυπώσει τους μαλθακούς διαχειριστές της εξουσίας. Αυτούς που κρύβονται πίσω από τα ΜΜΕ και που αναθέτουν τα πολιτικά τους καθήκοντα για την αντιμετώπιση του κινήματος στην Αντιτρομοκρατική.

Το αντιεξουσιαστικό κίνημα απέδειξε πως μπορεί να στήσει επαναστατικές αξίες στα πόδια τους και να κάνει το πολιτικό του λόγο επικίνδυνο για την εξουσία.

Κώστας Αβραμίδης

ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΧΕΜΕΝΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΜΟΥ...

Απο την ηλεκτρονική σελίδα
του Βασίλη Τζωρτζάτου

<http://users.in.gr/billytortzatos/>

Ενωισα την ανάγκη μέσα από τη φυλακή να δείξω ένα κομμάτι της ψυχής μου, να επικοινωνήσω. Αυτό συνέβη, ιδιαίτερα μετά τους οχτούς της λάσπης —κατευθυνόμενης και μη— περι δήθεν λούμπεν, απολίτικων, αδίστακτων ληστών, ποινικών αλλά και των λοιπών κατηγοριών, που εκτοξεύθηκαν εις βάρος οποιουδήποτε συμμετείχε στη 17Ν, άσχετα με το χρόνο, τον τρόπο, την ποιότητά του σαν άνθρωπου και τα αίτια της συμμετοχής του. Και κυρίως αυτό θέλουν να αποφύγουν. Την κουβέντα για τα αίτια της βίαιης πολιτικής πάλης. Και έτσι φτάνουν να αρνούνται το πασιφανές. Τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης της 17Ν. Εγώ αποχώρησα το 1992, αντιλαμβανόμενος το αδιέξοδο στις σημερινές συνθήκες, αυτής της μορφής πάλης. Ποτέ όμως δεν εγκατέλειψα τις πολιτικές μου απόψεις, για τη φύση, την ουσία και τα αποτελέσματα του άδικου κοινωνικού συστήματος που μας επιβάλλουν με διάφορες μορφές βίας. Και τελικά αυτό που θέλω να πω συμμαζεύοντας αυτά τα διάσπαρτα κείμενά μου της φυλακής, είναι ότι η βαρβαρότητα, είναι το δικό τους γήπεδο, όχι το δικό μου.

ΑΝ ΘΥΜΑΣΑΙ ΟΣΑ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ...

«Αν θυμάσαι όσα συνέβησαν στο παρελθόν θα σκέφτεσαι καλύτερα για το μέλλον». ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

«Ο αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη». ΚΟΥΝΤΕΡΑ

«Πρωταρχική ουσία είναι η αλήθεια της πραγματικότητας και χωρίς αυτή δε θα υπήρχε τίποτα. Η αλήθεια θέλει θάρρος, τόλμη, αρετή και ήθος και έχει ακριβό τίμημα για όποιον την υπηρετεί». ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Εκείνο που ιδιαίτερα ανησυχεί και εξοργίζει την εξουσία οποιουδήποτε χρώματος είναι η ιστορική παιδεία των πολιτών, η αλήθεια του παρελθόντος που αποκαλύπτει τα αίτια των δεινών του και φωτίζει το παρόν.

Ο γνωστός και αξιόπιστος Αμερικανός συγγραφέας Gore Vidal άνθρωπος του αμερικάνικου κατεστημένου γράφει ότι, από τη λήξη του 2ου παγκοσμίου πολέμου και μετά οι Αμερικανοί έχουν πραγματοποιήσει 250 επεμβάσεις σε ξένες χώρες με εκατομμύρια νεκρούς χωρίς να έχει απειληθεί ή παραβιαστεί το αμερικανικό έδαφος από τις χώρες αυτές. Τι λέτε κύριε Πιουριφύ Μίλερ; Γιατί τόσο αίμα; Τι έχεις να πεις εσύ και τα αφεντικά σου στους συγγενείς τόσων εκατομμυρίων θυμάτων; Ποιος είναι τελικά ο τρομοκράτης;

Όσο πιο οξείς είναι ο ανταγωνισμός και το κίνηγι για αγορές και πρώτες ύλες (κυρίως μαύρου χρυσού σε όλο τον κόσμο), τόσο πιο απεγνωσμένος είναι ο αγώνας (κυρίως από τους ιμπεριαλιστές ΗΠΑ-Αγγλία) για λεηλασίες, ληστεία, αρπαγή και σφαγή των καταπιεσμένων εθνών της Ασίας, Λατινικής Αμερικής, Αφρικής, Ευρώπης.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Γεννήθηκα στο Αιγάλεω και μεγάλωσα στο Περιστερί. Μπήκα στην παραγωγή 15 χρονών. Το βράδυ σπούδαζα. Σε ηλικία 17 χρονών συμμετείχα στην εξέγερση του πολυτεχνείου. Στη συνέχεια, συμμετείχα σε όλους τους διεκδικητικούς αγώνες του λαϊκού κινήματος. Πάλεψα για αντιγραφειοκρατικό σοσιαλισμό με χαρακτηριστικά άμεσης δημοκρατίας. Είχα επίγνωση από τα μέσα της δεκαετίας του 1970, ότι οι διάφοροι εξωνημένοι αντιλαϊκοί και διεφθαρμένοι ταγοί της πολιτικής εξουσίας, για να κατοχυρώσουν την ηγεμονία τους, υπηρετούν τα συμφέροντα των κυρίαρχων οικονομικών τάξεων (εθνικών και υπερεθνικών) εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος και της κοινωνίας. Την εξωτερική πολιτική δεν την καθόριζε ούτε την καθορίζει το εθνικό συμφέρον και η λαϊκή βούληση, αλλά οι «σύμμαχοι» και η στρατηγική τους. Η Ελληνική κοινωνία έζησε χρόνια διαφθοράς, υποτέλειας και εξάρτησης και ζεί ακόμα και σήμερα αυτά τα φαινόμενα. (Παράδοση ΟΤΣΑΛΑΝ, ΙΜΙΑ, ΑΜΕΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ Η ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΚΑΘΕ ΛΑΪΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΟΥ ΟΙ ΕΕ/ΟΝΕ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΣΚΛΗΡΗ. Η Ελληνική κυβέρνηση όργανο των πανίσχυρων οικονομίων της αγοράς. Για δεκαετίες ολόκληρες πειραματόζωο του ιμπεριαλισμού, ξέφραγο αμπέλι. Η Αγγλική επέμβαση και μετέπειτα Αμερικανική με μεγαλύτερη αγριότητα είναι από τις πιο μαύρες σελίδες της νεότερης ιστορίας. 1945 - 67.

Και μετά το τυρρανικό καθεστώς της χούντας το οποίο υποστηρίχθηκε ανοιχτά από τις ΗΠΑ. Ο Τσώρτσιλ, ο Τρούμαν, ο Κίσιγκερ, από τους απεχθέστερους εχθρούς του Ελληνισμού. Μετά τη χούντα, την αιματοχυσία των λαϊκών αγωνιστών της 17 Νοέμβρη με δεκάδες νεκρούς, το πραξικόπημα κατά του Μακαρίου και η εισβολή και κατοχή με τη de facto διχοτόμηση και τον εποικισμό της Κύπρου.

Και μετά όλα αυτά ο αριβίστας Καραμανλής ο οποίος είχε χρησιμοποιήσει κάθε μέσο για να ανέβει στην εξουσία και για να παραμείνει. (Παλάτι, ΗΠΑ, εκλογές βίας και νοθείας.) Ο μεγάλος εθνάρχης, κατά κάποιους «αριστερούς» και «αντιεξουσιαστές», Καραμανλής, ο οποίος εγκαθίδρυσε πάλι τον αμερικανισμό στην Ελλάδα παρ' όλο που ήταν πρόσφατο το γεγονός της κατοχής της Κύπρου και ο ίδιος είχε προσωπική ευθύνη για τον Αττίλα 2. Επίσης κατόρθωσε με την ένταξη στην ΕΟΚ, την αποδιοργάνωση της παραγωγικής δομής της χώρας (αποβιομηχάνιση, μαρasmus του αγροτικού τομέα, καταστολή του εργατικού και φοιτητικού κινήματος - ιδώνυμο - 815, δολοφονία Κουμιά - Κανελοπούλου κ.α. Και μετά το ΠΑΣΟΚ, στο οποίο πίστεψε ο λαός, πούλησε κάθε όραμα για το οποίο πρωτοεκλέχθηκε το 1981 (ΕΛΛΑΔΑ - ΚΥΠΡΟΣ - ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ. ΕΟΚ ΚΑΙ ΝΑΤΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ). Εδώ βλέπουμε το μέγεθος της Αμερικανοκρατίας και υποτέλειας. Ένας από τους «αγωνιστές» του πολυτεχνείου, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ σήμερα, που τότε συμφωνούσε με το «ΕΞΩ ΟΙ ΗΠΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΤΟ» τώρα κάνει τον ταχυδρόμο της Αμερικανικής πρεσβείας και είναι υπέρμαχος της νέας τάξης των πραγμάτων. Το ΠΑΣΟΚ το οποίο διαιωνίζει την παραμονή του στην εξουσία από το γεγονός, ότι δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ των νεοφιλελεύθερων της ΝΔ και σοσιαφιλελεύθερων του ΠΑΣΟΚ και το ότι έχει δημιουργήσει πανίσχυρους οικονομικούς κύκλους συμφερόντων γύρω του. Και στο ότι η Ελληνική ελίτ υποστηρίζει το ΠΑΣΟΚ έναντι της ΝΔ καθώς και η ΕΕ/ΟΝΕ, διότι με το δήθεν σοσιαλισμό έχει παγιδεύσει τα λαϊκά στρώματα στην νεοσοσιαφιλελεύθερη συναίνεση και τέλος στο ότι η ΝΔ - ΠΑΣΟΚ έχουν αλλάξει από το 1974 πολλούς εκλογικούς νόμους στα μέτρα τους και στα μέτρα της ελίτ. Επίσης το ΔΗΚΚΙ και ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ οι οποίοι και να έρθουν στην εξουσία δεν μπορούν να αμφισβητήσουν στην πράξη ΕΕ/ΟΝΕ έναντι των άλλων μπλοκ, λόγω ανταγωνιστικότητας της οικονομίας της αγοράς. Το ΚΚΕ το μόνο που απορρίπτει την νέα τάξη που εκφράζεται με ΕΕ/ΟΝΕ και το νέο ΝΑΤΟ, αλλά και αυτό δεν προβάλλει μια πραγματική, εναλλακτική πολιτική, γιατί επιλέγει μόνο την ψηφοθηρική οδό που αποπροσανατολίζει τις λαϊκές μάζες. Καθήκον όλων των δυνάμεων της αριστεράς, ένα όραμα κοινωνικής οργάνωσης πέρα από την οικονομία της αγοράς για μια πραγματική και άμεση δημοκρατία που σημαίνει αμοιβαιότητα μεταξύ των πολιτών σε όλα τα επίπεδα (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ - ΠΟΛΙΤΙΚΟ).

Άμεση δημοκρατία σημαίνει ελευθερία και αυτονομία του πολίτη όπου συνδυάζεται η ελευθερία με την ισότητα, ισοτιμία, ισονομία, ισηγορία, δικαιοσύνη, εξοβελισμό της διαφθοράς, αυτοδιαχείριση, κοινωνική αλληλεγγύη, προσωπική και συλλογική αρετή και δημιουργία. Σημαίνει όμως και αυτοέλεγχο και αυτοπεριορισμό. Προσήλωση σε όλα αυτά τα ιδεώδη για να μην υπάρχει η ανάγκη των σωτήρων.

Υ.Γ. Η ψυχολογική και σωματική βία σε συνδυασμό με ψυχοτρόπες ειδικές ουσίες, μου δημιουργήσαν γενικό φόβο και εντονή συμπάθεια για τους βασανιστές μου και ανακριτές μου στη ΓΑΔΑ, με συνέπεια την αποδοχή και επικύρωση αξιόποινων πράξεων που δεν είχα διαπράξει. (οι συντριπτικά περισσότερες μαρτυρίες μου, δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα ούτε για μενα ούτε για άλλους και ήταν υποβολιμαίες). Απέκτησα σαφή και ενσυνείδητη γνώση της σημασίας της κατάστασής μου, μετά από εβδομάδες εγκλεισμού. Δεν μπορεί κανένας να ξέρει πόσο αγωνίστηκα πριν λυγίσω και υπογράψω τις ψευδολογίες τους.

Θυμηθείτε τις πρώτες δηλώσεις Οτσαλάν μετά την σύλληψή του.

email: billytortzatos@in.gr

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΧΟΛΙΑ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις 23 με 25 κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον ...επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις από την

Πέμπτη 24 Απριλίου

Σε αποκλεισμό της εθνικής οδού... και στα δύο ρεύματα στα διόδια των Αιφιδών για μισή ώρα, προβαίνουν 2.000 περίπου κάτοικοι της περιοχής, που αντιτίθενται στην κατασκευή χωματερής.

★ ★ ★

Κυριακή 27 Απριλίου

ΒΕΡΟΛΙΝΟ: 27χρονος Γερμανός, λιβανικής καταγωγής, καταλαμβάνει λεωφορείο με 14 επιβάτες και απαιτεί «την αποχώρηση των Ισραηλινών από τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη». Αρκετές ώρες μετά η αστυνομία τον ακινητοποιεί και τον συλλαμβάνει.

Ομάδα νεαρών επιτίθεται σε δύο ναύτες του βρετανικού στρατού στο κέντρο των Χανίων. Τις επόμενες μέρες «αναγνωρίζονται» τέσσερις απ' αυτούς.

★ ★ ★

Δευτέρα 28 Απριλίου

Κακαουνάκη κάτσε εκεί που ήσουν... Κατά την επιστροφή του γνωστού σκουληκιού Κακαουνάκη από τις διακοπές του Πάσχα στη Σκόπελο με το Fast Ferry, επτά άτομα του επιτίθενται φραστικά και του πετούν ένα μπουκάλι με νερό. Το πλήρωμα επεμβαίνει και τους χωρίζει, ενώ λίγο αργότερα οδηγούνται άπαντες στο Λιμεναρχείο Αγ. Κωνσταντίνου. Παρά την επιμονή του ...μουσάτου να παραπεμφθούν οι 4 άντρες και οι 3 γυναίκες της παρέας στο αυτόφωρο, οι λιμενικοί παίρνουν καταθέσεις και τους αφήνουν ελεύθερους.

Τα εγκαίνια της Eurojust...

... το νέο υπερεθνικό θεσμό της Ε.Ε., κάνει ο Φ. Πετσάλνικος, ως πρόεδρος του Συμβουλίου Υπουργών Δικαιοσύνης της Ε.Ε.. Η δημιουργία του θεσμού συμφωνήθηκε στο Τάμπερε της Φιλανδίας το 1999 και για τους κρατιστές είναι ο ενιαίος δικαστικός χώρος για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, ενώ για πολλούς αποτελεί μέθοδο κατάργησης ατομικών ελευθεριών και δικαιωμάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

Όταν ξανάνοιξε το Πανεπιστήμιο Palazzo Giusso, μετά από κατάληψη ενός μηνός, ανακαλύψαμε ακόμα μια πράξη καταπίεσης εναντίον μας. Το Κέντρο Αναρχικών Μελετών είχε κλειστεί με πόρτα ασφαλείας. Μετά τη διαμαρτυρία μας στο Πανεπιστήμιο, στείλανε ένα γκρουπ από 12 αστυνομικούς των ειδικών δυνάμεων (DIGOS), που έψαξαν εξονυχιστικά το χώρο μέσα και έξω προς αναζήτηση «στοιχείων» σε σχέση με την κατάληψη. Καλούμε όλους τους συντρόφους/ισσες να κινητοποιηθούν και να απαντήσουν σθεναρά σ' αυτή τη βίαιη λογοκρισία.

Νάπολη, 28 Απριλίου 2003
Κέντρο Αναρχικών Μελετών, Νάπολη.

★ ★ ★

Πέμπτη 1 Μαΐου

Επίθεση στη Διεύθυνση Εργασίας της Νομαρχίας στην οδό Χαριλάου Τρικούπη 152 στα Εξάρχεια. Η τζαμαρία της κεντρικής εισόδου σπάζεται, πετιέται κόκκινη μπογιά και γράφονται συνθήματα. Σε

τηλεφώνημα σε εφημερίδα αναφέρεται πως: «το χτύπημα έγινε ως συμβολική απάντηση στις δολοφονίες εργατών στα λεγόμενα εργατικά ατυχήματα και σε ένδειξη αλληλεγγύης στους μετανάστες, ταξική πρωτομαγιά - κρεμασμένα αφεντικά».

Κάτοικοι του Παλαιόκαστρου ενάντια στους ΧΥΤΑ

Περίπου 20 κάτοικοι του χωριού Παλαιόκαστρο μπαίνουν στο δημαρχείο Σκοτούσας Σερρών και απαιτούν από το δήμαρχο να εξαιρέσει το χωριό τους από τη δημιουργία Χώρου Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (ΧΥΤΑ). Όταν ο τελευταίος αρνείται, δέχεται επίθεση με γαιούρτια και η συνεδρίαση... λήγει.

★ ★ ★

Παρασκευή 2 Μαΐου

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας των ορεισκόπληκτων...

πραγματοποιείται έξω από το κυβερνητικό κτίριο της Μπινγκιάλ, στην Ανατολική Τουρκία. Χτες, σημειώθηκε σεισμός μεγέθους 6,4 Ρίχτερ και δέκα κτίρια κατέρρευσαν, ανάμεσά τους ένα οικοτροφείο. Ο πρώτος απολογισμός αναφέρει 105 νεκρούς και πολλούς τραυματίες. Στο σχολείο 117 παιδιά βγήκαν ζωντανά, 45 βρέθηκαν νεκρά, ενώ αγνοούνται 36. Περίπου 1.000 σεισμόπληκτοι διαδηλώνουν, αγανακτισμένοι από την ολιγωρία των αρχών και τις ελλείψεις ειδών πρώτης ανάγκης. Ο στρατός τους αντιμετωπίζει με πυρά. Πολλοί σκύβουν για να προφυλαχθούν, άλλοι ξηλώνουν πεζοδρόμια και προμηθεύουν

με πέτρες και πλάκες, που πετούν στις δυνάμεις καταστολής. Ένα όχημα της αστυνομίας περνά με ταχύτητα ανάμεσα στους διαδηλωτές, τραυματίζοντας δύο.

★ ★ ★

Κυριακή 4 Μαΐου

Τα χημικά σκοτώνουν ακόμη

40 πρώην όμηροι, που επέζησαν από τα χημικά αέρια που χρησιμοποιήσαν οι ειδικές δυνάμεις της ρωσικής αστυνομίας κατά την «επιχείρηση διάσωσης» των ομήρων του κατελιγμένου από Τσετσένους ανάρτερες θεάτρου της Μόσχας (23/10/2002), πέθαναν από τις επιπτώσεις των αερίων. Ο δικηγόρος Ιγκόρ Τρουνόφ, ο οποίος εκπροσωπεί 100 ανθρώπους που εξακολουθούν να υποφέρουν από τα αέρια, δήλωσε ότι: «το 80% των πρώην ομήρων υποφέρει από διάφορες ασθένειες που συνδέονται άμεσα με την έκθεσή τους στις τοξικές ουσίες».

Ο τελικός απολογισμός του σεισμού της Μπινγκιάλ είναι 167 νεκροί, ανάμεσά τους 84 μαθητές και πάνω από 1.000 τραυματίες. Τα κτίρια που κατέρρευσαν είναι πάνω από 80, ενώ 1.100 υπέστησαν σοβαρές ζημιές. Την ίδια ώρα, ο πρωθυπουργός της Τουρκίας, Ερντογάν, αποκαλεί προβοκάτωρες τους σεισμόπληκτους διαδηλωτές της 2 Μάη, θεωρώντας ότι πρόκειται για Κούρδους που θέλουν... να βλάψουν το κράτος.

Κάτοικοι κατά ΧΥΤΑ

Το πρωί γίνεται κατάληψη για μία ώ-

ρα της λεωφόρου Φυλής στο σημείο που οδηγεί προς τη χωματερή των Άνω Λιοσίων από κατοίκους της περιοχής. Το απόγευμα καταλαμβάνεται η γέφυρα της Μάνδρας, από όπου περνά η εθνική οδός από 300 περίπου κατοίκους της περιοχής για δύο ώρες. Οι κάτοικοι αντιδρούν στη κατασκευή ΧΥΤΑ στην περιοχή των Λιοσίων. Η κατάληψη συνέπεσε με την επιστροφή των «εκδρομίων του Πάσχα» με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν ουρά χιλιομέτρων.

ΑΔΑΝΑ: Τέσσερις εκρήξεις σημειώνονται σε περιοχή έξω απ' την κυβερνητική έδρα, κοντά στο αμερικανικό προξενείο στα Άδανα της Τουρκίας.

★ ★ ★

Δευτέρα 5 Μαΐου

Σεισμοπαθείς του Σεπτεμβρίου του 1999, πραγματοποιούν πορεία στο κέντρο της Αθήνας προς τη βουλή, γιατί ύστερα από 3,5 χρόνια εξακολουθούν να διαμένουν σε καταυλισμούς, τους οποίους μάλιστα το ΥΠΕΧΩΔΕ πρόκειται να διαλύσει και να απομακρύνει τα λυόμενα.

Συμπλοκές στην Ιστανμπούλ

Ομάδα αριστερών φοιτητών συμπλέκεται με άλλους φοιτητές (που ανήκουν σε παράταξη, η οποία υποστηρίζει τις αρχές του λαϊκού κράτους του θέσπισε ο Κεμάλ Ατατούρκ), κατηγορώντας τους ότι έσκιζαν αφίσες για τις εκδηλώσεις της Πρωτομαγιάς. Όταν η αστυνομία επεμβαίνει με χρήση χημικών, οι συγκρούσεις επεκτείνονται. Οι φοιτητές χρησιμοποιούν τα

ξύλα και τις πέτρες, που είχαν για να λύσουν τις... διαφορές τους, εναντίον των αστυνομικών, που κάνουν χρήση δακρυγόνων. Μερικοί από τους τελευταίους τραυματίζονται, ενώ γίνονται και 30 συλλήψεις.

★ ★ ★

Τρίτη 6 Μαΐου

Οι Αγγελέτος Κανάς και Ειρήνη Αθανασάκη καταθέτουν υπομνήματα

με τα οποία αρνούνται όλες τις κατηγορίες, ενώ κάνουν λόγο για σκευωρία και καταγγέλλουν τις «φιλικές ανακρίσεις» που στόχο έχουν την ενοχοποίηση συγκεκριμένων ανθρώπων. Είναι προφυλακισμένοι για συμμετοχή στον ΕΛΑ και έχουν απαγγελθεί νέες κατηγορίες για συμμετοχή σε όλες τις βομβιστικές επιθέσεις του ΕΛΑ μετά το 1988 αλλά και για ηθική αυτοργία στις ενέργειες της οργάνωσης 1η Μάη.

Θάνατος σε αστυνομικό τμήμα

Μέλη της Ομάδας Πρόληψης και Καταστολής της Εγκληματικότητας σταματούν για έλεγχο το αυτοκίνητο που επιβαίνουν ο 25χρονος Αριστείδης Νεοφώτιστος και ο 37χρονος Χρήστος Μαυρογιώργος, οι οποίοι μεταφέρονται στο αστυνομικό τμήμα της Νέας Φιλαδέλφειας στην Αθήνα. Λίγη ώρα αργότερα ο 25χρονος οδηγείται στο νοσοκομείο και λίγο μετά τα μεσάνυχτα ανακινώνεται ο θάνατός του. Σύμφωνα με την αστυνομία, ο νεαρός έπαθε... κρίση στο τμήμα και ζήτησε από τον 37χρονο... να τον χτυπήσει στη μύτη. Ο 37χρονος υπο-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Πέμπτη 24 Απριλίου

Επίθεση αυτοκτονίας σε σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης Κφαρ Σαβά...

... στο κεντρικό Ισραήλ, όταν 18χρονος Παλαιστίνιος πυροδοτεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος κατά τη διάρκεια ελέγχου από φύλακα. Την ευθύνη για την επίθεση, η οποία έγινε λίγες ώρες μετά τη συμφωνία του Αραφάτ με τον Αμπού Μάζεν για το σχηματισμό κυβέρνησης, αναλαμβάνουν οι «Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά».

★ ★ ★

Δευτέρα 28 Απριλίου

Συλλήψεις Παλαιστίνων

Ισραηλινοί στρατιώτες συλλαμβάνουν δύο Παλαιστίνιους που ισχυρίζονται πως οργάνωναν επίθεση αυτοκτονίας, ενώ σκότωσαν έναν ακόμη κατά τη διάρκεια εισβολής σε προσφυγικό καταυλισμό.

★ ★ ★

Τρίτη 29 Μαΐου

Ο Μαχμούντ Αμπάς ορκίζεται πρωθυπουργός του παλαιστινιακού κράτους, ενώ λίγες ώρες μετά κατατίθεται ο «οδικός χάρτης» και παραδίδεται στον Αμπάς και τον Αριέλ Σαρόν. Το χάρτη έχουν προτείνει οι Η.Π.Α., Ρωσία, Ο.Η.Ε. και Ε.Ε. και χωρίζεται χρονικά σε τρία στάδια. Στο πρώτο, θα ανακοινωθούν εκκλήσεις για τερματισμό αντιισραηλινών ενεργειών αλλά και αδικαιολόγητων ισραηλινών επιδρομών και τα ισραηλινά στρατεύματα θα αποχωρήσουν από τις περιοχές που κατέβαλαν την 28η Σεπτεμβρίου του 2000. Το δεύτερο θα ξεκινήσει το Δεκέμβριο με διεθνή ειρηνευτική διάσκεψη, αφού γίνουν εκλογές και ανακηρυχθεί ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος. Το τρίτο ξεκινά αρχές του 2004 με τη δεύτερη ειρηνευτική διάσκεψη και τελειώνει ε-

ντός του 2005 με την οριστική... ειρηνική επίλυση.

Επίθεση αυτοκτονίας...

...στο Τελ Αβίβ, πραγματοποιεί ο Ασίφ Χανίφ και ο Ομάρ Σαρίφ, όπου 3 Ισραηλινοί σκοτώνονται στην είσοδο παμπ κοντά στην αμερικανική πρεσβεία, ενώ 35 τραυματίζονται. Και οι δύο έχουν βρετανική υπηκοότητα και καταγωγή από την Παλαιστίνη, ενώ η επίθεση καταγράφεται ως η πρώτη από Ευρωπαίους.

★ ★ ★

Πέμπτη 1 Μαΐου

Εισβολή του ισραηλινού στρατού...

... υποστηριζόμενου με άρματα μάχης και ελικόπτερα γίνεται λίγο μετά τα μεσάνυχτα στην περιοχή Σιτζάγια της Γάζας. Περίπου 200 ένοπλοι Παλαιστίνιοι καταφθάνουν για να βοηθήσουν τους κατοίκους και οι μάχες διαρκούν ως το απόγευμα. Σκοτώνονται 12 Παλαιστίνιοι, δύο εκ των οποίων παιδιά -το ένα μόλις δύο ετών- και ένας ανάπηρος. Οι Ισραηλινοί ανακοινώνουν ότι στόχος ήταν η σύλληψη του Γιουσέφ Αμπού Χέιν, μέλους της Χαμάς, ο οποίος σκοτώνεται.

★ ★ ★

Παρασκευή 2 Μαΐου

Εισβολή ισραηλινού στρατού

Ισραηλινός στρατός συλλαμβάνει περισσότερους από 20 Παλαιστίνιους και κατεδαφίζει δύο σπίτια στη Γάζα. Ο Βρετανός δημοσιογράφος Τζέιμς Μίλερ δολοφονείται στη Ράφα, από ισραηλινούς που τον πυροβολούν στο λαιμό. Ο δημοσιογράφος φορούσε αλεξίφαιρο γιλέκο και κράνος.

★ ★ ★

Δευτέρα 5 Μαΐου

Καταδίκη Παλαιστίνιου

Ισραηλινό δικαστήριο καταδικάζει σε

14 φορές ισόβια και 50 χρόνια κάθειρξης τον 33χρονο Νάσερ Αουίς, για επιθέσεις με 14 Ισραηλινούς νεκρούς. Ο 33χρονος χαρακτηρίζεται ως ο στενότερος συνεργάτης του Μαρουάν Μπαργουτί, που θεωρείται ο ηγέτης της δεύτερης Ιντιφάντα, που ξεκίνησε πριν δύο χρόνια. Μέχρι σήμερα ο αριθμός των νεκρών Παλαιστίνιων είναι 2.278, οι 604 κάτω από 18 χρόνων. Οι τραυματίες είναι 44.157, 2.750 εκ των οποίων είναι παιδιά, ενώ 5.800 άνθρωποι έχουν αποκτήσει αναπηρίες. Οι συλληφθέντες ανέρχονται στους 19.028, 8.000 εκ των οποίων παραμένουν στις φυλακές.

★ ★ ★

Τρίτη 13 Μαΐου

Ο ισραηλινός στρατός συλλαμβάνει 14 Ισραηλινούς Άραβες...

... τους οποίους κατηγορεί για ξέπλυμα χρημάτων για λογαριασμό της Χαμάς.

★ ★ ★

Τετάρτη 14 Μαΐου

Πέντε Παλαιστίνιοι σκοτώνονται κατά τη διάρκεια ισραηλινής επιδρομής... «για τον εντοπισμό καταζητούμενων Παλαιστίνιων» στη Τζενίν, ανάμεσά τους ο δωδεκάχρονος Ντίγια Γκαουαντρά. Γάλλος δημοσιογράφος καταγγέλλει, ότι οι ισραηλινοί χρησιμοποίησαν ανθρώπινη αλυσίδα από γυναίκες και παιδιά. Μέλος των «Ταξιαρχιών του Αλ Ακσά» και τρία μέλη των παλαιστινιακών δυνάμεων ασφαλείας σκοτώνονται κατά τη διάρκεια άλλων επιδρομών στη Λωρίδα της Γάζας.

★ ★ ★

Πέμπτη 15 Μαΐου

Ο ισραηλινός στρατός εισβάλλει στην πόλη Μπέτ Χανούν...

και κατεδαφίζει 5 σπίτια μελών της

★ ★ ★

Χαμάς, ενώ πέντε Παλαιστίνιοι σκοτώνονται, ανάμεσά τους ο 12χρονος Μοχάμεντ Ζαανίν. Αργότερα, πραγματοποιείται συγκέντρωση 15.000 Παλαιστίνιων στη Ραμάλα, για την επέτειο της «Νάκμπα» («Καταστροφή»), του εκποτισμού τους δηλαδή λόγω της δημιουργίας του εβραϊκού κράτους το 1948.

★ ★ ★

Σάββατο 17 Μαΐου

Πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας στη Χεβρόνα, όπου σκοτώνεται ένας Ισραηλινός και η έγκυος γυναίκα του. Λίγο αργότερα, δύο ένοπλοι Παλαιστίνιοι επιχειρούν να μπουν σε εβραϊκό οικισμό και σκοτώνονται από στρατιώτες. Ένας Παλαιστίνιος μπαίνει σε λεωφορείο στην Ιερουσαλήμ, μεταμφιεσμένος σε ορθόδοξο Εβραίο και ανατινάζεται, προκαλώντας το θάνατο σε 7 Ισραηλινούς και τραυματίζοντας 20. Άλλος Παλαιστίνιος ζωσμένος με εκρηκτικά, μη μπορώντας να περάσει τα σημεία ελέγχου, ανατινάζεται και σκοτώνεται. Ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολούν και σκοτώνουν δύο Παλαιστίνιους στη Λωρίδα της Γάζας.

★ ★ ★

Δευτέρα 19 Μαΐου

Πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας σε εμπορικό κέντρο στην πόλη Αφούλα, όπου σκοτώνονται 3 Ισραηλινοί και τραυματίζονται 30.

★ ★ ★

Ξεσπούν συγκρούσεις στον παλαιστινιακό καταυλισμό Αν Χέλουε, στο νότιο Λίβανο, μεταξύ ανδρών της Φατάχ και μελών της φανατικής σουνιτικής παλαιστινιακής οργάνωσης «Οσμπίτ αλ Ανσάρ» (Η γροθιά των ανταρτών), με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο αρχηγός της τελευταίας, Αμπντάλα Σράντι, άλλα 7 άτομα και να τραυματιστούν 21.

★ ★ ★

στηρίζει πως τον χτύπησε και λίγο μετά αστυνομικοί τον μετέφεραν στο νοσοκομείο. Οι γονείς ζητούν να γίνει νεκροψία και υποστηρίζουν ότι ο νεκρός κακοποιήθηκε και υπέστη άγριο ξυλοδαρμό.

Πραγματοποιείται πορεία στην Καμπούλ ενάντια στις Αμερικανικές και Βρετανικές δυνάμεις προς το υπουργείο Πληροφοριών, από 300 περίπου Αφγανούς, ανάμεσά τους πολλοί φοιτητές και κυβερνητικοί υπάλληλοι.

Πορείες για συντάξεις στην Ευρώπη Τα σχέδια των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων για αναμόρφωση του συνταξιοδοτικού συστήματος προκαλούν την αντίδραση των εργαζομένων, αφού αναμένεται να συρρικνωθούν τα εισοδήματα σε ποσοστό 30%. Στην Αυστρία, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι κατεβαίνουν στους δρόμους, ενώ χιλιάδες άλλοι διαδηλώνουν στη Γα-

λία. Στο Παρίσι, 20.000 άνθρωποι πραγματοποίησαν πορεία διαμαρτυρίας.

Τετάρτη 7 Μαΐου
Κλείνει η εταιρία «Palco»...

... μετά την «Πιρέλ», τη Softex και την T.V.X. 512 εργαζόμενοι απολύονται διότι η μητρική γερμανική επιχείρηση «Σίσερ» αποφάσισε τη μεταφορά του εργοστασίου στη Βουλγαρία. Την τελευταία τριετία 360 άνθρωποι είχαν απολυθεί. Οι απολυμένοι πραγματοποιούν πορεία διαμαρτυρίας από το εργοστάσιο της Palco στα Πετράλωνα έως το υπουργείο Εργασίας. Πρόκειται κυρίως για γυναίκες γύρω στα πενήντα, που χρειάζονται λίγα χρόνια ακόμα δουλειάς για να βγουν στη σύνταξη.

Εκ νέου κλήση στον Μιχάλη Κοσίμη... στέλνει ο εφέτης - ειδικός ανακριτής Λ. Ζερβομπεάκος, με νέο κατηγορη-

τήριο. Στις κατηγορίες της «συγκρότησης και ένταξης σε εγκληματική οργάνωση (σχετικά με την 1η Μάη) και συνέργεια στην απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά του Γιώργου Ραφτόπουλου» συμπληρώνονται άλλες, σχετικά με εκρήξεις, απόπειρες εκρήξεων, διακεκρίμενη οπλοκατοχή και απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά συρροή.

Πέμπτη 8 Μαΐου
Κλωνοποιήσεων συνέχεια...

Ο Νοτιοαφρικάνος κτηνίατρος Μορντε λα Ρέι, μέλος της ομάδας Νοτιοαφρικάνων και Δανών επιστημόνων, ανακοινώνει ότι: «Το πρώτο κλωνοποιημένο ζώο στην αφρικανική ήπειρο, μια δαμαλίδα Χολσταϊν, γεννήθηκε στις 19 Απριλίου 2003». Η κλωνοποίηση έγινε στο Μπριτς και η αγελάδα βαφτίστηκε Φουτ, που σημαίνει «αντίγραφο-επανάληψη» στη γλώσσα των Ζουλού.

Συγκεντρώσεις Αφγανών προσφύγων - Δεκάδες σπουδαστές θρησκευτικών σχολών, οι Τάλμπς και άλλοι Αφγανοί συγκεντρώνονται κάθε Πέμπτη στις δύο κύριες πλατείες της πακιστανικής πόλης Κουέτα. Κύριο θέμα τους είναι ο τρόπος επιστροφής στα σπίτια τους. Πρόκειται για Αφγανούς πρόσφυγες που παραμένουν κοντά στα σύνορα με το Αφγανιστάν.

Παρασκευή 9 Μαΐου
«Αθώος» ο δολοφόνος του Κάρλο Τζουλιάνι

Ο Ιταλός αστυνομικός Μάριο Πλακάνικα που δολοφόνησε εν ψυχρώ τον Κάρλο Τζουλιάνι στη Γένοβα στις 20 Ιουλίου του 2001 κατά τη διάρκεια διαδήλωσης, κρίνεται αθώος από το δικαστήριο, αφού... «ορθώς» χρησιμοποίησε το όπλο του για άμυνα. Η ανακρίτρια Ελένα Νταλοϊζιο αιτιολόγησε την απαλλαγή του καραμπινιέρο, λέγοντας πως αυτός πυροβόλησε στον αέρα, η σφαίρα προσέκρουσε σε...πέτρα που μόλις είχαν ρίξει διαδηλωτές, ...εξοστράκιστηκε και κατέληξε στο κεφάλι του 20χρονου. Το πώς πυροβόλησε στον αέρα μέσα από κλειστό τζιπ δεν εξήγησε...

Αθώωθηκε εξάλλου και ο οδηγός του αστυνομικού οχήματος που πέρασε πάνω από το σώμα του Τζουλιάνι αμέσως μετά τη δολοφονία του. Η απόφαση του δικαστηρίου έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τους δύο μπάτσους: «*Η εμπιστοσύνη μου στην ιταλική δικαιοσύνη επιβραβεύτηκε*» δήλωσε ο Πλακάνικα...
- ...**Αλλοίμονο, μπάτσε, αλλοίμονο!!!**

Αποκλεισμός για τους ΧΥΤΑ

Περίπου 200 κάτοικοι της Δυτικής Αττικής συγκεντρώνονται στην εθνική οδό στο ύψος του Ασπρόπυργου με σκοπό να την αποκλείσουν, αντιδρώντας έτσι στην κατασκευή ΧΥΤΑ. Τα ΜΑΤ που είναι παρατεταγμένα, τους εμποδίζουν. Ξεσπούν μικροσυμπλοκές και τρεις άνθρωποι προσάγονται.

Κυριακή 11 Μαΐου
Συμπλοκές οπαδών με τα ΜΑΤ

Οπαδοί του Παναθηναϊκού συμπλέκονται με τα ΜΑΤ, που είναι παρατεταγμένα δίπλα τους, μέσα στο γήπεδο της Ριζούπολης δύο ώρες πριν την έναρξη του αγώνα Ολυμπιακός-Παναθηναϊκός. Μετά το τέλος του αγώνα, εκατοντάδες συγκεντρώνονται στον Πειραιά για να γιορτάσουν τη νίκη της ομάδας τους. Ομάδες απόμων πετούν πέτρες, ξύλα και μπουκάλια νερού στα ΜΑΤ, ενώ ανάβουν φωτιά σε ένα κάδο σκουπιδιών και των σπρώχνουν προς τους αστυνομικούς, οι οποίοι απαντούν με δακρυγόνα.

Ευέξαπτος τροχονόμος...

... χτυπά με μπουνιές μια γυναίκα οδηγό (στον ώμο όπως δήλωσε αργότερα η ίδια), η οποία βρίσκεται μέσα στο αυτοκίνητό της, διότι... δεν υπάκουσε στις οδηγίες του. Το περιστατικό γίνεται κοντά στο γήπεδο της Ριζούπολης. Το όλο περιστατικό, έχει καταγραφεί σε βίντεο και προβλήθηκε από τα κανάλια... Ο αστυνομικός υποστήριξε αργότερα, ότι η γυναίκα του τραβούσε το χέρι για να πάρει τα κλειδιά του αυτοκινήτου της και αυτός προσπαθούσε να... αποδεδαιμωθεί.

Συλλαμβάνονται 42 άνθρωποι χωρίς «άδεια εισόδου» στη περιοχή Μανταμάδο στη Μυτιλήνη.

Δευτέρα 12 Μαΐου
Τρεις εκρήξεις στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας

Η μία προέχεται από ανατίναξη αυτοκινήτου μάρκας Σεβρολέτ στο προ-

άστιο Γκαρνάτα που διαμένουν «δουτικοί». Οι νεκροί φτάνουν τους 34, οχτώ εκ των οποίων Αμερικανοί, ενώ δεκάδες είναι οι τραυματίες. Στις επιθέσεις συμμετέχουν 15 άτομα, εξ των οποίων τα εννέα σκοτώθηκαν.

Καταδικη ανηλίκων

Το έθιμο του αυγοπόλεμου της Τικνοπέμπτης και την επίθεση τους σε περιπολικό της αστυνομίας, πλήρωσαν ακριβά τρεις ανήλικοι που δικάστηκαν στο μονομελές δικαστήριο ανηλίκων. Οι δύο από τους κατηγορούμενους καταδικάστηκαν σε ποινή εγκλεισμού σε σωφρονιστικό ίδρυμα για διάστημα 6 ως 9 μηνών, ενώ ο τρίτος τέθηκε υπό την εποπτεία επιμελητή ανηλίκων.

Συλλήψεις αναρχικών

Σε μια επίδειξη τρομοκρατίας το Κροατικό κράτος συνέλαβε ένα κονβόι γερμανών αναρχικών με ποδήλατα, που ταξίδευε για τη Θεσσαλονίκη εν όψει της συνόδου της ΕΕ. Συνέλαβαν επίσης και τους Κροάτες αναρχικούς που τους υποδέχτηκαν.

Τρίτη 13 Μαΐου
Πορεία για τις απολύσεις

Πραγματοποιείται πορεία διαμαρτυρίας από απολυμένους του εργοστασίου Σίσερ Πάλκο στα Πετράλωνα.

Πορείες για το συνταξιοδοτικό

100.000 άνθρωποι, κυρίως δάσκαλοι και μαθητές, κατεβαίνουν στους δρόμους της Βιέννης, διαδηλώνοντας ενάντια στην προωθούμενη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος. Για τον ίδιο λόγο, παραπάνω από 1.000.000 άνθρωποι διαδηλώνουν σε όλη τη Γαλλία. Στο Παρίσι συμμετέχουν 250.000 άνθρωποι, στη Μασσαλία 200.000, στην Τουλούζ 100.000 και στη Δυτική Γαλλία 150.000.

Τετάρτη 14 Μαΐου
Εκτοξεύεται ο Hellas Sat...

... ο πρώτος ελληνικός τηλεπικοινωνιακός δορυφόρος, στις 1.10πμ ύστερα από πολλές καθυστερήσεις, με συνεργασία Ελλάδας - Κύπρου. Το σύστημα του Hellas Sat αποτελείται από δύο δορυφόρους. Ο δεύτερος αναμένεται να εκτοξευθεί μέχρι το 2006 σε τροχιά που διαθέτει η Κύπρος. Οι 18 από τους 30 αναμεταδότες που περιλαμβάνει θα καλύπτουν ολόκληρη την Ευρώπη, ενώ οι υπόλοιποι τη Μέση Ανατολή, την Αφρική και τη Νοτιοανατολική - Κεντρική Ασία. Η εκτόξευση πραγματοποιείται στο Ακρωτήριο Κανάβεραλ στη Φλόριντα των ΗΠΑ. Η Ελλάδα εισέρχεται στον κλάδο των διαστημικών χωρών της Ευρώπης (European Space Agency - ESA). Και μιας και γλυκάθηκε, ο υπουργός Άμυνας Γιάννος Παπαντωνίου ανακοίνωσε την πρόθεση της Ελλάδας να αποκτήσει στρατιωτικό-κατασκοπευτικό δορυφόρο. Μα... εικόνες δε θα μεταδίδει ο Hellas Sat ή πιστέψαμε ότι 173,18 εκ. δολάρια ξοδεύονται για να δει όλος ο κόσμος τους Ολυμπιακούς Αγώνες; Και αυτό το «Α» στη συντομογραφία «ESA», ως «Υπηρεσία» δε μεταφράζεται; (π.χ. CIA). Εξάλλου οι 2 αναμεταδότες θα χρησιμοποιηθούν από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας για τις... τηλεπικοινωνιακές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων. Το υπουργείο Εξωτερικών θα μορφέσει να συνδέσει... δορυφορικά τις ελληνικές πρεσβείες.

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις και η απεργία στη Γαλλία

με συμμετοχή 2.000.000 ανθρώπων σύμφωνα με τους διοργανωτές, 1.000.000 σύμφωνα με την αστυνομία.

Ένας 47χρονος βρίσκεται απαγχονισμένος... στο αστυνομικό τμήμα της Τούμπας Θεσσαλονίκης, όπου κρατείται για υπόθεση ναρκωτικών.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

Παρασκευή 19 Απριλίου

Πραγματοποιείται διαδήλωση στο Ιράκ εναντίον της αμερικανικής κατοχής.

Δευτέρα 21 Απριλίου

Πάνω από 2.000 διαδηλώνουν στο Ιράκ.

Τρίτη 22 Απριλίου

Η τριήμερη πορεία τους καταλήγει στην, ιερή για τους σίτες, πόλη Καρμπάλα. Πάνω από 5.000.000 Ιρακινοί σίτες, ανάμεσά τους και κάποιος Ιρανόι, Λιβανέζοι και Σύροι, πορεύονται από τη Βαγδάτη, όταν συλλαμβάνονται τρεις ηγέτες των Σιτών.

Δευτέρα 28 Απριλίου

Εκατοντάδες σίτες διαδηλώνουν έξω από αμερικάνικο φυλάκιο στον περίβολο του ξενοδοχείου «Παλαιστίνη» στη Βαγδάτη, ζητώντας εκπροσώπηση στις διαδικασίες για το σχηματισμό νέας κυβέρνησης στο Ιράκ. Ορισμένοι κρατούν πανό με συνθήματα υπέρ του Μοχάμεντ Μόχσεν Ζουμπάιντι, Ιρακινού πρώην εξόριστου που είχε αυτοδιοριστεί δήμαρχος της Βαγδάτης και συνελήφθη τη Κυριακή από τους Αμερικανούς. Οι συννίτες αποτελούν το 85% από το 1,2 δις των μουσουλμάνων. Στο Ιράκ, όμως, είναι μειοψηφία, αφού το 60% (από τα 24εκ) είναι σίτες..

Το βράδυ πραγματοποιείται πορεία από 200 περίπου νέους Ιρακινούς (5-20 χρόνων) προς ένα σχολείο, στη Φαλούτζα, 50 χιλιόμετρα δυτικά της ιρακινής πρωτεύουσας, που ζητούν από τα αμερικανικά στρατεύματα που το είχαν καταλάβει, να εγκαταλείψουν το κτίριο για να κάνουν τα μαθήματά τους. Οι Αμερικανοί στρατιώτες ανοίγουν πυρ, σκοτώνοντας 15 διαδηλωτές, 6 εκ των οποίων 7χρονα και 6χρονα παιδιά, και τραυματίζοντας τουλάχιστον 75. Γιατροί από τις μάρτυρες, υποστηρίζουν ότι ήταν άοπλοι, αλλά οι Αμερικανοί δήλωσαν πως δέχτηκαν πυρά από τους Ιρακινούς.

Τετάρτη 30 Απριλίου

Δημοσιεύονται φωτογραφίες με συλληφθέντες Ιρακινούς με δεμένα τα μάτια και τα χέρια να περιμένουν καθιστοί σε προαύλιο μάλλον φυλακής και να οδηγούνται ένας ένας για ανάκριση, αφού πρώτα τους ανακοινωθούν τα... δικαιώματά τους. Την προηγούμενη Παρασκευή δημοσιεύονται φωτογραφίες που δείχνουν Αμερικανούς στρατιώτες να συνοδεύουν γυμνούς Ιρακινούς άνδρες σε πάρκο της Βαγδάτης, ενώ

στο στήθος των κρατουμένων έγραψαν -όχι φυσικά οι κρατούμενοι- στα αραβικά «Αλί Μπαμπά-κλέφτης». Οι Αμερικανοί υποστηρίζουν ότι πρόκειται για αποτελεσματική μέθοδο αποτροπής της κλειψιάς.

Χειρόγραφο επιστολή του Σαντάμ Χουσεϊν, που φέρεται να έγραψε στις 28-4-2003 στα γενέθλιά του, δημοσιεύεται στην αραβική εφημερίδα «Αλ Κουτς», η οποία καλεί τους ιρακινούς να ξεσηκωθούν ενάντια των δυνάμεων κατοχής.

Δύο άτομα πετούν δύο χειροβομβίδες πάνω από το φράκτη κτιρίου, όπου στεγάζονται Αμερικανοί στρατιώτες, τραυματίζοντας επτά. Η επίθεση έγινε στη Φαλούτζα, που βρίσκεται 60 χιλιόμετρα δυτικά της Βαγδάτης. Από την Κυριακή, 16 Ιρακινοί έχουν σκοτωθεί από Αμερικανικά πυρά σε αυτή τη σουνιτική πόλη.

Πέμπτη 1 Μαΐου

3-4.000 Ιρακινοί διαδηλώνουν ενάντια στη σφαγή που έγινε δύο μέρες πριν στην πόλη Φαλούτζα και φωνάζουν «ναι στην ελευθερία, όχι στην κατοχή». Ο αμερικανικός στρατός ανοίγει πυρ και σκοτώνει τρία άτομα. Σύμφωνα με τον Αμερικανό λοχαγό Φρανκ Ρόζενμπλατ, οι διαδηλωτές πέταξαν πέτρες και παπούτσια κατά των στρατιωτών και εκείνοι αντέδρασαν νομίζοντας ότι επρόκειτο για χειροβομβίδες.

Παρασκευή 2 Μαΐου

Νέος διοικητής του Ιράκ είναι ο Πολ Μπρέμερ, πρώην επικεφαλής της Αντιτρομοκρατικής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, επί υπουργίας εξωτερικών των Γουίλιαμ Ρότζερς και Χένρι Κίσινγκερ.

Τετάρτη 7 Μαΐου

Εκατοντάδες Ιρακινοί γιατροί, φερόντας τις λευκές μπλούζες τους, κάνουν πορεία στους δρόμους της Βαγδάτης, δηλώνοντας ότι δεν θα δεχτούν το διορισμένο από τις ΗΠΑ υπουργό Υγείας, λόγω των δεσμών του με το καθεστώς του Σαντάμ.

Τρεις Κούρδοι σκοτώνονται στο βόρειο Ιράκ σε συγκρούσεις με Άραβες, ενώ άλλοι δύο σκοτώνονται από έκρηξη οβίδας κοντά στο Ζαχό.

Επιδημία χολέρας ταλαιπωρεί τους Ιρακινούς, κυρίως τα μικρά παιδιά. Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (ΠΟΥ) υποστηρίζει πως η κατανάλωση μη πόσιμου νερού, που μερικές φορές αντλείται απ' ευθείας από τον Σατ Ελ Αράμπ, στον οποίο εκβάλλουν ο Τίγρης και ο Ευφράτης, και η μη περι-

ρα, όπου κατοικούν περίπου 1,5 εκατομμύρια άνθρωποι, είναι οι αιτίες.

Δευτέρα 19 Μαΐου

Αμερικανικό στρατιωτικό ελικόπτερο τύπου CH-46 Sea Knight συντρίβεται στο κεντρικό Ιράκ, κοντά στην Καρμπάλα, και τουλάχιστον 4 επιβαίνοντες αγνοούνται, σύμφωνα με ανακοίνωση του Πενταγώνου. Ένα πέμπτο στέλεχος των αμερικανικών δυνάμεων πνίγηκε ενώ προσπαθούσε να σώσει το πλήρωμα από τα νερά του καναλιού όπου είχε καταπέσει το ελικόπτερο. Δεν δόθηκαν πληροφορίες για το αν το μεταφορικό ελικόπτερο των πεζοναυτών, μετέφερε στρατιώτες.

10.000 περίπου σίτες κάνουν πορεία στη Βαγδάτη και καταλήγουν στο τζαμί Καζιμίγια, φωνάζοντας αντιαμερικανικά συνθήματα και γιορτάζοντας για πρώτη φορά μετά από 30 χρόνια τη γέννηση του Μωάμεθ. Την πορεία περιφρουρούν ένοπλοι σίτες, ακολουθούμενοι διακριτικά από ένοπλους αμερικανούς ενώ υπάρχουν σε ταραχές κτιρίων ελεύθεροι σκοπευτές.

Τρίτη 27 Μαΐου

Βαγδάτη - Καταρρίπεται με πύραυλο ελικόπτερο του αμερικανικού στρατού κοντά στην πόλη της Φαλούτζα εκεί όπου οι αμερικάνοι στρατιώτες, μεταξύ 29 και 30 του Απριλίου, είχαν σκοτώσει 15 άμαχους διαδηλωτές.

Δύο ακόμα αμερικανικοί στρατιώτες σκοτώθηκαν στο Ιράκ σε ισάριθμες επιθέσεις κατά των αμερικανικών δυνάμεων. Η πρώτη έγινε στην πόλη Χαντίθ, 180 χλμ. βορειοδυτικά της Βαγδάτης, όπου φάλαγγα ανεφοδιασμού του 3ου Συντάγματος Τεθωρακισμένων δέχθηκε επίθεση αγνώστων ενόπλων, με αυτόματα όπλα και χειροβομβίδες, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας Αμερικανός στρατιώτης και να τραυματιστεί άλλος ένας. Λίγες ώρες αργότερα ένας ακόμη Αμερικανός στρατιώτης σκοτώθηκε και τρεις άλλοι τραυματίστηκαν όταν το όχημά τους έπεσε σε νάρκη, έξω από τη Βαγδάτη.

Τετάρτη 28 Μαΐου

Τέσσερις Αμερικανικοί στρατιώτες έχασαν τη ζωή τους, όταν το ελικόπτερο στο οποίο επέβαιναν κατερρίφθη στην πόλη Χιτ του Ιράκ, στη διάρκεια συγκρούσεων κατοίκων με δυνάμεις των ΗΠΑ στην περιοχή.

ΜΟΣΧΑ: Το δικαστήριο έκρινε τις: Όλγα Νέβοκαγια, Ναντέζντα Ρακς, Τατιάνα Νεχορόσεβα-Σοκολόβα και Λαρήσα Ρομανόβα ένοχες για τρομοκρατικές πράξεις που διαπράχτηκαν

από οργανωμένη ομάδα, και επίσης για παράνομη μεταφορά εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών μηχανισμών. Το δικαστήριο επέβαλε την ποινή των 5 ετών φυλάκισης στην Τατιάνα Νεχο-

ρόσεβα, των 6 ετών στην Όλγα Νεβοσκαγια, των 6,5 στην Λαρήσα Ρομανόβα και των 9 στην Ναντέζντα Ρακς. Εκτός από τις εκρήξεις σε τμήματα της FSB (πρώην KGB) το 1998 και το 1999 στις γυναίκες προστέθηκε και η κατηγορία της έκρηξης του άγαλμα του τσάρου Νικόλαου Β' το 1998. Σύμφωνα με την FSB οι κατηγορούμενες είναι μέλη της εξτρεμιστικής οργάνωσης «Νέα Επαναστατική Πρόταση» (NRA). Οι κατηγορούμενες δεν αποδέχτηκαν καμία από τις κατηγορίες και οι δικηγόροι τους άσκησαν έφεση. Οι δύο από τις κατηγορούμενες έχουν υποβληθεί σε καταναγκαστική θεραπεία σε ψυχιατρικές κλινικές των φυλακών. Ο πέμπτος απ' τους κατηγορούμενους, ο αναρχικός Α. Μπιριούκοβ είχε παρουσιάσει αδιάσειστα στοιχεία που αποδείκνυαν την αθωότητα του, πράγμα που δεν εμπόδισε τις αρχές να τον υποβάλουν σε ψυχιατρικές εξετάσεις σε κλινική, όπου παραμένει εγκλειστος εδώ και 3 χρόνια.

Πέμπτη 15 Μαΐου
Πυρπολείται το ATM της τράπεζας Alpha Bank στην οδό Νιγδης 38 στον Περισσό. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «ίππότες της Καμένης Τραπέζης» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα, λέγοντας: «*Η επίθεση έγινε σα φόρος τιμής στον κοινωνικό επαναστάτη Χρήστο Τσουτσουβή. Το πρόταγμα της λαϊκής εξεγερτικής βίας παραμένει επίκαιρο. Ο αγώνας συνεχίζεται.*».

Πυρπολείται υπηρεσιακό αυτοκίνητο του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και δύο άλλα οχήματα από αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό στην οδό Πασαλιδή 15 στη Θεσσαλονίκη. Κανείς δεν αναλαμβάνει την ευθύνη.

Βόμβες εκρήγνυνται σε 19 πρατήρια βενζίνης δυτικών εταιριών στο Πακιστάν.

Παρασκευή 16 Μαΐου
Ο Μιχάλης Κασίμης αφήνεται ελεύθερος...

...χωρίς περιοριστικούς όρους, μιας και δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά για να προφυλακιστεί. Έχει προηγουμένως καταθέσει υπόμνημα με το οποίο αρνείται όλες τις κατηγορίες.

Σάββατο 17 Μαΐου
Οπαδοί συμπλέκονται με τα ΜΑΤ...

... στην προσπάθειά τους να εισέλθουν στο γήπεδο χωρίς εισιτήριο λίγο πριν τον τελικό ποδοσφαιρικό αγώνα για το κύπελλο. Τα ΜΑΤ κάνουν χρήση δακρυγόνων για να τους απωθήσουν.

Εμπρησμός... σκύλου

...εγκέφαλος ανύπαρκτος

Και καλά, ο ΠΑΟΚ πήρε το κύπελλο στο ποδόσφαιρο, ο ασπρόμαυρος σκύλος τι σχέση μπορεί να έχει με το γεγονός; Πώς είναι δυνατόν, κάποια ανθρωπόμορφα τέρατα, μετά τον αγώνα, να λούσουν με πίσσα και να βάλουν φωτιά στο ζώο... επειδή είχε τα χρώματα του ΠΑΟΚ. Το σκυλί τελικά έζησε, με πολλά εγκαύματα σε όλο του το σώμα.

Πραγματοποιούνται 5 σχεδόν ταυτόχρονες επιθέσεις αυτοκτονίας στο κέντρο της Καζαμπλάνκα του Μαρόκου, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 41 και να τραυματιστούν πάνω από 100 άτομα. Οι στόχοι είναι το εβραϊκό κέντρο συνάντησης, ένα εβραϊκό κοιμητήριο, το βελγικό προξενείο, μια ισπανική λέσχη (Casa de Espana) και ένα μεγάλο κεντρικό ξενοδοχείο, το Safir Hotel. Ανάμεσα στους νεκρούς θεωρείται ότι βρίσκονται δέκα από τους επιτιθέμενους, ενώ 30 άτομα συλλαμβάνονται και ανακρίνονται.

Κυριακή 18 Μαΐου
Οι σαουδαραβικές αρχές ανακοινώνουν τη σύλληψη 4 ατόμων που σχετίζονται με την Αλ Κάιντα και θεωρούν ότι συνδέονται με τα γεγονότα στο Ριάντ (12/5/03)... χωρίς όμως να έχουν αποδείξεις ότι... συμμετείχαν.

Τρίτη 20 Μαΐου
Οι αρχές του Μαρόκου ανακοινώνουν ότι ταυτοποίησαν και τους 14 βομβιστές εκ των οποίων οι 12 σκοτώθηκαν στις επιθέσεις αυτοκτονίας της 17-5-2003 στην Καζαμπλάνκα. Είναι ηλικίας 20-24 ετών και προέρχονται από φτωχογειτονίες, που θεωρούνται «προπύργιο των φανατικών ισλαμιστών», σύμφωνα με την αστυνομία.

ΕΚΡΗΞΗ σε καφετέρια στην **Τουρκία**. Σκοτώνεται μια γυναίκα μέλος του ΔΗΚΡ-Σ (Επαναστατικό Μέτωπο απελευθέρωσης του λαού). Η Σονγκουλ Αλπιούρτ, είχε αποφυλακιστεί πριν δύο χρόνια από τις τούρκικες φυλακές. Το συμβάν μάλλον οφείλεται σε ατύχημα κατά τη μεταφορά εκρηκτικών.

Τετάρτη 21 Μαΐου
Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώνουν εν ψυχρώ 4 Αφγανούς στρατιώτες...

... τη στιγμή που οι τελευταίοι ξεφορτώνουν όπλα απέναντι από την αμερικανική πρεσβεία στην Καμπούλ, που προορίζονταν για την αφγανική υπηρεσία Ασφαλείας. Πρόκειται για... λάθος και... παρεξήγηση, δήλωσαν οι Αμερικάνοι.

Πέμπτη 22 Μαΐου
Συλλαμβάνεται ο αντιξουσιαστής Κώστας Αβραμίδης κατηγορούμενος για συμμετοχή στην Ε.Ο.17Ν. Το μόνο στοιχείο εναντίον του είναι ένα αποτύπωμα, που βρέθηκε σε στο βιβλίο «Αντάρτικο Πόλεων» στη γιάφκα της οδού Πάτμου 84. Ο Αβραμίδης είναι μάρτυρας υπερασπίσεως του Χριστόδουλου Ξηρού και γνωστός στις δικαστικές αρχές για τη αντιξουσιαστική δράση του. Αρνείται τις κατηγορίες.

Πραγματοποιείται πορεία διαμαρτυρίας από την πλατεία Κλαυθμώνος προς τη βουλή από κατοίκους των Λιοσίων, που ζητούν να κλείσει η χωματερή που είναι στην περιοχή τους.

Παρασκευή 23 Μαΐου
Ελεύθερος αφήνεται ο Χρήστος Ταγαρίδας για λόγους υγείας. Είχε μεταφερθεί από τις 18 του μήνα στο νοσοκομείο λόγω εγκεφαλικού που είχε υποστεί. Του επιβλήθηκε ποσό εγγύησης 10.000 ευρώ, η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και η παρουσία στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής του δύο φορές το μήνα.

Σάββατο 24 Μαΐου
Πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Κώστα Αβραμίδη, την ώρα που απολογείται στο Εφετείο Αθηνών. Τελικά αφήνεται ελεύθερος μιας και δεν υπάρχουν στοιχεία για να συνταχθεί κατηγορητήριο.

Κυριακή 25 Μαΐου
Παράπλευρες απώλειες... εντός ΗΠΑ: Ο 43χρονος Ousmane Zango, συντηρητής που δουλεύει σε αντικείμενα τέχνης, πυροβολείται από αστυνομικό και πεθαίνει τρεις ώρες μετά. Ο 43χρονος βρέθηκε στον δρόμο του αστυνομικού (με πολιτικά), που καταδίωκε άλλα άτομα. Ο τελευταίος τον πυροβόλησε εν ψυχρώ και τέθηκε σε διαθεσιμότητα. Το περιστατικό γίνεται μια εβδομάδα μετά το θάνατο από καρδιακή προσβολή της 57χρονης Alberta Spruill, εξ αιτίας μιας χειρο-

βομβίδας λάμψης που πέταξαν αστυνομικοί στο διαμέρισμά της στο Χάρλεμ μετά από μια λάθος επιδρομή της αστυνομίας.

Δευτέρα 26 Μαΐου
Δύο Τούρκοι αστυνομικοί τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας στο χώρο στάθμευσης του Δικαστηρίου Κρατικής Ασφαλείας στην Κωνσταντινούπολη. Ο αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός είχε τοποθετηθεί σε ένα σάκο και είχε αφηθεί στο χώρο στάθμευσης του Δικαστηρίου. Όταν οι αστυνομικοί επιχειρούν να ελέγξουν το περιεχόμενο του εκρηκτικού. ***

Τετάρτη 27 Μαΐου
Γκαζάκια αλληλεγγύης

Οι «Αυσσασμένοι Αναρχικοί» ανέλαβαν, σύμφωνα με τηλεφώνημα σε απογευματινή εφημερίδα, την ευθύνη για τον εμπρησμό που έγινε στις 3.25 τα ξημερώματα στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας στην Κυψέλη, στο μηχανήμα αυτόματης ανάληψης (ΑΤΜ), στην οδό Φαιδριάδων 65. Σε τηλεφώνημα της ομάδας σε εφημερίδα, αναφέρεται πως η επίθεση έγινε «ενάντια στην καθημερινή τρομοκρατία κράτους και κεφαλαίου» και πρόσθεσε: «*Αντιπαράτασσουμε το διαρκή επαναστατικό πόλεμο. Συνεχίζουμε να πολεμάμε με όλα τα μέσα για μια ελεύθερη, αυτοδευθυνόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφή εξουσίας και υποταγής. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε όλους τους αξιοπρεπείς φυλακισμένους αγωνιστές που κατηγορούνται για συμμετοχή στη «17 Νοέμβρη» και τον ΕΛΑ. Η επανάσταση πρώτα και πάντα. Ο αγώνας συνεχίζεται.*».

Πέμπτη 29 Μαΐου
Συμβολική κατάληψη για 2 ώρες περίπου στην τεχνική υπηρεσία του Δ.Π.Θ. στην Ξάνθη σε ένδειξη αλληλεγγύης στην **Κατάληψη Μασοάγγου**. Η κατάληψη έγινε με πρωτοβουλία της κατάληψης / Αυτόνομου Στεκιού Κύκους και εκτός από τα άτομα του στεκιού συμμετείχαν και άτομα από τον ευρύτερο χώρο. Αναρτήθηκε πανό που έγραφε «*Κάτω τα χέρια από την Κατάληψη Μασοάγγου*» ενώ μοιράστηκε σχετικό κείμενο.

●●●●●●●●

Αυτό το μήνα σύντροφοι-ες και φίλοι-ες χάσαμε τη Ρία.

Το αγαπημένο μας πανέμορφο λυκόσκυλο δηλητηριάστηκε και ξεψύχησε, μέσα σε λίγα λεπτά, αφού ήπιε μολυσμένο νερό από ρυάκι που βρισκόταν στον Αγ. Στέφανο. (Στη σελ. 20 υπάρχει σχετικό κείμενο που έχει επιμεληθεί η Αναρχική Ομάδα ΟΤΑΝΙΣ). Ο Αγ. Στέφανος είναι μια περιοχή που είναι γεμάτη εργοστάσια που παράγουν λύματα (υπολείμματα από μελάνια, υλικά για κατασκευή φαρμάκων και ηλιακών θερμοσιφώνων...) σε καθημερινή βάση. Τα δασάκια βρωμάνε και σαπίζουν από τα τοξικά και εκτός από τα ζώα που κινδυνεύουν άμεσα, πολλά μικρά παιδιά που παίζουν τριγύρω έχουν ήδη δερματολογικές και πνευμονολογικές παθήσεις. Η προσπάθειά μας να ερευνησουμε το θέμα σκόνηταψε **σε απειλές και προειδοποιήσεις**, αλλά εμείς θα συνεχίσουμε και γι' αυτό καλούμε όλους όσους γνωρίζουν κάτι συμπληρωματικό για την περιοχή που προαναφέραμε – αλλά και για άλλες – ως επικοινωνήσουν μαζί μας μέσω email ή μέσω του τηλεφώνου της Διαδρομής...

Να είστε όλοι καλά!
Κύκλος Σύνταξης

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ - ΑΝΤΙΕΞ/ΣΤΩΝ

30/4 - Γίνεται πορεία 400 και πλέον ανθρώπων, από την πλατεία της Ομόνοιας όπου καλεί σε συγκέντρωση η **Συνέλευση Αναρχικών**. Στο χώρο της συγκέντρωσης υπάρχουν πανό, μικροφωνική και μοιράζονται προκηρύξεις και έντυπα. Τα πανό της πορείας γράφουν: **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΙ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ** - ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ, ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ - ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΚΤΟΣ, Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ-ΤΑΞΙΚΟΣ - ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΕΣ - ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΡΚΩΣ ΕΜΠΟΛΕΜΗ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥΣ, ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ «ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ» ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ, ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ενώ σ' όλη την πορεία φωνάζονται συνθήματα όπως: ΠΕΤΡΟΛΑ-ΡΙΚΟΜΕΕ ΚΑΙ ΣΑΜΙΝΑ ΕΞΠΡΕΣ, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ, Η ΑΛΜΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ - ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ, Σ' ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ, ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ. ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΝΟΠΛΟΥΣ ΑΝΤΑΡΤΕΣ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ Κ.ά.

2/5 - Πραγματοποιείται εκδήλωση στο Αγρίνιο. (Δες και σελ. 6,7)

7/5 - Στο ΤΕΙ Πειραιά, η εταιρία «Αθήνα 2004» που έχει αναλάβει την διοργάνωση των ολυμπιακών αγώνων, αποπειράθηκε να πραγματοποιήσει προπαγανδιστική εκδήλωση με σκοπό την στρατολόγηση φοιτητών ως εθελοντές. Η παρέμβαση όμως **αναρχικών και αριστεριστών φοιτητών** δίνει άλλη τροπή στα πράγματα. Εμποδίζεται η ομιλία των υπαλλήλων του «2004» με συνθήματα κατά των ολυμπιακών αγώνων και ζητούνται απαντήσεις για μια σειρά από θέματα που σχετίζονται με τους αγώνες, όπως τα «εργατικά ατυχήματα», τις επιπτώσεις των ολυμπιακών έργων στο περιβάλλον, την καταστολή κλπ. Σε κανένα από αυτά τα ερωτήματα δεν δόθηκε απάντηση. Αυτό εξοργίζει τους φοιτητές που βρίσκονται στο αμφιθέατρο. Η εκδήλωση ματαιώνεται οριστικά και οι υπάλληλοι του «2004» φεύγουν κακόν-κακώς αφού αρχίζουν να δέχονται πλαστικά μπουκάλια από τους φοιτητές. Μεγάλος αριθμός εντύπων προπαγανδιστικού υλικού του «Αθήνα 2004» καταστράφηκε.

9/5 - Γίνεται εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας για το Μάη του 1936 στη Θεσσαλονίκη, με το Γιάννη Ταμτάκο. Την εκδήλωση διοργανώνουν οι «**Κύκλοι αντιξουσίας**».

9,12 και 14/5 - Αναλαμβάνεται, από την «**Πρωτοβουλία αντισυναινετικής δράσης ενάντια στον πόλεμο και την κοινωνική ειρήνη**», **ΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΜΠΟΛΕΜΗ ΖΩΝΗ** για τον καθημερινό πόλεμο που διεξάγεται μεταξύ κοινωνίας και εξουσίας, με μηχανοκίνητες πορείες-παρεμβάσεις στις ακόλουθες γειτονίες: πλατεία Ιλίου, Αγίων Αναργύρων και Πετρούπολης. Στις συγκεντρώσεις που ακολούθησαν γίνονται και προβολές ντοκιμαντέρ.

9/5 - Διήμερο εκδηλώσεων με θέμα: Αργεντινή και λαϊκές συνελεύσεις στην Αθήνα, γίνεται στο στέκι «**ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ**» με προβολή ντοκιμαντέρ και παρέμβαση συντρόφισσας από Αργεντινή.

10/5 - Στην **κατάληψη Μασοάγγου** γίνεται παρέμβαση από λαϊκή συνέλευση Φιλοππάπου και ενημέρωση για τις λαϊκές συνελεύσεις στην Αθήνα.

10-11/5 - **ΚΕΡΚΥΡΑ** πραγματοποιού-

νται εκδηλώσεις μετά από κάλεσμα της **Πρωτοβουλίας αναρχικών Κέρκυρας ενάντια στη σύνοδο των υπουργών γεωργίας**. (Δες σχετικά σελ. 5)

13-14 και 17/5 - Στο Πεδίο του Άρεως, στην Αθήνα, πραγματοποιούνται παρεμβάσεις της **Πρωτοβουλίας Αναρχικών Ενάντια Στην Ολυμπιάδα**. (Για περισσότερα δεσ στη σελ. 20)

13/5 - Γίνεται, στη Νομική Αθήνας, συγκέντρωση αλληλεγγύης στην **κατάληψη «Ματοάγγου» του Βόλου**, η οποία βρίσκεται αντιμέτωπη με την απειλή του Πρύτανη για κλείσιμο. Υπάρχει μικροφωνική, μοιράζονται κείμενα και γράφονται συνθήματα ενώ υπάρχει και πανό αλληλεγγύης.

15/5 - Στη Νομική Σχολή Αθήνας πραγματοποιείται εκδήλωση από το «**Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Νομικής**» με θέμα την κατάσταση στην Κούβα μετά τις τελευταίες εξελίξεις. Στην κουβέντα που γίνεται ακούστηκαν ιστορικά στοιχεία και εκτιμήσεις για τη λεγόμενη επανάσταση στην Κούβα, για τον μύθο του Τσε και του Κάστρο, για τις συνθήκες ζωής στην Κούβα, για τις διώξεις αναρχικών και για την στάση του αριστερού χώρου στην Ελλάδα.

- **Ενημέρωση** - εκδήλωση αλληλεγγύης στους αγωνιστές της Αργεντινής και στους εργαζόμενους των καταληγμένων εργοστασίων γίνεται στο Πολυτεχνείο Αθήνας. Υπάρχει έντυπο υλικό, προβάλλεται σχετικό βίντεο και γίνεται συζήτηση - ενημέρωση.

16,17,18/5 - Πραγματοποιείται τριήμερο εκδηλώσεων με αφορμή την συμπλήρωση ενός χρόνου της **κατάληψης «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»**. Η προσέλευση υπήρξε πολύ μεγάλη και τις τρεις μέρες των εκδηλώσεων. Κόσμος από το Ηράκλειο αλλά και από τον υπόλοιπο ελλαδικό χώρο δίνει το παρών στις εκδηλώσεις που περιείχαν προβολές, συναυλίες κλπ. Σε μια εποχή που η εξουσία αναδιοργανώνεται και οι αλλοτριωμένες εμπορευματικές σχέσεις όλο και πιο πολύ αποτελούν στοιχείο της καθημερινότητας, στη διάρκεια του τριημέρου δόθηκαν ερεθίσματα, καλλιερώντας ένα πνεύμα αντίστασης και συντροφικότητας.

22/5 - Πραγματοποιείται από τη **Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση**, στο κτίριο της Αρχιτεκτονικής του Πολυτεχνείου Αθήνας Εκδήλωση - Συζήτηση: **α)** μ' αφορμή την έκδοση του Αρχείου Κοινωνικών Αγώνων-Αναρχικής Αρχαιοθήκης: **ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ»** με εισήγηση από τους συντρόφους των εκδόσεων Ελευθεριακή Κουλτούρα, και

β) σχετικά με τις κινητοποιήσεις ενάντια στις Συνόδους κατά τη διάρκεια της ελληνικής προεδρίας και της προοπτικής της Συνόδου κορυφής στη Θεσσαλονίκη.

24/5 - Γίνεται συγκέντρωση-παρέμβαση «**Ενάντια στη σύνοδο υπουργών πολιτισμού** - Ενάντια στην καταστολή και την κρατική τρομοκρατία» στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη, που καλείται από τους «**Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ και Σύντροφοι**». Μοιράζονται προκηρύξεις και εφημερίδες και αναρτάται, πανό που γράφει: «**ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ**».

Στον ίδιο χώρο γίνεται από αναρχικούς **παρέμβαση Αλληλεγγύης στον Κ. Αβραμίδη** και απλώνεται πανό που γράφει «**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ Κ. ΑΒΡΑΜΙΔΗ**».

νέα από την ΚΥΠΡΟ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Κάναμε παρέμβαση στην πλατεία ελευθερίας στη Λευκωσία σε πρωτομαγιάτικη εκδήλωση η οποία καλέστηκε από το ΑΚΕΛ. Εκείνο που πραγματικά άξιζε στη φετινή πρωτομαγιά ήταν και η σχετικά μαζική παρουσία τουρκοκυπρίων, μετά και τη μερική άρση των περιορισμών στην ευκολία μετακίνησης από το νότιο μέρος του νησιού στο βόρειο και αντίστροφα. Με τις επαφές που είχαμε με τουρκοκύπριους σύμβουλους και φίλους, οργιστήκαμε ακόμα περισσότερο με όλα τα καθάρματα που τόσα χρόνια προσπαθούσαν να συντηρήσουν ένα μίσος μεταξύ μας, ένα μίσος που τελικά φάνηκε ότι υπήρχε μόνο στα μυαλά αυτών που το δημιουργούσαν και το συντηρούσαν για τόσα χρόνια.

Κατά τα άλλα τα ίδια. Πολλοί μπάτσοι μυστικοί(;) και μη, να μας προσέχουν μήπως και πάθουμε κάτι(!), στην εκδήλωση οι συνηθισμένες τυπικότητες και ανούσιες ομιλίες οι οποίες φυσικά καμία σχέση δεν έχουν με το νόημα της πρωτομαγιάς.

Από τη μεριά μας τοποθετήθηκε τραπέζακι με αναρχικό έντυπο υλικό και ανοίξαμε πανό που έλεγε «ΟΥΤΕ ΔΟΥΛΟΙ ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ - ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ».

Στην προκήρυξη που μοιράστηκε γράφεται ανάμεσα σ' άλλα:

«...Τα μαύρα σύννεφα της εξεγερτικής δράσης στο Σικάγο εξαπλώθηκαν παγκόσμια δίνοντας το έναυσμα για γενικευμένες συγκρούσεις που αμφισβητούν την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων.

Ιστορικά στην Κύπρο κατά τη διάρκεια της αγγλικής αποικιοκρατίας, το δικοινοτικό εργατικό κίνημα(ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων) αλλά και ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο, αντιμετώπιζε τις τρομοκρατικές κατασταλτικές μεθοδεύσεις των βρετανών εξουσιαστών (διώξεις, βασανισμοί, φυλακίσεις). Η ανάγκη για αντίσταση και αποτίναξη της βρετανικής κυριαρχίας, ώθησε τις δυο κοινότητες να συγκροτήσουν το πιο ζωντανό εργατικό μέτωπο αντίστασης, από το 1944, πολύ πιο πριν από την ίδρυση της ΕΟΚΑ. Αυτός ήταν ένας ακόμα λόγος, που υποχρέωσε τους άγγλους να παραχωρήσουν αυτοκυβέρνηση το 1947. Μια ευκαιρία που χάθηκε, λόγω του μπουκουραρισμού της από τη δεξιά και την εθναρχία. Την ίδια χρονιά την πρωτομαγιά, ε/κ και τ/κ μεταλλωρύχοι, μαζί με τη συμπαράσταση των οικογενειών τους εξήλθαν σε αποχή εργασίας στην περιοχή λεύκας-μαυροβουνίου-ξερού, προκαλώντας τότε ρήξη με τα αφεντικά, τα οποία καταδίκασαν απειλητικά τις ενέργειες των εργατών. Ένα χρόνο μετά(1948), η δεξιά δημιουργεί ομάδες χιτών από το Γεώργιο Γρίβα και σε συνεργασία με τις αγγλικές δυνάμεις καταστολής, στοχεύουν στον πλήρη έλεγχο και καταστολή των συνεχών και διαρκών απεργιών των εργατών. Μετά την έναρξη της ΕΟΚΑ, ο Γ. Γρίβας χρησιμοποιώντας τους μασκοφόρους του, εξαπολύει τρομοκρατία και εκκαθαρίσεις εις βάρος ανυπότακτων εργατών(π.χ. δολοφονία του Πέτρου Τοφαρή του Γενάρη του '58). Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο ενεργεί και η φασιστική ΤΜΤ ανάμεσα στους τ/κ. Παρ' όλα αυτά όμως, για μια ακόμη μια φορά υπήρξε και η πρωτομαγιά του '58, όπου οι ε/κ και οι τ/κ εργαζόμενοι διαδηλώνουν ενάντια στην αποικιοκρατία, το βρκοκολακισμα του εθνικισμού, τον αυταρχισμό και την φτώχεια. Δυστυχώς όμως, ένα μήνα μετά (Ιούνης '58), οι δύο κοινότητες που είχαν ζήσει για αιώνες μαζί, βρέθηκαν να αλληλοσφάζονται εξ αιτίας των παρεμβάσεων εθνικιστικών στοιχείων και από τις δύο πλευρές (ΕΟΚΑ-ΤΜΤ). Έτσι τη συνέχεια του Ιούνη του '58, την ξαναζούμε τον Ιούλιο του 1974.

Μετά από ένα αιώνα υποτιθέμενης μεταρρύθμισης του καπιταλισμού σ' ένα πιο ανθρώπινο σύστημα, δεν πρέπει να έχουμε πλέον ανταπάτες. Η συνεχής του αναζήτηση για κέρδη, τον οδηγεί να καταστρέψει το περιβάλλον, να προκαλεί πολέμους και να εξαναγκάζει τον καθένα μας να εργάζεται περισσότερο και σκληρότερα. Κάτω από αυτές τις συνθήκες καταπίεσης, ο κόσμος όλο και περισσότερο αρχίζει

να αγανακτά και να οργίζεται, συνειδητοποιώντας ότι πλέον δεν έχει κανένα έλεγχο πάνω στη ζωή του.

Το κράτος, χρησιμοποιώντας τους μηχανισμούς χειραγώγησης του (Μ.Μ.Ε, κόμματα, συνδικαλιστές κ.ο.κ), επιδιώκει τον αποπροσανατολισμό αυτής της οργής, στρέφοντας την σε τρίτους (ξένους εργάτες, έποικους εδώ στη Κύπρο)»[...]

Αναρχικός πυρήνας Κύπρου

Γιάφκα: εκ του ρωσικού ??κα: άφιξη, προσέβλεψη. Κρησφύγετο η άντρο τρομοκρατών.

Η προσπάθεια κατάληψης ενός εγκαταλελειμμένου κτιρίου και η μετατροπή του σε ένα κοινωνικό χώρο ανταλλαγής ιδεών, εκδηλώσεων και συζητήσεων με ένα ξεκάθαρο αντικαπιταλιστικό-αντιεξουσιαστικό χαρακτήρα είναι σίγουρα ένα εγχείρημα με ιδιαίτερες δυσκολίες και πιθανά προβλήματα. Ιδιαίτερα όταν αναφερόμαστε σε ένα τόπο όπως η Κύπρος όπου το ζήτημα της κατάληψης μπορούμε να πούμε ότι είναι σχεδόν άγνωστο τότε μπορεί ο κάθε ένας να αντιληφθεί και τη δυσκολία που υπάρχει στο κτίσιμο μιας κατάστασης από το μηδέν.

Όταν κάποια άτομα με αντιεξουσιαστικές-αντικαπιταλιστικές ιδέες, μεταξύ των οποίων και αναρχικοί σύντροφοι αποφασίσαμε να κάνουμε πραγματικότητα τη πρώτη κατάληψη εδών στη Κύπρο ενός εγκαταλελειμένου και ερειπωμένου για εννέα χρόνια δημοτικού κτιρίου το οποίο βρίσκεται στο κέντρο της Λευκωσίας, δεν είχαμε καμία ψευδαίσθηση για τα πιθανά ενδεχόμενα καταστολής που μπορούσαν να προκύψουν.

Η σημασία όμως και η επίδραση που θα μπορούσε να έχει μια κατάληψη εδώ στο νησί ήταν ερεθίσματα αρκετά ισχυρά ώστε να μας κάνουν να ξεκινήσουμε με όρεξη και ενθουσιασμό τις επισκευές, για τη διαμόρφωση του συγκεκριμένου χώρου, ώστε να καταστεί και πρακτικά λειτουργήσιμος. Ένα από τα μειονεκτήματα της όλης προσπάθειας πιστεύουμε ότι ήταν η μερική και όχι η ολική εγκατάσταση κάποιων συντρόφων στο σπίτι, οι οποίοι έμεναν εκεί κάποια μόνο βράδια και αυτό λόγω πρακτικών δυσκολιών.

Σε μια από εκείνες τις μέρες που όλοι απουσιάζαμε από τη κατάληψη, στο βραδυνο δελτίο ειδήσεων του αντένα υπήρχε μια πολύ «ενδιαφέρουσα» ειδηση: Η κατάλληλη μουσική υπόκρουση και μετά να βλέπουμε μπάτσους και το δημοσιογράφο του Αντένα στο εσωτερικό της κατάληψης «έκπληκτους» να ανακινούν την ανακάλυψη γιάφκας αναρχικών η οποία όπως ανέφεραν στεγαζόταν κάτω από τη μύτη της αστυνομίας. Επιχειρείται να δοθεί μια αυξημένη αίσθηση τρόμου στη λεγόμενη κοινή γνώμη με το τρόπο που γίνεται η αναφορά σε αναρχικές εφημερίδες, δελτία και προκηρύξεις οι οποίες βρέθηκαν στη λεγόμενη γιάφκα ενώ δεν παραλείπουν να ξεδιπλώσουν πανό το οποίο βρισκόταν εκεί και να δείξουν επί λέξη το σύνθημα που αναγραφόταν -αγώνες ταξικοί όχι ολυμπιακοί- όπου και γίνεται το κατάλληλο ζουμάρισμα στο Α σε κύκλο. Αφήνεται δε η εντύπωση ότι οι «τρομοκράτες» θα αναζητηθούν και θα συλληφθούν.

Με το πιο πάνω περιστατικό βλέπουμε πρώτα από όλα τη πλήρη συνεργασία που υπάρχει μεταξύ των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους και των καθεστωτικών ΜΜΕ όταν χρειάζεται να γίνει η κατάλληλη προπαγάνδα εναντίον αγωνιστών και πρακτικών που με έμπρακτο τρόπο προσπαθούν να εναντιωθούν σε όλα αυτά που θέλουν να μας επιβάλουν ως τετελεσμένα γεγονότα π.χ. την μεγάλη απάτη των ολυμπιακών αγώνων. Πάντως για το συγκεκριμένο περιστατικό πιστεύουμε ότι δε διαλέχτηκε τυχαία ο Αντένα αφού ο πρόεδρος του Λουκίς Παπαφλίππου είναι σίγουρα πολύ καλός γνώστης σε ζητήματα τρομοκρατίας σαν πρώην εοκαβητατζής και πραξικοπηματίας.

Ένα αξιοσημείωτο γεγονός είναι ότι με το πέρας αυτού του γελοίου σώου, που έγινε, κάποιιο πήραν και μαζί τους μόνο αυτά που φαίνεται τους ενδιέφεραν: μια μεγάλη και ακριβή

σκάλα, τα κουτιά με τις μογιές και φυσικά όλα μας τα έντυπα και τα πανώ. Τραπέζια, καρέκλες, κουζινικά είδη κ.α. τα είχαμε βρει απείραχτα όταν είχαμε πάει εκεί μετά από δύο μέρες. Η προσπάθεια ποινικοποίησης και περιθωριοποίησης ανθρώπων και ιδεών από τη μεριά της εξουσίας και όσων την ασκούν ή την στηρίζουν δεν είναι κάτι το καινούργιο. Ειδικά οι αναρχικές ιδέες από πολύ παλιά δέχονται ανενελητή διαστρέβλωση και πολεμική αφού μέσα από αυτές πιστεύουμε ότι βρίσκεται η απόλυτη έκφραση της πραγματικής ελευθερίας του ανθρώπου. Αυτή την ελευθερία που φοβάται ο κάθε κρατιστής, ο κάθε εκμεταλλεύτης και όσοι τους στηρίζουν ή τους προστατεύουν.

Γι' αυτή την ελευθερία της οποίας χαρήκαμε λίγες στιγμές κατά τη διάρκεια στιγμών αγώνα, εξεγερσης και αξιοπρέπειας.

Ο αγώνας συνεχίζεται.
Αναρχικός πυρήνας Κύπρου

Όταν έκαναν οι μπάτσοι έφοδο στο στέκι του πυρήνα στις δεκαοκτώ του Απριλίου με σκοπό να τρομοκρατήσουν τους μαθητές που βρίσκονταν εκεί, έγινε και ένα άλλο περιστατικό. Ένας από τους μπάτσους, βλέποντας ένα αυτοκόλλητο το οποίο μας έστειλαν σύντροφοι από την Ελλάδα και το οποίο έγραφε «οι μπάτσοι πουλάνε την ηρωίνη» εγκευρίστηκε και άρχισε να φωνάζει στα παιδιά για το τι «μαλακίες» γράφουμε. Εμείς θα αναφέρουμε δύο μόνο ειδησούλες, οι οποίες δημοσιεύτηκαν σε αστικές εφημερίδες, λίγες μόνο μέρες από το πιο πάνω περιστατικό: ο μπάτσος Νίκος Ζαχαροπλάστης συλλαμβάνεται με 630 γραμμάρια κάνναβης. Παραδέχεται ότι κατά το μήνα Γενάρη έχει φέρει από την Ελλάδα ένα kilo κάνναβης. Και εμείς που μέχρι τώρα νομίζαμε ότι υπήρχε αυστηρός έλεγχος στα κυπριακά αεροδρόμια... Η άλλη είδηση αφορά καταγγελία του βουλευτή του ΑΚΕΛ Κίκη Γιάγκου ότι οκτώ φυτά κάνναβης εξαφανίστηκαν από αστυνομικό σταθμό μετά από κατάχρηση τους και δεν έχει τιμωρηθεί κανείς. Σώπα ρε μα είναι δυνατόν. Για ξαναψάξτε το!!!

Μετά τα τελευταία γεγονότα στις βάσεις, κύπριοι μπάτσοι, κάνοντας τα βαποράκια στους συναδέλφους τους που δουλεύουν για τους άγγλους φονιάδες, άρχισαν να αναζητούν άτομα να κατηγορήσουν, για τις επιθέσεις σε μπάτσους και τις καταστροφές που έχουν γίνει στο χώρο των βάσεων. Τελικά κάλεσαν για ανάκριση δύο συντρόφους και μια συντρόφισσα από το πυρήνα οι οποίοι κατηγορήθηκαν και αφέθησαν «ελεύθεροι». Το παράξενο όμως είναι ότι η κατηγορία, όπως διατυπώθηκε από μπάτσους των βάσεων, σε αστυνομικό σταθμό της λεγόμενης κυπριακής δημοκρατίας παρακαλώ, αφορά «παράνομη συνάθροιση σύμφωνα με το άρθρο 71 του ποινικού κώδικα» και ήταν ρωτήθηκε για ποιο ποινικό κώδικα μιλούμε η απάντηση ήταν της Κύπρου. Δηλαδή συνοψίζοντας, το κυπριακό κράτος ξεθάβει ένα χουντικό νόμο, τον «δανείζει» στο καθεστώς των αγγλικών βάσεων, που ως σημειωθεί είναι κράτος εν κράτε στο νησί, για να διώξει αγωνιστές. Όσον αφορά εμάς, αλλά και για τον καθένα που γνωρίζει τον εγκληματικό ρόλο των αγγλικών βάσεων, μας εκφράζει απόλυτα η απάντηση που έδωσε σύντροφος όταν ρωτήθηκε τι έχει να πει για τη κατηγορία: «παράνομες και δολοφονικές είναι οι ιδιες οι βάσεις, η ίδια η ύπαρξη τους και τα άτομα που τις στελεχώνουν. Θα ήμουν πολύ ευτυχής ως άνθρωπος αν εξαφανίζονταν από προσώπου γης».

* * *

Η συνδικαλιστική οργάνωση ΣΕΚ για να τιμήσει τη πρωτομαγιά και τους αγωνιστές που έδωσαν ακόμα και τη ζωή τους για ένα καλύτερο αύριο σε αυτό τον κόσμο...ξεπέρασε κατά πολύ τον εαυτό της. Διοργάνωσε συναυλία με ελεύθερης είσοδο με τον «επαναστάτη» τραγουδιστή Τριαντάφυλλο!!! Άντε με το καλό και του χρόνου με τη Βανδή...(!)

* * *

Στις 23/5 άγνωστοι κτύπησαν με βόμβες μολότοφ δύο σχολικές αίθουσες. Ο πρόεδρος της σχολικής εφορείας, αφού «επείσθησε ότι η νεανική παραβατικότητα βρίσκεται σε πρωτοφανή έξαρση και ότι αυτό το χρόνο μόνο σε

σχολεία στη Λεμεσό όπου κι έγινε το περιστατικό προκλήθηκαν ζημιές από εμπρησμούς ή άλλες πράξεις μαθητών, ύψους 180.000 λιρών». Τα σχολεία - φυλακές στη Κύπρο, όπου με τη καθοδηγούμενη μάθηση και τον εξαναγκασμό σε σχολική στολή και άλλες απειρίες, προσπαθούν να αναπαράγουν υποταγμένους ανθρώπους, αντιμετωπίζονται από τους εξεγερμένους όπως τους αξίζει: με μπουρλότο και φωτιά...

24/5 Συμπλοκές μαθητών με μπάτσους

Εξέκριναν, όταν άνδρες της ομάδας Ζ άρχισαν να καταδιώκουν τελειόφοιτους με μηχανάκια, κατά τη διάρκεια πανηγυρισμών για το τέλος της σχολικής χρονιάς. Οι μαθητές μην αντέχοντας άλλο τη καταστολή και τον ασφυκτικό έλεγχο των μπάτσων άρχισαν να πετούν ξύλα και πέτρες τρέποντας τους σε φυγή. Περιπολικό το οποίο έφθασε για ενισχύσεις δέχτηκε επίθεση με πέτρες και άλλα αντικείμενα σπάζοντας του και ένα τζάμι. Η δεξιά εφημερίδα «Σημερινή» έχοντας πρωτοσέλιδο το θέμα, με τίτλο «μάχη μαθητών-αστυνομικών» μεταξύ άλλων γράφει και το ακόλουθο το οποίο δείχνει ξεκάθαρα τον τρόπο σκέψης του κάθε κρατικού τσιρακιού: «Είναι όντως θλιβερή μια τέτοια συμπεριφορά από μαθητές που αποφοιτούν από το Λύκειο και θα έπρεπε να είχαν ένα κάποιο επίπεδο σοβαρότητας και υπεύθυνης συμπεριφοράς, καθώς μπορούν τώρα να ασκούν και το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Ενώ αυτοί χαρραμίζουν όλη την ενεργητικότητά τους στο δέρνουν και δέρνεσθαι.»!!!!

Σε ραδιοφωνική εκπομπή στο κρατικό κανάλι και ενώ έβγαине το συμπέρασμα ότι ο λαός από μόνος του έκτιζε και καθοδούσε τις τελευταίες πολιτικές εξελίξεις, μετά και τη μαζική είσοδο ε/κ στις κατεχόμενες από το Ντεκτάς περιοχές και των τ/κ στις κατεχόμενες από το Παπαδόπουλο περιοχές, έγινε μία τηλεφωνική παρέμβαση. Στη γραμμική βρισκόταν ο πρόεδρος ενός καινούργιου φρούτου με την ονομασία «ΛΑΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ» και οργισμένος να απορεί για την απουσία του κράτους και για το πως γίνεται να καθορίζει η βάση δηλαδή η ίδια η κοινωνία αποφάσεις που αφορούν το μέλλον της. Σε ένα από τα ξεσπάσματα του όμως, βρήκε ο ίδιος την απάντηση «αυτά μόνο σε αναρχικές καταστάσεις γίνονται».

* * *

Το κυπριακό κράτος γίνεται για τα καλά «ευρωπαϊκό». Δεν μας έφτανε που πήξαμε στους μπάτσους υπάρχει νέο αίμα για αύξηση κατά 1/5 της αστυνομικής δύναμης (877 μπάτσοι). Και αυτό φυσικά για να μπορέσει η Κύπρος να ανταποκριθεί στην εφαρμογή του λεγόμενου κεκτημένου Σένγκεν και να μετατραπεί σε ακόμα ένα ευρωπαϊκό φρούριο με την αύξηση των διασυνοριακών ελέγχων καθώς και την επάνδρωση νέων ελικοπτερωτών, θαλάσσιων σκαφών και ραντάρ που θα αγοράσουν οι μπάτσοι. Και για να τελειώνουμε και με τις διάφορες ανταπάτες λόγω «αλλαγής» στην εξουσία ο νέος υπουργός άμυνας Κυριάκος Μαυρονικόλας ανακοίνωσε ότι όλα τα αεροδρόμια, τα νοσοκομεία αλλά και όλα τα ΚΕΝ της εθνικής φρουράς τίθενται στη διάθεση του ευρωστρατού. Ακόμα θα διατεθεί στον ευρωστρατό ένας μηχανοκίνητος λόχος μεταφορών που αριθμεί 150 άνδρες. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Συνεχίζοντας ο νέος υπουργός ξεκαθαρίζει ότι όσον αφορά τις ανησυχίες για εξαίρεση της Κύπρου από τις συζητήσεις θεμάτων συνεργασίας ΕΕ-NATO, είπε ότι «ουδμία διάκριση υπήρξε σε βάρος μας (της Κύπρου). Η Κύπρος παραβρέθηκε στην ενημέρωση για την επίσκεψη της ΕΕ στα Σκόπια που έγινε από τον υποδιοικητή του στρατηγείου του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες, στη σύσκεψη με τις χώρες του ΝΑΤΟ, μη μελών της Ε.Ε και σε γεύμα με τον γ.γ του ΝΑΤΟ Τζώρτζ Ρομπερτσον, ο οποίος ενημέρωσε για τη δύναμη ταχείας αντίδρασης του οργανισμού». Τα πολιτικά καθάρματα όχι μόνο ξέχασαν τώρα τη πολυσυζητημένη αποστρατικοποίηση, όχι μόνο ξεχνούν τις άπειρες σφαγές ανθρώπων από τους διάφορους «αμυντικούς» οργανισμούς, γίνονται τώρα και άμεσα συνέννοχοι σε νέα αιματοκυλίσματα σε όλη τη γη.

Αναρχικός πυρήνας Κύπρου

ΤΟ ΚΥΤ ΑΡΧΙΣΕ ΚΙ ΟΛΑΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ

Μέσα στη γενικευμένη προσπάθεια φίμωσης και ανελευθερίας που ζούμε, οι έννοιες της αυτοοργάνωσης, της αντίστασης και της ανατροπής, έχουν πάψει να φαντάζουν ουτοπικές. Η άμεση δραστηριοποίηση ανθρώπων, είτε ατομικά, είτε μέσα από συλλογικότητες, μας δείχνει, ότι οι παραπάνω έννοιες είναι εν τέλει υλοποιήσιμες σε μια ευρύτερη κλίμακα, αφού καθημερινά είναι αυτοί που αντιδρούν στην αποξένωση, την αδικία και τον συμβιβασμό, με μέσα που αμφισβητούν έμπρακτα κάθε μορφή εξουσίας.

τα έννομα μέσα είναι άνευ νοήματος, και πως η ανατρεπτική δράση πηγάζει απευθείας από τη συνείδηση του καθενός, αποτελώντας την ουσιαστικότερη δύναμη που κατέχουν, στην κατεύθυνση της αυτοδιεύθυνσης και της ελευθερίας.

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜ(Ι)ΟΥΣ

Αναρχικός Πυρήνας Ηλιούπολης

χείο της κρατικής αδιαλλαξίας για την υπονόμευση κάθε αυθόρμητης τοπικής συλλογικής προσπάθειας, που αμφισβητεί κάθε μορφή εξουσίας. Η αυτοοργάνωση των κατοίκων αποτελεί το μοναδικό μέσο αντίστασης στην αυθαιρεσία της εξουσίας, όποιο πρόσωπο και αν έχει αυτή.

Η παρουσία του καθενός είναι απαραίτητη καθημερινά. Για να μην επιτρέψουμε να γίνει το καρκινογόνο ΚΥΤ, για να μην επιτρέψουμε να θυσιαστεί ο Υμηττός στο βωμό της ολυμπιάδας και του βρώμικου χρήματος των εργολάβων της ΔΕΗ.

Η αντίδραση των κατοίκων ήταν και πάλι άμεση. Έγινε ενημέρωση από τβουνοτούκες για την κατοχή της περιοχής από τα ΜΑΤ και ο κόσμος αυθόρμητα συγκεντρώθηκε μπροστά από το εργοτάξιο και τα παρατεταγμένα ΜΑΤ. Για το απόγευμα της ίδιας μέρας αποφασίστηκε συγκέντρωση και πορεία.

Στη συγκέντρωση μαζεύτηκε αρκετός εξαγριωμένος κόσμος. Το λόγο πήραν ο Δήμαρχος Αργυρούπολης, εκπρόσωποι της Διαδημοτικής Επιτροπής κατοίκων και ένας αντιδήμαρχος της Ηλιούπολης που αναγκάστηκε να σταματήσει μετά από γιουχαρίσμα που έτρωγε καθ' όλη τη διάρκεια της ομιλίας του.

Τελευταίος πήρε το λόγο, ακάλεστος, ο Παναγιωτόπουλος της Ν.Δ., όπου γιουχαρίστηκε και έφαγε αυγά ενόσω μιλούσε. Αμέσως κάποιιοι Νεοδημοκράτες αλλά και μέλη της Διαδημοτικής προσπάθησαν να προπηλακίσουν και επιτέθηκαν φραστικά στους συντρόφους που έκαναν την ενέργεια ενάντια στον ψηφισμένο Παναγιωτόπουλο, σε μια προσπάθεια να φιώσουν αλλά και να ελέγξουν την οργή και τον αυθορμητισμό. Ο περισσότερος κόσμος φυσικά και επικροτούσε το γεγονός και ξέσπασε σε χειροκροτήματα.

Η πορεία ξεκίνησε, με συνοδεία ματατζήδων φυσικά, προς το κέντρο της Ηλιούπολης και σταμάτησε μπροστά στο Δημαρχείο, την είσοδο του οποίου είχαν καταλάβει τα ΜΑΤ.

Εκεί έγινε στάση κάποιας ώρας και επέστρεψε στο χώρο του εργοταξίου, όπου και διαλύθηκε.

Τις επόμενες ημέρες πραγματοποιήθηκαν ανοιχτά Δημοτικά Συμβούλια σε Ηλιούπολη και Αργυρούπολη, όπου και έγιναν παρεμβάσεις από τους κατοίκους. Ήταν διάχυτη η οργή του κόσμου ενάντια σε δημάρχους και δημοτικούς συμβούλους για την ως τώρα στάση τους. Αναρτήθηκε πανό από την Αυτόνομη Πρωτοβουλία Κατοίκων που έλεγε «Σύμβουλοι και δήμαρχοι, ΔΕΗ και αστυνομία, εσείς μας επιβάλλετε την τρομοκρατία». Δήμαρχοι και δημοτικοί σύμβουλοι απαίτησαν να κατέβει το πανό, και απείλησαν πως αν δεν «κατέβει», δεν θα πραγματοποιηθεί το Δημ. Συμβούλιο. Η αντίδραση όλων των κατοίκων ήταν άμεση και φυσικά το πανό δεν κατέβηκε, και αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν στις απαιτήσεις τους από την οργή του κόσμου.

Αντί να μιλούν για το ΚΥΤ και την ΔΕΗ αναλώθηκαν σε συζητήσεις περί «προβοκατόρων» που θέλουν να απομονώσουν τον αγώνα των κατοίκων, με σκοπό να δημιουργηθεί ένταση και να μην συζητηθούν τελικά το επίμαχο θέμα. Κάτι που δεν κατάφεραν παρά τους τραμπουκισμούς τους.

Στο επόμενο Δημ. Συμβούλιο η αίθουσα είχε γεμίσει ασφυκτικά. Επαναλήφθηκαν τα ίδια για το «κατέβασμα» του πανό, το οποίο και απετραπή από τους παρευρισκόμενους και ξεκίνησε για ακόμη μια φορά το θέατρο του παραλόγου.

Οι κάτοικοι συνεχώς παρέμβαιναν και διέκοπταν τις τοποθετήσεις των Δημάρχων και των Συμβούλων και η κατάσταση ήταν πολύ έκρυθμη.

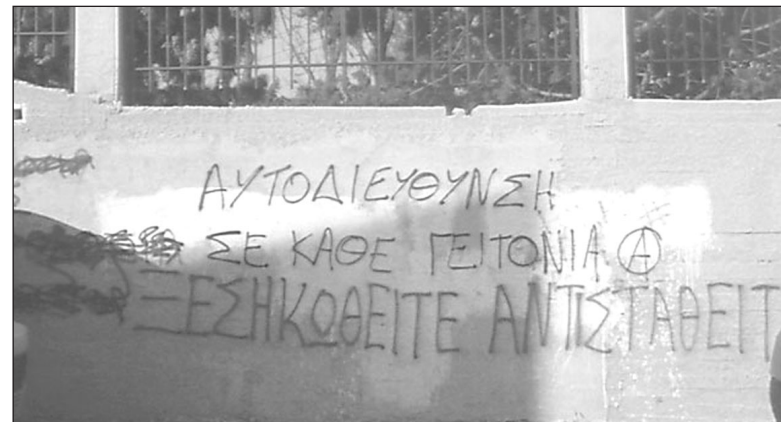
Ακολουθεί κείμενο που μοιράστηκε κατά χιλιάδες στην περιοχή μετά τις συμπλοκές.

ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

Από τις 2/5 η κρατική καταστολή, η τρομοκράτηση των πολιτών, η προκλητική παρουσία δημοφώνων ΜΑΤ και αστυνομικών στους δρόμους της Ηλιούπολης, γύρω από το χώρο κατασκευής του ΚΥΤ, συνεχίζονται. Η φαινομενική αποχώρηση των ΜΑΤ κάτω από τις δήμενες πιέσεις των δημάρχων αποδεικνύει το διπρόσωπο

παιχνίδι υπονόμευσης του αγώνα των κατοίκων. Οι αστυνομικές δυνάμεις συνεχώς ενισχύονται...

Η πορεία των κατοίκων την Πέμπτη 15/5 κατέληξε σε συμπλοκές με τις δυνάμεις των ΜΑΤ. Οι κάτοικοι αρνούμενοι εμπράκτως την

αστυνομοκρατία και την αυθαιρεσία του κράτους ενάντια στα δικαιώματά τους, προσπάθησαν να μπουν στο χώρο του ΚΥΤ και να σταματήσουν τις εργασίες που πραγματοποιούνται. Ακολούθησε εκτεταμένη ρίψη δακρυγόνων και χημικών, επίθεση και κυνηγητό μέσα στη λεωφόρο ενάντια στους διαδηλωτές, που κατέληξε με τη σύλληψη ενός κατοίκου, στον οποίο σχηματίστηκε δικογραφία και του απαγγέλθηκαν κατηγορίες για διατάραξη κοινής ησυχίας. Η διαμαρτυρία των κατοίκων συνεχίστηκε στο δημαρχείο της Ηλιούπολης με την συμβολική κατάληψη του κτιρίου και καταγγελίες των κατοίκων ενάντια στο δήμαρχο, ζητώντας του να παραιτηθεί εφόσον αποδείχθηκε φερέφωνο της ΔΕΗ και του ΥΠΕΧΩΔΕ. Η βραδιά τερματίστηκε με τη συγκέντρωση συμπαράστασης έξω από το αστυνομικό τμήμα του Ελληνικού, όπου κρατούνταν ο προαναφερθής συλληφθέντας. Η διατήρηση ενός κλίματος γενικευμένης καταστολής, ησυχίας τάξης και ασφάλειας, αποτελεί ζωτικό στοι-

ΕΞΩ ΤΑ ΜΑΤ ΚΑΙ Η ΔΕΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΥΜΗΤΤΟ ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Αυτόνομη πρωτοβουλία
κατοίκων

Χρονικό κινητοποιήσεων

Στο βουνό του Υμηττού, στα σύνορα Ηλιούπολης & Αργυρούπολης, η ΔΕΗ Α.Ε. επέλεξε να εγκαταστήσει ένα Κ.Υ.Τ. 400ΜW (ένα έργο καταστροφικό τόσο για τη φύση όσο και για τον άνθρωπο, με ολέθριες συνέπειες επιστημονικά αποδεδειγμένες, όπως καρκίνο, λευχαιμία κτλ). Το έργο αυτό χαρακτηρίζεται ως ολυμπιακό, γίνεται για τις ανάγκες των ολυμπιακών αγώνων και την εξυπηρέτηση δηλ. συγκεκριμένων κερδοσκοπικών συμφερόντων και σε καμία περίπτωση για την εξυπηρέτηση των κατοίκων της περιοχής. Γι' αυτό και η οργανωτική επιτροπή «Αθήνα 2004» αδιαφορεί για το αν σε ελάχιστη απόσταση από το έργο υπάρχουν στίβια, σχολεία, γήπεδα, καταπατώντας ταυτόχρονα έναν από τους τελευταίους πνεύμονες πρασί-

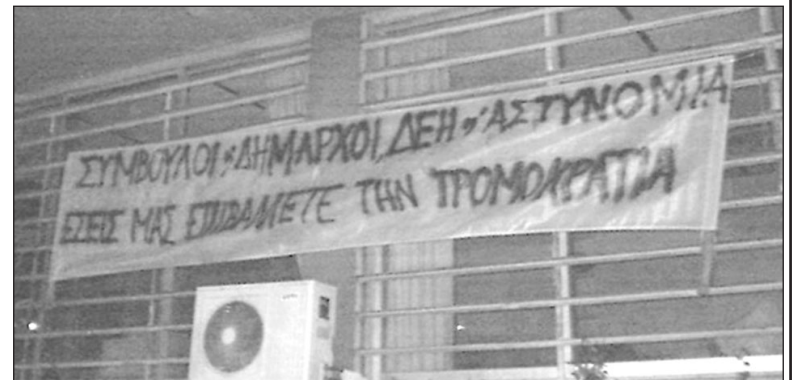
νου.

Οι κάτοικοι αντιστέκονται εδώ και 8 μήνες με κατάληψη της εισόδου του εργοταξίου και εμποδίζοντας τους εργολάβους να πραγματοποιήσουν το έργο. Έτσι έπειτα από 8 μή-

νες η κυβέρνηση δήλωσε δια στόματος Κυτήρη ότι το έργο δεν θα γίνει, λόγω της ισχυρής αντίστασης των κατοίκων.

Ξαφνικά όμως στις 2 Μάη, Ξημερώματα, 25 δημοφώνες των ΜΑΤ εισέβαλαν στην περιοχή μας, αποκλείοντας μια ολόκληρη ζώνη γύρω από το εργοτάξιο, ενώ οι εργάτες της ΔΕΗ δουλεύουν νυχθημερόν υπό την προστασία των ΜΑΤ.

Ζούμε, λοιπόν, σε μια περιοχή γεμάτη με μπάτσους, που προκαλούν συνέχεια όχι μόνο με την παρουσία τους αλλά και με εξακριβώσεις, ξυλοδαρμούς, συλλήψεις και άλλα περιστατικά που συμβαίνουν σχεδόν καθημερινά.

Τα γεγονότα που διαδραματίζονται τις τελευταίες μέρες στη περιοχή μας, οδήγησαν αρκετούς κατοίκους στο συμπέρασμα πως οι νόμοι τελικά, εφαρμόζονται με τη βία, πότε έμμεσα και πότε άμεσα. Οι εμπνευστές τους δεν διατάζουν, μέσα σε μια κατά τα άλλα «δημοκρατική» κοινωνία, να χειριστούν με δικτατορικές μεθόδους τις αυτοοργανωμένες καταστάσεις, που δημιουργούνται από την ανάγκη απλών ανθρώπων να δράσουν ενάντια σε κάτι επικίνδυνο, που αποφασίστηκε γι' αυτούς, χωρίς αυτούς.

Τα ΚΥΤ του Υμηττού και των άλλων περιοχών, δεν είναι έργα που γίνονται για τις ανάγκες του πληθυσμού, αλλά για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες του ολυμπιακού «πνεύματος», και εκφράζουν την υιοθέτηση μιας εντελώς φασιστικής πρακτικής, από την πλευρά του κράτους, σε μια προσπάθεια επικράτησης του στη θέληση των κατοίκων, αδιαφορώντας ακόμη και για την υγεία του πληθυσμού και την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος.

Οι διαδικασίες που ακολουθούν οι δύο συμβαλλόμενοι με τη ΔΕΗ και την αστυνομία δήμοι, της Ηλιούπολης και της Αργυρούπολης, προκειμένου να ενημερώσουν τους κατοίκους και να τους συμπεριλάβουν στη λήψη των αποφάσεων, είναι τα λεγόμενα «ανοικτά κοινά δημοτικά συμβούλια», αλλά μόνο έτσι δεν θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν. Χειραγωγούν με αποκάλυπτο τρόπο την έκφραση των πολιτών, προσπαθώντας να πείσουν για την αναγκαιότητα της εξουσίας τους, περιφρουρούν με μπράβους τις συγκεντρώσεις αυτές, προσπαθώντας να καταστείλουν κάθε δράση που ξεφεύγει από τον έλεγχό τους.

ΔΕΝ θέλουμε μαζί μας, εκπροσώπους κομμάτων, φορείς ιδιοτελών σκοπών και υποτακτικούς.

Αντίθετα, συμπορευόμαστε μ' εκείνους που αναγνωρίζουν τη διπροσωπία και την αυθαιρεσία των εξουσιαστών και είναι διατεθειμένοι να συγκρουστούν με τα οργανωμένα συμφέροντα. Είναι όλοι αυτοί, που βλέπουν πως

Το κείμενο που ακολουθεί είναι ένα άρθρο που δημοσίευσε η αναρχική συλλογικότητα CAMPAGNA CONTRO BENETTON (Κίνηση Ενάντια στην Benetton) στην αντι-εκπολιτιστική ιταλική εφημερίδα TERRASELVAGGIA τον Μάρτιο του 2003 (αρ. φύλλου 12). Στο κείμενο τονίζεται πως η BENETTON πίσω από το ριζοσπαστικό προσωπείο της κρύβει την μεγάλο-γαιοκτημονική ηγεμονία της στην Αργεντινή, όπου έχει αρπάξει από τους ιθαγενείς αυτόχθονες

Maruche-Tehuelche (Μαπούτσε-Τεχουέλτσε) την γη, το νερό και την ελευθερία τους. Ενώ γίνεται και εκτεταμένη αναφορά για την συμμετοχή της εταιρείας σε συγκοινωνιακούς, επικοινωνιακούς και κατασκευαστικούς κλάδους στην Ιταλία, όπου εκμεταλλεύεται χιλιάδες εργαζόμενους. Στα United Colors (Ενωμένα Χρώματα) της εκμετάλλευσης η μόνη απάντηση είναι η καταστροφή τους!!

Αναρχικός Πυρήνας ΑΡΝΗΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ BENETTON

Είναι από το 1996 που εμείς οι αναρχικοί, από την Ιταλία και την Αργεντινή, παρακολουθούμε από κοντά την παρουσία του ομίλου BENETTON στην Παταγονία της Αργεντινής. Κάποια στιγμή μας στάλθηκε η καταγγελία της Organización Maruche - Tehuelche /11 de octubre/ (Οργάνωση Μαπούτσε - Τεχουέλτσε «11η Οκτώβρη»), η οποία κατηγορούσε την βενετσιάνικη πολυεθνική ότι δρα ως νέο-αποικιοκράτης, καταπιέζοντας με ιδιαίτερο τρόπο τον πληθυσμό των Maruche που κατοικεί στις αχανείς εκτάσεις, γνωστές ως estancias.

Με συνδυασμένες επιχειρήσεις, στις αρχές της δεκαετίας του '90, η αργεντινική Παταγονία μεταμορφώθηκε σε γη προς κατάκτηση για το κεφάλαιο. Έτσι ευρωπαίοι και βόρειο-αμερικανοί άρχισαν να αγοράζουν, σε εξευτελιστικές τιμές, ολόκληρες εκτάσεις, τα οποία είναι ακριβώς εκείνα που άρχιζαν να διεκδικούν οι οργανώσεις των ιθαγενών, οι οποίοι κατοικούσαν σε αυτούς τους τόπους πριν την αρπαγή. Στην Παταγονία υπάρχει ένα ρητό που εξηγεί πολύ καλά πως ζούνε οι ιθαγενείς: «ήρθαν οι καινούριοι αφεντάδες και αγόρασαν τα πάντα: τη γη, τα ποτάμια, τα ζώα και ακόμα τους ανθρώπους». Τα estancias έχουν υπερβολικά μεγάλες διαστάσεις, μεγαλύτερες ακόμα και από 200.000 εκτάρια. Η δια της βίας συγκέντρωση μεγάλων εδαφικών εκτάσεων στα χέρια λίγων, δημιουργεί σημα-

νικά προβλήματα. Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί και ο όμιλος της BENETTON, ο οποίος δεν έχει να διαφοροποιηθεί σε τίποτα από τους άλλους (έγγειους) ιδιοκτήτες γης. Από εδώ οι καταγγελίες που επαναλαμβάνουν οι κοινότητες των Maruche προωθούνται ενάντια στον όμιλο.

Η στρατηγική του ομίλου, ο οποίος δεν έχει οικονομικά προβλήματα, είναι να φιμώσει το περισσότερο δυνατό τέτοιες καταγγελίες, προσφεύγοντας στον οικονομικό εκβιασμό. Δεν χρειάζεται να ξεχάσουμε, πράγματι, ότι σε πολλές περιπτώσεις η εργασία του κουρέματος των προβάτων, που διαρκεί ένα μήνα, είναι για πολλούς Maruches - και όχι μόνο-, η μοναδική πηγή εισοδήματος. Αυτές οι συνθήκες περιόρισαν την εκστρατεία ενάντια στην BENETTON.

Πριν από λίγους μήνες υπήρξε αυτό που μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ως την εσφαλμένη κίνηση της πολυεθνικής, αφού ως στυγνός αποικιοκράτης δεν δίστασε να εκδώσει βίαια μία οικογένεια Maruche που είχε καταλάβει εφτά εκτάρια γης. Ο διωγμός έγινε στις αρχές του περασμένου Οκτωβρίου, και αφορούσε ένα εδαφος του οποίου η ιδιοκτησία βρίσκεται υπό αμφισβήτηση. Πιθανότατα ο όμιλος BENETTON να έχει κάποια επίσημα χαρτιά, αλλά σε αυτή την περιοχή η διανομή του εδάφους είναι όλη η ουσία, και έχει τεθεί υπό συζήτηση. Αυτό το εδαφος μέχρι τις δεκαετίες του '20

και του '30 του προηγούμενου αιώνα ήλθε στους Maruche. Οι στρατιωτικές δικτατορίες το άρπαξαν βίαια από τους λαούς που ανέκαθεν το είχαν κατοικήσει, για να το παραδώσουν στους μεγαλογαιοκτήμονες. Η παραπάνω κατάληψη των 7 εκταρίων είναι μέρος μιας σειράς εδαφικών διεκδικήσεων που ο λαός των Maruche, και από τις δύο πλαγιές των Άνδεων, προωθεί συνεχώς. Μεταξύ των ιδιοκτητών υπάρχουν ευρωπαίοι που ασχολούνται με νέες επενδύσεις και νέες κερδοσκοπίες.

Συγκεκριμένα ο όμιλος BENETTON ισχυρίζεται ότι οι ιδιοκτησίες στην Παταγονία χρησιμεύουν για εφοδιασμό μάλλινων υφασμάτων. Η αλήθεια είναι ότι στην Παταγονία υπάρχουν ισχυρά οικονομικά ενδιαφέροντα, που δεν μπορούν να είναι δικαιολογημένα τα σχεδόν 1,000,000 εκτάρια γης του ομίλου που χρησιμοποιεί για την συντήρηση και την εκτροφή κάποιων χιλιάδων προβάτων. Είναι ένα εδαφος γεωλογικά πρωτόγονο, του οποίου το υπέδαφος είναι πλούσιο σε ορυκτά και υδρογονάνθρακες. Λέγεται, μάλιστα ότι στα εδάφη των βενετικών estancias υπάρχουν πλούσια κοιτάσματα ουρανίου, αλλά σε κανένα γεωλόγο περιβαλλοντολόγο δεν έχει επιτραπεί μέχρι στιγμής η είσοδος. Άλλη πηγή εμπορίου φαίνεται να είναι αυτή η αναδάσωση των μισό-άνδρων ζωνών με την ευρωπαϊκή πεύκα των Άλπεων. Η πεύκα των Άλπεων δεν είναι ένα είδος αυτόχθονο, χρησιμεύει μόνο για να καταστρέψει την βιο-διαφορετικότητα ενός εδάφους που παραμένει ακόμα απείραχτο από την μόλυνση.

Με τον καιρό είχαμε την δυνατότητα να παρακολουθήσουμε τις επενδύσεις του ομίλου στην Ιταλία. Και μέχρι στιγμής φαίνεται ότι έχουμε να κάνουμε με μία πολυεθνική που δεν είναι διαφορετική από τις άλλες. Η παραγωγή φανέλων και τα διάσπαρτα καταστήματα οπουδήποτε χρησιμεύουν συγκεκριμένα για την όμορφη εικόνα του ομίλου. Μια εικόνα που ακόμα αρέσει στην αριστερά. Αλλά τα ενδιαφέροντα της BENETTON άρχισαν να διαφοροποιούνται με τον καιρό, ενώ το μεγαλύτερο μέρος από τα κέρδη να επενδύονται σε άλλους τομείς.

Δεν είναι αρκετή η σπονσοροποίηση των αθλητικών ομίλων ή η δημιουργία φανταχτερών συμβόλων που στοχεύουν στην διέγερση του δικού μας ενδιαφέροντος. Ο όμιλος

BENETTON, τα τελευταία χρόνια, μπήκε στη μεγάλη υπόθεση των τεράστιων τομέων των αερογραμμών, των σιδηροδρομικών γραμμών και των εθνικών δικτύων. Στην οπτική μιας ταχύ-βιομηχανικής κοινωνίας, που οι μικροί χώροι εκμηδενίζονται, ο όμιλος βρίσκεται να προσφέρει τις υπηρεσίες που χρειάζονται στα τρένα της Alta Velocita (Treni ad Alta Velocita=Τρένα Υψηλής Ταχύτητας. βλ έπε και ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρ. φύλλου 2, σελ 3, Γκρίζοι Λύκοι), στα τεράστια εμπορικά κέντρα, στην όχι-ζωή που μας ετοιμάζουν.

Στον τομέα των εθνικών δρόμων μπήκε ως ιδιοκτήτης της εταιρείας Autogrill, η οποία είναι μια αλυσίδα πολυκαταστημάτων καθ' όλο το μήκος του ιταλικού εθνικού οδικού δικτύου, τα οποία προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στους ταξιδιώτες (από βενζίνη, εστιατόρια, μίνι-μάρκετ μέχρι και ξενώνες) αλλά αυτό είναι μόνο η αρχή.

Συγκεκριμένα τον περασμένο Φεβρουάριο η αναρχική στην κατασκευαστική εταιρεία των αυτοκινητόδρομων Autostrade μετέτρεψε τον όμιλο BENETTON σε μεγαλομέτοχο. Αυτό σημαίνει ότι γίνεται ιδιοκτήτης όχι ενός μικρού εταιρικού μεριδίου, μα μιας απέραντης περιουσίας που έχει περισσότερες βλέψεις στις βιομηχανίες αυτοκινήτων και πετρελαίου. Για ποιο πολυεθνικό και προοδευτικό προσωπείο τολμούν να μιλάνε;

Και δεν φτάνει μόνο αυτό.

Πριν από λίγα χρόνια ο όμιλος μπήκε ακόμα και στο τεράστιο κλάδο της κινητής τηλεφωνίας. Προσπάθησε στην αρχή, όχι όμως με μεγάλη επιτυχία, με τις εταιρίες Blu και Tronchetti Provera να γίνουν οι ιδιοκτήτες της Tim (εταιρεία κινητής τηλεφωνίας ανάλογη της cosmote). Παρ' όλα αυτά, και παρά την εναντίωση μια τέτοια δεν κινείται γιατί φαίνεται ότι ο όμιλος BENETTON διαθέτει «καλούς συμβούλους», οι οποίοι παρά τις βρωμερές τους επενδύσεις που είναι επιβλαβείς για την ίδια την ύπαρξη μας, καταφέρνουν να δείχνουν ένα ανθρωπιστικό και προοδευτικό προσωπείο.

Παίρνουμε για παράδειγμα τα περιδικία της αριστεράς, που κινούνται πάνω στην γραμμή του γνωστού πλέον αριστερού συνθήματος: «Un mondo migliore é possibile» (ένας καλύτερος κόσμος είναι εφικτός), τα οποία συνεχίζουν να φιλοξενούν διαφημίσεις της BENET-

TON. Είναι «λίγοι» για να καταγγείλουν όλα αυτά, είτε από φόβο εξαιτίας των συνεπειών από τον όμιλο σε περίπτωση μηνύσεων τους, είτε γιατί τους βολεύει να καλλιεργούν την ψευδαίσθηση ότι στο Veneto υπάρχουν μόνο ευαίσθητοι επιχειρηματίες, διατεθειμένοι να προσφέρουν το δικό τους «Pallais de sports στους μετανάστες(!)». Πολύ βολική αυτή η αριστερά! Πολύ βολικό να αγωνίζεσαι για έναν καλύτερο κόσμο χωρίς να έχεις τα κότσια να τον αλλάξεις. Πιθανόν ο αγώνας μας να είναι μάταιος, δεν έχουμε τις δυνατότητες να κερδίσουμε έναν κολοσσο όπως η BENETTON, αλλά τουλάχιστον είμαστε εδώ για να αγωνιστούμε.

Σε μια συνάντηση μεταξύ των συντρόφων/ισών αποφασίστηκε να επαναλάβουμε με περισσότερη ένταση την εκστρατεία. Και πράγματι από τον περασμένο Νοέμβριο δεν πέρασε ούτε μια εβδομάδα χωρίς κάποια παρέμβαση ή μοίρασμα προκηρύξεων ή μια κίνηση απέναντι στα εκτεταμένα συμφέροντα του ομίλου BENETTON σ' όλη την χώρα.

Σε πολλές περιοχές έγιναν εκδηλώσεις όπως στην Πίζα, στη Νάπολη, στην Πεσκάρα, στην Μπιέλα, στο Λέτσε, στο Μιλάνο, στην Σπέρτζα, στην Καρράρα, στην Πιετρασάντα, στο Ροβερόντο, στο Τρέντο και πάντα υπάρχει η επιθυμία να συνεχίσουμε τον αγώνα. Η δικιά μας ενοχλητική παρέμβαση μπροστά στα μαγαζιά τους, συχνά τους υποχρέωνε να τα κλείσουν ή τους ωσδήποτε έκανε τους πελάτες τους να το βάζουν στα πόδια. Σ' όλο αυτό το διάστημα συστηματική είναι και η παρουσία των δυνάμεων της τάξης έτοιμων να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον όμιλο. Την κάνουν κάθε φορά και πιο έντονη με απειλές και εκφοβισμούς εναντίον μας.

Αποσαφηνίζουμε ότι η κίνηση για διαφέρει από τις άλλες παρεμβάσεις ενάντια στις πολυεθνικές, γιατί στην περίπτωση μας δεν επιδιώκεται με κανένα τρόπο ο διάλογος με την BENETTON. Εμείς ξεσκεπάζουμε τις βρωμιές του ομίλου και του επιπεθώμασθε.

Και έτσι είναι που πέφτουν οι βιτρίνες από τα μαγαζιά τους και τα πλεκτά τους... κοκκινίζουν από ντροπή!

Συνεχίζουμε με επιμονή και θα νικήσουμε!

KINHSHW ENANTIA STH BENETTON

Ξαφνικά και ενώ ένας σύντροφος είχε πάρει το λόγο, ο γνωστός, πλέον, μπράβος και τραπεζικός του Δήμαρχου Ηλιούπολης, Τσολάκης, μαζί με τον Αντιδήμαρχο, Προβιά, επιτέθηκαν σε σύντροφο που βρήκαν μόνο του. Μόλις έγινε αντιληπτό επικράτησε χαμός. Καταφέραμε και κυκλώσαμε τους μπράβους και τους επιτεθήκαμε από άλλη είσοδο. Καρέκλες έφευγαν προς τη πλευρά των δημάρχων, και συνθήματα όπως «Αλίστες είναι τα MAT και οι ασφαλίτες» δονούσαν την αίθουσα. Μία κάτοικος κατάφερε να πάρει από τα χέρια του μπράβου μία μοτορόλα. Ο Δήμαρχος Γεωργιάκης, που δεν υπολόγισε σωστά τα πράγματα και έβαλε τους μπράβους του να «καθαρίσουν», προσπάθησε να εκκτονώσει την κατάσταση, καταδικάζοντας την ενέργεια του υπαλλήλου του.

Τα Δημοτικά Συμβούλια δεν αποφάσισαν καμία απολύτως ουσιαστική δράση, και περιορίστηκαν στα γνωστά περί νομιμότητας, μηνύσεων κλπ.

Όλο αυτό το διάστημα πραγματοποιούνται ανοιχτές συνελεύσεις, όπου παίρνονται οι όποιες αποφάσεις, εκδηλώσεις πλη-

ροφόρησης, όπως αφισκολλησεις, μικροφωνικές σε διάφορα σημεία της πόλης, μοίρασμα προκηρύξεων, συνθήματα σε τοίχους και παράλληλα συνεχίζονται οι καθημερινές ανοιχτές συνελεύσεις έξω από το εργοτάξιο της ΔΕΗ.

Στις 7.30 πμ της Τρίτης 6 Μάη, έγινε συγκέντρωση και πορεία από κατοίκους και των δύο δήμων, μπροστά στο χώρο του εργοταξίου. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγάλη καθώς είχαν έρθει και μαθητές από τα γύρω σχολεία.

Πριν ξεκινήσει η πορεία, οι εκπρόσωποι του ΚΚΕ προσπάθησαν να κατελώσουν, βάζοντας το παρό τους πρώτο και καλώντας τον κόσμο εθελούσια σε πορεία προς το Δημαρχείο, ενώ οι αποφάσεις των συνελεύσεων ήταν πορεία προς το εργοτάξιο και τα MAT. Εμποδίστηκαν τελικά και η πορεία ξεκίνησε προς το εργοτάξιο. Η πορεία κινώντας κυκλωτική κίνηση του εργοταξίου, έφτασε στα συρματοπλέγματα του, αιφνιδιαζοντας τους MATάδες.

Η πορεία σταμάτησε μπροστά στην είσοδο του εργοταξίου, για αρκετή ώρα, φωνάζοντας συνθήμα-

τα ενάντια στη ΔΕΗ, τους Δημάρχους, την τρομοκρατία και την αστυνομοκρατία κλπ. Κατόπιν συνέχισε προς το Δημαρχείο, όπου και εθεάθη ο Δήμαρχος Ηλιούπολης, ο οποίος δέχτηκε επίθεση με αυγά.

Η επόμενη πορεία ορίστηκε για την Πέμπτη 15 Μάη, από την πλατεία Κανάρια με προορισμό και πάλι το εργοτάξιο της ΔΕΗ. Μετά από αρκετό περπάτημα, και ριζίμο μογιάς στο Δημαρχείο, φτάσαμε στην είσοδο του εργοταξίου, όπου και έγινε προσπάθεια να σπάσουμε τον κλοιό των MAT και να καταλάβουμε τον χώρο. Καταφέραμε και σπάσαμε την πρώτη διμοιρία, αλλά δεχθήκαμε επίθεση με χημικά από άλλους ματάδες που ήταν κρυμμένοι. Η απάντηση όλων μας ήταν πέτρες, ξύλα και ότι άλλο βρήκαμε μπροστά μας, ενώ οι μπάτσοι συνέχιζαν την ρίψη δακρυγόνων. Η σύρραξη γενικεύτηκε και έπεσε κτυπητό στα γύρω στενά, και είχαμε μία σύλληψη κατοίκου.

Στη συνέχεια συγκεντρωθήκαμε έξω από το Δημαρχείο, το οποίο και καταλάβαμε, απαιτώντας την απομάκρυνση των MAT από την περιοχή και την απελευθέρωση του συλληφθέντα. Αργά τη νύχτα μεταφερθήκαμε στο Τμήμα Ελληνικού, όπου εκρατείτο ο συλληφθείς, δείχνοντας έτσι την αλληλεγγύη μας. Του απαγγέλθηκε η κατηγορία της «Διατάραξης οικιακής ειρήνης» και αφέθηκε ελεύθερος την επόμενη ημέρα.

Ο αγώνας συνεχίζεται...

Αναρχικός Πυρήνας Ηλιούπολης

Τρίτη 27 Μαΐου

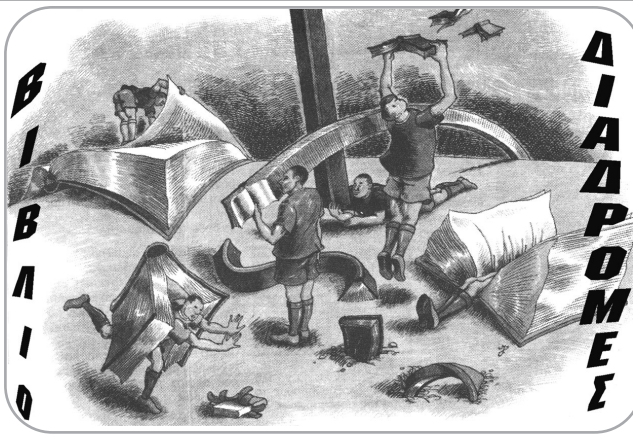
Πορεία ενάντια στο ΚΥΤ στην Ηλιούπολη έγινε στις την Τρίτη 27 Μαΐου. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Ανεξαρτησίας με λίγο κόσμο σχετικά, αλλά που αυξανόταν κατά την διάρκεια της. Πέρασε από την Κατεχάκη και κατευθύνθηκε προς την Κεντρική Πλατεία και από εκεί στο Δημαρχείο. Υπήρχε παλμός κλπ, φωνάχτηκαν αλλά και γράφτηκαν συνθήματα σε τοίχους. Μόλις αποχώρησε ο κόσμος πήγαμε μπροστά σαν μπλοκ, 70 με 100 περίπου άτομα συγκροτημένα σε μπλοκ και φωνάζοντας συνθήματα πέταξαν μογιές στο κτίριο και τις δυνάμεις ασφαλείας που το φύλαγαν.

Στη συνέχεια χύθηκε δοχείο με κόκκινη μπογιά στην είσοδο και πετάχτηκαν μερικές πέτρες. Τότε έκαναν την εμφάνιση τους τα MAT και επιτέθηκαν στο μπλοκ που διαλύθηκε ενώ μια κοπέλα κτυπήθηκε από τους ενστολους μπράβους του κράτους.

Το απόγευμα είχε προηγηθεί άλλη μία προσαγωγή κοπέλας, η οποία περπατούσε κοντά στο Δημαρχείο, και είναι γνωστή από την συμμετοχή της στον αγώνα, την οποία και οδήγησαν στο Αστυνομικό τμήμα για εξακρίβωση και ψάρωμα.

Περιπολικά και τζιπ γυρνούσαν στους δρόμους και τα στενά της πόλης για συλλήψεις, μέχρι αργά..

Β
Ι
Β
Λ
Ι
ΟΔ
Ι
Α
Δ
Ρ
Ο
Μ
Η

Μάη του '36 στη Θεσσαλονίκη:

«Τα γεγονότα αυτά προκάλεσαν τέτοια έξαψη, που έβλεπες να κατεβαίνουν απ' όλες τις συνοικίες αυθόρμητα άντρες, γυναίκες και παιδιά και να πετροβολούν τους χωροφύλακες με σκοπό να τους αποδεκατίσουν. Καταφέραμε, δηλαδή, με τα λίγα μέσα που είχαμε στα χέρια μας, με πέτρες, με ξύλα, κτλ., να κλείσουμε τους χωροφύλακες μέσα στ' αστυνομικά τμήματα και στο Διοικητήριο. Το κακό είχε παραγίνει και χιλιάδες κόσμος κατέβαινε πια στους δρόμους.

Εμείς αποτελούσαμε τη μειοψηφία, πλειοψηφία ήταν το ΚΚΕ. Εμείς όμως ήμαστε που ρίξαμε το σύνθημα να βάλουν φωτιά στα τμήματα να κάψουν τους χωροφύλακες και γι' αυτό το λόγο χαρακτηρίστηκε από το ΚΚΕ προβοκάτορες, αφού αυτοί δεν ήθελαν κάτι τέτοιο. Ενώ στην αρχή ξεσήκωσαν κάπως τους εργάτες, όταν η απεργία πήρε ανεξέλεγκτες διαστάσεις, άρχισαν να μαζεύονται και να προσπαθούν να την αναχαιτίσουν».

Και μετά η δικτατορία του Μεταξά, η προσέγγιση με τον Στίνα, οι χιλιάδες φυλακισμένοι, τα βασανιστήρια, οι εξο-

ρίες, αλλά και οι αποδράσεις, η κατοχή και η Αντίσταση, οι εκκαθαρίσεις των αντιφρονούντων από το ΚΚΕ:

«Εμείς δεν πιάσαμε όπλο να πολεμήσουμε τους Γερμανούς. Λέγαμε ότι έπρεπε να συμφιλιωθούμε με τους γερμανούς στρατιώτες, ειδικά εκεί στην εξορία. Μπορεί η απόφασή μας να ήταν και λανθασμένη, αλλά εμείς πήραμε μια γενικά διεθνιστική θέση. [...] αν ήσουν σε τροτσκιστική ή αρχαιομαρξιστική ή αναρχική οργάνωση, δεν επιτρεπόταν να σε δεχτούν στο ΕΑΜ. Μας έλεγαν πράκτορες της αστικής τάξης. Και φασίστες και όργανα των φασιστών και ανθρωπύς της ιδιοκτησίας μας έλεγαν. [...] Ορισμένοι σύντροφοι πήγαν στο αντάρτικο. [...] Αφού αντιμετώπισαν εναισιωπητικά του γερμανούς -με όπλα- κι αφού τους απώθησαν μαζί, στο τέλος, οι σταλινικοί σκότωσαν τους αρχαιομαρξιστές και είπαν ότι σκοτώθηκαν στη μάχη από τους Γερμανούς».

Το 1947 έρχεται η απόρριψη του τροτσκισμού. «Η θέση αυτή οδηγεί την ομάδα σε ρήξη με το μαρξισμό εν γένει και σε πορεία σύμπλευσης με την αναρχική θεώρηση περί κυρίαρχων και κυριαρχούμενων σ' όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής».

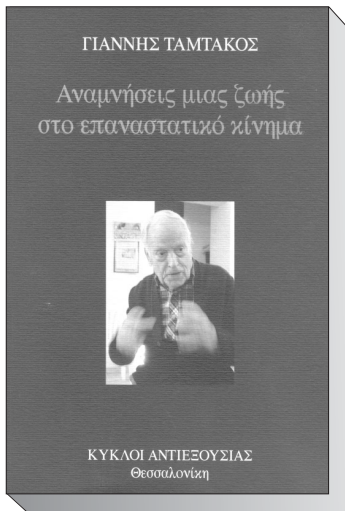
«Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το κοινωνικό σύστημα θέλει δυναμική και πέταμα. Εγώ δεν είμαι θεωρητικός, είμαι τσαγκάρης. Όπως λέω συχνά, ένα παπούτσι που ανέβηκε ανηφόρα και κατηφόρα και του σπάσανε τα βάρδουλα και βγήκαν τα δάκτυλα απέξω, δεν επιδέχεται επιδιόρθωση. Έτσι και το σύστημα, δεν επιδέχεται μεταρρύθμιση, θέλει πέταγμα!»

Από τα μέσα της δεκαετίας του '80 μέχρι σήμερα ο Γιάννης Ταμτάκος με κείμενα του σε έντυπα του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου και με την συμμετοχή σε εκδηλώσεις συνεχίζει να δίνει το παρόν.

Συσπείρωση Αναρχικών

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΜΤΑΚΟΣ

Αναμνήσεις μιας ζωής στο επαναστατικό κίνημα

ΚΥΚΛΟΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μέσα από γλαφυρές αφηγήσεις και κείμενα του Γιάννη Ταμτάκου ζωντανεύουν γεγονότα από τις πρώτες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα μέχρι τις ημέρες μας.

Οι κοινωνικοί αγώνες των τσαγκαράδων, των καπνεργατών, των τροχιοδρομικών, των εργατών στα λιπάσματα, των υφαντουργών αλλά και των ανέργων, οι συγκρούσεις αρχαιομαρξιστών και τροτσκιστών με το ΚΚΕ, τα γεγονότα του

στα τμήματα να κάψουν τους χωροφύλακες και γι' αυτό το λόγο χαρακτηρίστηκε από το ΚΚΕ προβοκάτορες, αφού αυτοί δεν ήθελαν κάτι τέτοιο. Ενώ στην αρχή ξεσήκωσαν κάπως τους εργάτες, όταν η απεργία πήρε ανεξέλεγκτες διαστάσεις, άρχισαν να μαζεύονται και να προσπαθούν να την αναχαιτίσουν».

Και μετά η δικτατορία του Μεταξά, η προσέγγιση με τον Στίνα, οι χιλιάδες φυλακισμένοι, τα βασανιστήρια, οι εξο-

ΕΛΕΓΚΤΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Τους τελευταίους μήνες όσοι χρησιμοποιούν τα μαζικά μέσα μεταφοράς και ιδιαίτερα τα αστικά λεωφορεία και τα τρόλεϊ θα έχουν αντιμετωπίσει τους νέους ρουφιάνους που αντί για κουκούλες φοράνε γιλέκα με καρτελάκι που γράφει ΕΛΕΓΧΟΣ.

Αυτό που έχουμε να πούμε προς το παρόν είναι ότι πολλές φορές έχουμε γίνει μάρτυρες περιστατικών όπου η πλειονότητα των επιβατών στρέφεται εναντίων τους. Η λογική να τους σπάμε τα νεύρα και να ωθούμε και τους άλλους επιβάτες να κάνουν το ίδιο είναι πολύ καλή.

Όταν λοιπόν μπει ελεγκτής εμείς ...χαλαρά! Σιγά-σιγά ψάχνουμε όλες τις τσέπες - εκτός από κείνη που έχουμε το εισιτήριο ή την κάρτα, αν έχουμε και κοιτάμε ένα - ένα τα χαρτιά μας. Αφού «βρούμε» το εισιτήριο ή την κάρτα ζητάμε πρώτα την ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ -όχι απλά την κάρτα του- και τα σημειώνουμε: ΠΡΟΣΟΧΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΕΛΕΓΚΤΕΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ ΜΑΪΜΟΥ. Επιμένουμε και αν είναι δυνατόν εκτρέπουμε την κατάσταση.

Χρήσιμες - αλληλέγγυες συμβουλές:

Ακόμη κι αν δεν ακυρώνουμε εισιτήριο καλό είναι να έχουμε ένα μαζί μας και να έχουμε το νου μας στις στάσεις για να το ακυρώσουμε ή να κατέβουμε ανάλογα με την περίπτωση.

Τα ακυρωμένα εισιτήρια δεν τα πετάμε αλλά όταν είναι να κατέβουμε τα δίνουμε σε κάποιον που δεν έχει ή τα αφήνουμε σε εμφανές σημείο για να τα πάρει κάποιος άλλος.

Άλεξ

ΦΑΚΕΛΩΜΑΤΟΣ «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ»...

Η «Σύζευξις» είναι ένα πρόγραμμα που δημιουργείται για να συνδέει ηλεκτρονικά όλες τις υπηρεσίες του δημοσίου. Σε αυτό περιλαμβάνεται το «Προσωπικό Μητρώο», το ηλεκτρονικό δηλαδή φακέλωμα όλων των δημοσίων υπαλλήλων. Περίπου 600.000 υπάλληλοι θα καταγραφούν, καθώς και... τα μέλη των οικογενειών τους, ανεβάζοντας το νούμερο σε 1,5εκ. καταγραφές. Τα στοιχεία των ταυτοτήτων των παραπάνω, των περιουσιακών τους στοιχείων, τίτλοι σπουδών και άλλα προσόντα, εκθέσεις αξιολόγησης από τους εργοδότες, ηθικές αμοιβές, ποιές, άδειες, νοσηλεία, κ.α. είναι μερικά από τα στοιχεία που θα καταχωρηθούν. Τον Ιανουάριο κάθε χρόνου, οι προϊστάμενοι των υπηρεσιών θα αφαιρούν από τα «Προσωπικά Μητρώα» και θα καταστρέφουν τα στοιχεία όλων των εκθέσεων, πλην εκείνων των τελευταίων οχτώ ετών.

Εκτρέφουν και σκοτώνουν γάτες και σκύλους για τη γούνα τους:

Βίντεο που διαθέτει το BBC δείχνει Βέλγο έμπορο να επιδεικνύει κουβέρτα φτιαγμένη από... τομάρι γάτας. Παρά τις διαψεύσεις της Ε.Ε., στην Ευρώπη υπάρχουν εκτροφεία σκύλων και γατών με σκοπό την εκμετάλλευση της γούνας τους. Η διαστροφή δεν έχει όρια. «Διαφημίζουν» τις κουβέρτες από γάτες ως... «φάρμακο» για τους ρευματισμούς. Ενδεικτικά, για μια ζακέτα από γάτα απαιτείται η σφαγή 24 ζώων.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ! ! !

Η Choice Point είναι εταιρία που εμπορεύεται προσωπικά στοιχεία, κυρίως από χώρες της Λατινικής Αμερικής, αν και έχει δείξει ενδιαφέρον και για άλλες. Περίπου 36 ομοσπονδιακές υπηρεσίες πληρώνουν για να έχουν πρόσβαση στα αρχεία της. Το αμερικανικό υπουργείο Δικαιοσύνης έχει συνάψει τετραετές συμβόλαιο αξίας 67εκ. δολαρίων, ενώ ένα χρόνο πριν η Υπηρεσία Μετανάστευσης, που ανήκει πλέον στο νεοσύστατο υπουργείο Εσωτερικής Ασφα-

λειας, πλήρωσε ένα εκατομμύριο δολάρια για απεριόριστη πρόσβαση. Το διάστημα μάλιστα αυτό, περίπου 80.000 μετανάστες συνελήφθησαν, με πρόφαση βεβαίως την πρόληψη τρομοκρατικών επιθέσεων. Ειδικότερα, πριν από κάποιους μήνες, η εν λόγω εταιρία αγόρασε - «παράνομα» λένε - τα στοιχεία όλων των πολιτών του Μεξικό, από άλλη ιδιωτική εταιρία, η οποία με τη σειρά της τα είχε αγοράσει από υπάλληλο της εκεί στατιστικής υπηρεσίας. Τελικά, η Choise Point, «αναγκάστηκε» να επιστρέψει την δισκέτα, (αφού βέβαια αντέγραψε τα στοιχεία και τα παρέδωσε στα άμεσα... ενδιαφερόμενα υπουργεία). Ανάλογα πάντως, έχει πράξει και για 9 τουλάχιστον άλλες χώρες της λατινικής Αμερικής.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΤΕΤΟΙΑ ; ;

Έκθεση του διοικητή της αστυνομίας του Λονδίνου Τζον Στίβενς αναφέρει πως τη δεκαετία του '80, ο ειδικός κλάδος της βρετανικής αστυνομίας RUC, ο Κλάδος Κατασκοπίας και Συλλογής Πληροφοριών του βρετανικού στρατού FRU και η παραστρατιωτική ομάδα της Βόρειας Ιρλανδίας UDA, (Ulster Defence Association - Αμυντική Ένωση του Όλστερ), καταδίωξαν και δολοφονούσαν μέλη του IRA. Ο 38χρονος δικηγόρος Πατ Φινουκέν, που αναλάμβανε την υπεράσπιση φυλακισμένων μελών του IRA, καθώς και ο 19χρονος φοιτητής Άνταμ Λάμπερτ δολοφονήθηκαν με τέτοιο τρόπο, αν και κανείς τους δεν ανήκε στην οργάνωση. Τα παραπάνω θυμίζουν το σκάνδαλο

GAL, που αναφέρεται στη δολοφονία μελών της ETA τη δεκαετία του '80 από παραστρατιωτικές ομάδες σε Ισπανία και Γαλλία.

ΜΕΤΑΛΙΑ ΚΑΙ... ΗΘΙΚΟ

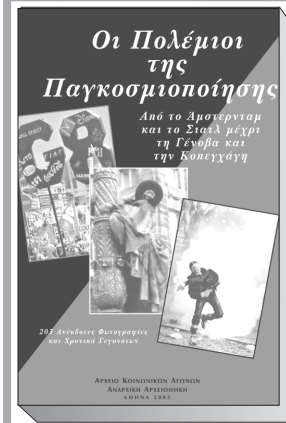
Το χρυσό μετάλλιο του Κογκρέσου των Η.Π.Α., έχει απονεμηθεί στον πρωθυπουργό της Μ. Βρετανίας Τ. Μπλερ και οι ιθύνοντες σκέφτονται να το δώσουν και στον πρωθυπουργό της Ισπανίας Χ. Μ.Αθνάρ.

Στην Ισπανία, όπου την ίδια ώρα προωθείται νομοσχέδιο, σύμφωνα με το οποίο ποινικοποιούνται «οι δημόσιες δραστηριότητες ή η μετάδοση λανθασμένων πληροφοριών, που έχουν ως αποτέλεσμα την απείθεια ή την εξασθένιση του ηθικού του στρατιωτικού προσωπικού, όχι μόνο του ισπανικού αλλά και κάθε σύμμαχης δύναμης». Η ποινή θα είναι μέχρι 6 χρόνια...

ARGENTINA UBER ALLES

Στην Αργεντινή, επίθεση δέχονται τον τελευταίο καιρό περισσότερα από 200 εργοστάσια που βρίσκονται υπό κατάληψη εδώ και 18 μήνες. Η επίθεση ξεκίνησε από το εργοστάσιο ετοιμών ενδυμάτων Μπρούκμαν, το οποίο μάλιστα αυτοδιαχειρίζονται επιτυχώς οι καταληψίες. Τυπικά, η επίθεση του κράτους ξεκίνησε με δικαστική απόφαση σύμφωνα με την οποία «η ζωή και η σωματική ακεραιότητα δεν υπερτερούν έναντι του δημοσίου οικονομικού συμφέροντος»...

* * * *

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Από το Άμστερνταμ και το Σιάτλ μέχρι τη Γένοβα και την Κοπεγχάγη

Από τις 10 Απρίλη κυκλοφόρησαν ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΟΙ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ. Μια έκδοση της **Αναρχικής Αρχαιοθήκης** που τα κείμενα έγραψαν και επεξεργάστηκαν ομάδες και σύντροφοι-ες που συμμετέχουν στον **Κύκλο Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, ενώ οι φωτογραφίες είναι από το αρχείο της **Ελένης Γρηγοριάδου**. Η παρουσίαση της έκδοσης έγινε στο φύλλο Νο 13 της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ .

Παρακάτω παραθέτουμε πόλεις και βιβλιοπωλεία όπου θα μπορείτε να το βρείτε:

Αθήνα και Θεσσαλονίκη: Στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στην Αναρχική Αρχαιοθήκη.

Πειραιάς: Βιβλιοπωλείο Αντεργκράουτ.

Νίκαια: Βιβλιοπωλείο ΑΙΩΝΕΣ.

Πάτρα: Βιβλιοπωλείο ΤΡΟΧΟΣ,

ΛΑΜΙΑ: Βιβλιοπωλεία: Καζάσης Ιωάννης (Αριστοτέλους 2), Κούτρας Ιωάννης (Κολοκοτρώνη 11), Κεντρί (Θεμιστοκλέους 10).

ΓΙΑΝΝΕΝΑ: Kanabi Shop και Λιμουράς.

ΧΑΝΙΑ: Βιβλιοπωλείο Γιάννης Βερυβάκης (Δημοκρατίας 38).

ΞΑΝΘΗ: EXIT (Ανδρέου Δημητρίου 11)

ΧΑΛΚΙΔΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΔΡΑΜΑ, ΒΟΛΟ...

Αυτή η έκδοση είναι εξαιρετικά αφιερωμένη σ' όσους λαμβάνουν μέρος ενεργό στην ιστορική πράξη. Αυτοί έχουν χαρές στα πρόθυρα του θανάτου, παραφέρονται, μεθούν, νοιώθουν έναν ίλιγγο ακαταμάχητο, ένα πάθος για την Ελευθερία...

Οι κοινωνίες των σύγχρονων μεγαλουπόλεων, εδραιωμένες και οργανωμένες σύμφωνα με την παγκόσμια χάρτα της οικονομικής δικτατορίας, ασφικτιούσες κάτω από τη διαρκώς αυξανόμενη πίεση του κρατικού ζυγού, παρουσιάζουν δεκαετίες τώρα -από άκρη σ' άκρη της γης- κάποια κοινά χαρακτηριστικά στην έκφραση και τη δραστηριοποίησή τους. Το άγχος λοιπόν, η απομόνωση, ο φόβος και η αβεβαιότητα αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία της καθημερινότητας των καταπιεσμένων, οι οποίοι αιώνες τώρα υφίστανται στο σώμα και την ψυχή τους τα θεσμοθετημένα βασανιστήρια του κράτους και της εξουσίας.

Ποιοι είναι όμως οι παράγοντες εκείνοι και ποια τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της λειτουργίας και της μορφής των σύγχρονων κοινωνιών που ευθύνονται για αυτή την κατάσταση; Είναι αναντίρρητο γεγονός ότι κράτος και κεφάλαιο, απόλυτα εναρμονισμένα προς ένα κοινό σκοπό, τη διατήρηση της κυριαρχίας τους και τη διαίωξη της προλεταριοποίησης των ανθρώπων, προπαρασκευάζουν -μέσα από θεαματικές διαδικασίες διμεσολάβησης και αντιστροφής της πραγματικότητας- τις συνθήκες και τα χαρακτηριστικά της αποσυντιθέμενης καθημερινότητας του καθενός από εμάς. Συνεπώς η αστική κυριαρχία που εδώ και τρεις αιώνες παρασιτεί εις βάρος των λαών μπορεί και κατανέμει σωστά τους εξαναγκασμούς τους οποίους προσπαθεί να καλύψει με το γελοίο ένδυμα των νόμων, που προστατεύουν (ποιούς άραγε και από τι;) και βγαίνουν στο όνομα των πιο απροκάλυπτων και βρώμικων εξουσιαστικών επιταγών. Αυτές κάθε φορά είτε είναι κοινωνικές, είτε οικονομικές, πολεοδομικές, πολιτικές ή ακόμα και ηθικές υποβιάζουν τον άνθρωπο σε αντικείμενο το οποίο ή θα είναι κλειδωμένο σε κάποια φυλακή (ή ψυχιατρείο) ή θα βρίσκεται στοιβαγμένο κάπου στα κέντρα παραγωγής και κατανάλωσης. Αλίμονο λοιπόν αν σε μια τέτοια οργάνωση για τη διάθεση της ζωής δεν παρουσιάζονται στους ανθρώπους εκδηλώσεις μόνιμου άγχους, φόβου, και αβεβαιότητας.

Ο χώρος και η μορφή των πόλεων, που διάφοροι αρχιτέκτονες και πολεοδόμοι (άξιοι εργάτες και σύμβουλοι της κρατικής-οικονομικής αυτοκρατορίας) έχτισαν και δημιούργησαν για τους ανθρώπους, μόνο ανθρωπιά δεν έχει. Οι σύγχρονες μητροπόλεις αποτελούν άξια τέκνα των μεγαλουπόλεων που προέκυψαν από τη βιομη-

χανική επανάσταση. Μεγαλουπόλεις που εξυπηρετούσαν φυσικά τη συσσώρευση εργατικού δυναμικού, τη δημιουργία προλεταριακών ζωνών και τον ευκολότερο έλεγχο. Πρόκειται για ένα περιβάλλον απρόσωπο όπου επικρατεί το πνεύμα και η νοοτροπία της «αρχιτεκτονικής του καταναγκασμού». Μια αρχιτεκτονική, που προσπαθεί από τη μια με την εξωτερική εικόνα της να δηλώσει το «μεγαλείο» και την «επιβλητικότητα» της εξουσίας και από την άλλη με την εσωτερική της εμφάνιση να ικανο-

μάλιστα σε συνθήκες, όπου θα κρίνεται διαρκώς επισφαλής η υγεία και η ζωή. Θα μπου σε διαδικασίες ανταγωνισμού και εξειδίκευσης και γενικά θα καταβάλουν όλη τους τη δυναμική, προκειμένου να φέρουν εις πέρας την επαγγελματική τους αποστολή. Τον εξαναγκασμό αυτό για την προετοιμασία μιας αποδεκτής και λειτουργικής μονάδας του συστήματος, βιώνει ο άνθρωπος από την παιδική ηλικία κατά τη σχολική περίοδο.

Επιπρόσθετα η εξέλιξη της

Το άγχος, η αβεβαιότητα και ο φόβος στη σύγχρονη μητρόπολη

ποιήσει τις απαιτήσεις της εξουσίας για έλεγχο, μαζοποίηση και απομόνωση. Το περιβάλλον αυτό διαχωρισμένο σε γκέτο, περιοχές εργασίας, φτωχών και πλούσιων, και επιβαρημένο από τη μόλυνση των τοξικών αποβλήτων από τα εργοστάσια αποτελείται συνήθως από πανύψηλα κτίρια και πολυκατοικίες που κρύβουν τον ουρανό δρόμους που εξυπηρετούν την διέλευση των τροχοφόρων και ασφαλώς τη διακίνηση των εμπορευμάτων. Οι δρόμοι αυτοί ευθύνονται για το ασφικτικό μπιστιλιάρισμα και για τα καθημερινά τροχαία που λειπολύν τις ζωές οδηγών και πεζών. Πρόκειται λοιπόν για ένα περιβάλλον που στο σύνολο του εκφράζεται μέσα από ακαλαίσθητους όγκους του μπετόν αρμέ κάτω από τους οποίους μεγαλώνουν παιδιά και ζουν άνθρωποι νευρωτικοί, αγχώδεις, καταδικασμένοι να υφίστανται έναν περίγυρο που σε καμία περίπτωση δεν είναι ο φυσικός τους.

Από τη άλλη πλευρά, οι ρυθμοί της σύγχρονης κοινωνικής «εξελίξεως» -λόγω της εργασίας του καπιταλισμού για την παγίωση και ολοένα ισχυροποίηση του σε παγκόσμιο επίπεδο- αυξάνονται ιλιγγιώδεις και οι ρυθμοί παραγωγής και κατανάλωσης που έχουν επιβληθεί στους «δούλους της δημοκρατίας» είναι συμμετρικά αντίθετοι προς τις αντοχές και τις επιθυμίες τους. Προκειμένου να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της κυριαρχίας θα δουλέψουν πολλές ώρες και

επιστήμης σε συνδυασμό με την ταχύτατη εξάπλωση της τεχνολογίας έχει σαφώς απελευθερώσει τον άνθρωπο από το άγχος για την κάλυψη βασικών αναγκών, από την άλλη όμως τον έχει εγκλωβίσει μέσα σε μια πληθώρα αγαθών που πρέπει να καταναλώσει καθώς οι επιθυμίες του δεν αναπτύσσονται σύμφωνα με τις επιταγές του «εγώ» του αλλά ανάλογα με τις ρυθμίσεις των θεαματικών μηχανισμών, που λειτουργούν στα αστικά κέντρα.

Μέσα σ' αυτές τις κοινωνίες της αφθονίας και της υλικής ευημερίας, το άτομο ασφικτιά κάτω από τον ολοκληρωτισμό των εμπορευμάτων που καθημερινά απασχολούν το χώρο, το χρόνο του, τις ανάγκες και γενικά τη διάθεση της ζωής του. Ο σύγχρονος σκλάβος των μεγαλουπόλεων είναι εξαναγκασμένος καθημερινά να καταναλώνει φάρμακα, συσκευασμένες τροφές, κουλτούρα, γνώση, ψυχαγωγία και να αναλώνεται σ' οτιδήποτε καταναλώνει τον εαυτό του προς όφελος της κεφαλαιοκρατικής τρομοκρατίας.

Επιπρόσθετα, όλες οι ανέσεις που προσφέρει η παγκόσμια βιομηχανία σε συνδυασμό με την αυτοματοποίηση της τεχνολογίας -συστήματα επικοινωνίας, κλιματισμού, αυτόματα πωλητές, ηλεκτρονικά μηχανήματα κτλ., αποτελούν την κλειστή παραγωγική λειτουργία ενός μηχανισμού, κατά τη διάρκεια του οποίου, ή παραγκωνίζεται ή ενίοτε εκμηδενίζεται εντελώς η παρέμ-

βαση του ατόμου και η διάθεσή του για δημιουργικότητα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό των σύγχρονων αστικών συγκροτημάτων, το οποίο ευθύνεται για τη δημιουργία άγχους φόβου και αβεβαιότητας είναι και η αυξανόμενη θεσμοθετημένη βία από τη μεριά του κράτους εις βάρος των καταπιεσμένων. Η αυτογνωσία των αφεντικών ότι παρασιτούν αναφορικά με την επιδίωξη των κοινωτών για απελευθέρωση -και ο φόβος φυσικά που συνοδεύει τη γνώση τους αυτή- έχει οδηγήσει στη διαρκώς αυξανόμενη αστυνόμευση των αστικών συγκροτημάτων. Συνεπώς καθημερινά, κάθε «ελεύθερος δημοκράτης πολίτης» έχει να αντιμετωπίσει στο διάβα του πάνοπλους αστυνομικούς οι οποίοι με το χέρι σε έκταση και το δάκτυλο στη σκανδάλη πραγματοποιούν εξακρίβωσεις, απειλές, απαγωγές, εκτελέσεις ασκούν μια αδυσώπητη τρομοκρατία προσωποποιώντας την κρατική επιβολή και θυμίζοντας βέβαια ότι οι ανθρώπινες κοινωνίες οργανώνονται και συγκροτούνται κάτω από το καθεστώς των όπλων και του φόβου.

Αυτό λοιπόν είναι ένα κομμάτι της καθημερινής ζωής των μεγαλουπόλεων, πλημμυρισμένης από το άγχος, την απομόνωση και αβεβαιότητα, ευθυγραμμισμένη στα πλαίσια της φτώχειας και της καταπίεσης που έθεσαν οι απαιτήσεις της ιστορίας της εκμετάλλευσης. Από την άλλη βέβαια οι επί μακρόν συζητήσεις των μπασκίνων, δικαστών, αρχιτεκτόνων, πολεοδόμων ψυχολόγων για τον εξανθρωπισμό των μεγάλων αστικών συγκροτημάτων, αποτελούν ένα φενακιστικό τόσο αστειό όσο αστέριος μπορεί να είναι ο εξανθρωπισμός του κράτους και της εξουσίας.

Αναμφίβολο λοιπόν, είναι το γεγονός ότι αυτή η άρρωστη κατάσταση (της επιβίωσης και κοινωνικής αποδοχής) που έχει επιβάλλει η κρατική-οικονομική εξουσία ως σύστημα για τη διάθεση της ανθρώπινης ζωής, είναι το αποτέλεσμα των διεργασιών της για τη διαίωξη και ισχυροποίησή της πάνω στον τράχηλο των καταπιεσμένων. Από την άλλη δε θα πρέπει να παραβλέπουμε την ιστορική αλήθεια, το γεγονός ότι αυτή η κατάσταση εξωθεί τους αδύνατους στην επιλογή και τη χρήση της απαραίτητης αντίβιας και τους μεταμορφώνει σ' ένα ηφαίστειο, έτοιμο να ξυπνήσει και να εκραγεί και του οποίου η λάβα θα σπείρει τον όλεθρο και την καταστροφή σ' οτιδήποτε επί αιώνες τώρα τρομοκρατεί και καταπιέζει..

ΓΙΟΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

T.I.P.S. (Terrorist Information and Prevention System) ή Η επιστροφή του Χαφιέ

«Με το καινούριο σύστημα παρακολούθησης των πολιτών ο υπουργός δικαιοσύνης, Άσκροφτ, επιδιώκει να μεταβάλει τους νταλικέρηδες, ταξιδιζήδες, τους ταχυδρόμους και τους υδραυλικούς σε ανεπίσημους πράκτορες του στον πρόσφατο αγώνα - πόλεμο κατά της τρομοκρατίας.

Προσλαμβάνονται, λοιπόν, για να χαφιεδίζουν σε βάρος των συμπολιτών τους και των πελατών τους και να αναφέρουν εγκαίρως, οτιδήποτε «ύποπτο» συμβαίνει, στο T.I.P.S. και σε συνδέσμους του ίδιου του Υπουργείου δικαιοσύνης.

Σύμφωνα με το T.I.P.S. (Σύστημα αποτροπής και πληροφοριών για την τρομοκρατία) κάθε δρόμος και, εφ' όσον είναι δυνατό, κάθε σπίτι και γωνιά στις ΗΠΑ τίθεται υπό επιτήρηση από το άγρυνό μάτι της δημόσιας παρακολούθησης.

Εάν κάτι ανάλογο γινόταν στην Κούβα τα μίντια των ΗΠΑ θα εξλαρυγγιάζονταν για το «αστυνομικό κράτος» της.

Η ιστορία μας διδάσκει ότι (η ίδια) επαναλαμβάνεται.

Το καλοκαίρι του 1917 πάνω από ένα εκατομμύριο αμερικανόι πήραν μέρος στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο κατά της Γερμανία. Όπως συνήθως, σε καιρό πολέμου (ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος δεν ήταν «δημοφιλής» στην Αμερική) η κυβέρνηση ήθελε να στριμώξει τους διαφωνούντες «άπιστους» πολίτες μετατρέποντας όλους τους πολίτες σε καταδότες. Κάθε κριτική του πολέμου ήταν «παράνομη». Η κυβέρνηση του Γουίλσον είχε δημιουργήσει την Αμερικάνικη Ένωση Προστασίας, η οποία μέχρι τον Ιούνη του ίδιου χρόνου ισχυριζόταν ότι είχε μέλη της 100.000 «πατριώτες».

Η κυβέρνηση ωθούσε τα μέλη της Ένωσης να καρφώνουν τόσο τους γείτονες όσο και τους συναδέλφους τους. Η κριτική στον «Ευρωπαϊκό Πόλεμο» θεωρούνταν έγκλημα. Η Ένωση έλεγε πως είχε ανακαλύψει 3.000.000 «προδότες» πράγμα που ευχαρίστησε απεριόριστα τον υπουργό δικαιοσύνης A. Mitchell Palmer όπως φαίνεται και από την παρακάτω δήλωσή του: «Ποτέ άλλοτε στην ιστορία τους οι ΗΠΑ δεν είχαν αστυνόμευση σε τέτοιο βαθμό».

Ο περίφημος σοσιαλιστής Ευγένιος Β. Ντεμπζ μπήκε φυλακή επειδή μίλησε κατά του πολέμου: «...Οι κυρίαρχες τάξεις πάντοτε κήρυσσαν τους πολέμους αλλά ήταν οι υπήκοοι που πολεμούσαν στα πεδία των μαχών». Γι' αυτό στον έστειλαν φυλακή (10 χρόνια), σε ηλικία 62 χρόνων.

Μέσα σε 80 χρόνια το έθνος έφθασε από την Αμερικάνικη Ένω-

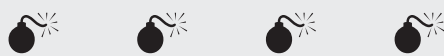
ση Προστασίας στο T.I.P.S. Τι έχει αλλάξει (εκτός από τον χαφιεδισμό;). Μπορείτε να εμπιστευθείτε το γείτονά σας. Και, κυρίως, εμπιστεύεστε την κυβέρνησή σας;

31-7-2002

Μουμία Αμπού Τζαμάλ

(δημοσιευμένο στην αμερικανική εφημερίδα Workers Vanguard, 18/10/2002)

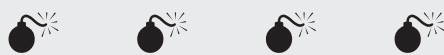
μετάφραση: Χαχόλος

Secret Service...

Στις 23 του Απρίλη δύο πράκτορες της μυστικής υπηρεσίας (Secret Service) των ΗΠΑ πήγαν στο γυμνάσιο Όουκλαντ και ανέκριναν δυο μαθητές 16 χρονών σε σχέση με σχόλια που έκαναν κατά την διάρκεια μιας συζήτησης στην τάξη για τον πόλεμο στο Ιράκ. Συγκεκριμένα οι δύο μαθητές άσκησαν κριτική στην δολοφονική πολιτική του προέδρου Μπους. Το αποτέλεσμα ήταν τα δύο παιδιά να ανακριθούν από τους πράκτορες για περίπου δύο ώρες που τους απείλησαν και τους κατατρομοκράτησαν. «Τώρα μας ανήκετε. Θα σας κάνουμε ό,τι θέλουμε. Αν δεν μας πείτε την αλήθεια θα το μάθουμε και τότε θα σας κλείσουμε στις ομοσπονδιακές φυλακές, γαμιόληδες», τους είπαν. Η ανάκριση έγινε μέσα στην σχολική τάξη, αφού διεκόπη το μάθημα. Οι γονείς των παιδιών δεν ειδοποιήθηκαν. Όταν ο ένας από τους δύο μαθητές ζήτησε την παρουσία δικηγόρου οι πράκτορες τον απείλησαν. Μερικές από τις ερωτήσεις που έγιναν στα παιδιά είναι: «είσαι τρομοκράτης;», «ποια είναι η γνώμη σας για τον πρόεδρο», «τι θα λέγατε στον πρόεδρο αν ήταν εδώ τώρα;» κλπ. Ακόμα ρώτησαν αν έχουν στο σπίτι τους φωτογραφία του προέδρου Μπους με σχηματισμένο στόχο απάνω της.

Η καθηγήτρια Σάντυ Γουίτνεη είπε ότι αυτή κάλεσε την μυστική υπηρεσία όταν οι δύο μαθητές είπαν στο μάθημά της ότι θα έπρεπε να προσλάβουν έναν ελεύθερο σκοπευτή για να «ταχτοποιήσει» τον Μπους. Οι ίδιοι οι μαθητές λένε πως το μόνο που είπαν είναι ότι ο Μπους είναι βλάκας.

Το κράτος μας παρακολουθεί

Από τα πρώτα κράτη που είχαν δημιουργηθεί ανά τον κόσμο στα βάθη της ιστορίας οι εκάστοτε «αφέντες» καταλάβαιναν γρήγορα πόσο σημαντικό ήταν να παρακολουθούν και να καταγράφουν την ζωή των υπηκόων τους. Φυσικά τότε τα μέσα ήταν περιορισμένα αλλά οι χαφιέδες οι κατάσκοποι και οι γραφείς των ανακτόρων συνθέτουν το πρώτο δείγμα παρακολούθησης-καταγραφής των ανθρώπων.

Με τον καιρό οι δυνατότητες των κρατών σ' αυτόν τον τομέα αυξήθηκαν. Ειδικά μετά την έκρηξη της τεχνολογίας που συνέβη τον 20ο και 21ο αιώνα, τα κράτη απέκτησαν πολλούς τρόπους παρακολούθησης και εύκολη πρόσβαση στο ιστορικό της ζωής του καθένα μας.

Από τα κράτη παρακολουθούμαστε ΟΛΟΙ ανεξαρτήτως αν είμαστε «ύποπτοι» ή όχι. Απλώς παρακολουθούμαστε αναλόγως με πιο άμεσο ή έμμεσο τρόπο. Τα κράτη φτιάχνουν το προφίλ μας και μας σκιαγραφούν από τις αγορές που κάνουμε μέσω των πιστωτικών καρτών, το Α.Φ.Μ. μας, το πόσο συχνά βγαίνουμε από την χώρα, από την απογραφή που γίνεται κάθε 10 χρόνια, από το ποιες σελίδες επισκεπτόμαστε στο internet, από την καταγραφή των τηλεφωνημάτων μας αν χρησιμοποιήσουμε κάποια «ύποπτη» λέξη (echelon) και με πολλούς άλλους τρόπους.

Φυσικά για τους πιο «επικίνδυνους» υπάρχουν αμεσότεροι τρόποι.

Παρακολούθηση από ασφάλιτες, κάμερες σε σπίτια και σε δημόσιους χώρους, συστήματα GPS (επίσημα μόνο η Αμερική έχει περί τα 27, με αυτά τα συστήματα μπορεί να στέλνεται στους υπολογιστές τους μέσω δορυφόρου φωτογραφία λεπτομέρειας πινακίδας αυτοκινήτου), κοριόι, πομποί σε αμάξια και πολλούς άλλους τρόπους γιατί αυτά είναι οι γνωστότεροι και οι συνηθισμένοι και τα κράτη είναι βρώμικα και σκοτεινά, έτσι κανείς δεν μπορεί να είναι σε θέση να ξέρει όλες τις μεθόδους τους.

Φυσικά τα κράτη παραβιάζουν τους ίδιους τους νόμους με ορισμένους τρόπους παρακολούθησης αλλά δεν έχουν να λογοδοτήσουν πουθενά γιατί είναι η ανώτερη και δυνατότερη εξουσία. Έχει ζωτική σημασία για κάθε κράτος να παρακολουθεί τον κόσμο του γιατί μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να προβλέψει εξεγέρσεις και επαναστάσεις, και να βρει άτομα που προβαίνουν σε δυναμικές αντικρατικές ενέργειες.

Όυτε τα κράτη ούτε κανένα άλλο εξουσιαστικό κτήνος δεν έχει το δικαίωμα να παρακολουθεί την ζωή μας και να μας φακελώνει. Φυσικά αυτή η ιστορία δεν πρόκειται να σταματήσει αν δεν δράσουμε για να την σταματήσουμε εμείς.

ΑΝΑΠΙΧΑΣ

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι ολυμπιακοί αγώνες (Ο.Α.) του 2004, στην Αθήνα, είναι ένα από τα μεγαλύτερα σε όγκο και σημασία σχέδια της κυριαρχίας. Αν πραγματοποιηθούν θα είναι μια γιγαντιαία εκστρατεία προπαγάνδας αλλά και πλουτισμού σε παγκόσμιο επίπεδο. Έχουν γραφτεί πολλά και σίγουρα θα γραφτούν ακόμα περισσότερα σ' αυτήν την εφημερίδα αλλά και αλλού για τον ρόλο των ολυμπιακών αγώνων στην ενδυνάμωση των εξουσιών και την άλωση της ελευθερίας μας. Τον ίδιο ρόλο είχαν και όλες οι ολυμπιάδες που έχουν προηγηθεί ανάλογα βέβαια και με τις επικρατούσες κοινωνικές συνθήκες της κάθε εποχής. Πολλές φορές όμως συνδέθηκαν με γεγονότα ιδιαίτερης σημασίας όπως θα δούμε παρακάτω.

Οι σύγχρονοι ολυμπιακοί αγώνες ξεκίνησαν στην Αθήνα το 1896. Η «ιδέα» για την διοργάνωσή τους ήταν του γάλλου βαρόνου Κουμπερτέν. Αυτός ίδρυσε τη ΔΟΕ (Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή) που την αποτελούσαν αριστοκράτες, μέλη βασιλικών οικογενειών και πλούσιοι. Η ΔΟΕ πάντα είχε στους κόλπους της ρατσιστές και φασίστες και μέχρι και σήμερα είναι ένα ισχυρό κέντρο εξουσίας. Ο Κουμπερτέν ήταν ένας πλούσιος αριστοκράτης που διακατεχόταν από εθνικιστικές και ρατσιστικές ιδέες. Ήθελε οι πρώτοι σύγχρονοι αγώνες να γίνουν στην Γαλλία. Τελικά όμως για να συνδεθούν με αυτούς της αρχαιότητας, αποφασίστηκε η πρώτη σύγχρονη ολυμπιάδα να γίνει στην Αθήνα. Οι αγώνες αυτοί είχαν παταγωδή αποτυχία. Ελάχιστοι ήταν οι αθλητές (μόνο άνδρες) που συμμετείχαν και οι περισσότεροι από αυτούς ήταν έλληνες. Η Μεγάλη Βρετανία είχε μόνο 6 «αθλητές» που ήταν εργαζόμενοι της πρεσβείας και τουρίστες. Αν και οι περισσότερες χώρες έδειξαν αδιαφορία για τους αγώνες, για την «νεοσύστατη» αστική τάξη των Αθηνών αποτέλεσαν ένα ιδιαίτερο κοσμικό γεγονός. Για την βασιλική οικογένεια ήταν μια ευκαιρία για προβολή με τις πομπώδεις και εντυπωσιακές εμφανίσεις της στο στάδιο. Από αυτήν την πρώτη ήδη διοργάνωση Ο.Α. φάνηκε ότι πρόκειται για μια φιάστα φτηνών συγκινήσεων με εθνικιστικό περιτύλιγμα. Η νίκη του Σπύρου Λούη στο αγώνισμα του μαραθωνίου, αποτέλεσε μια πρώτης τάξης ευκαιρία για την δημιουργία ενός σταρ (ειδώλου) της εποχής. Αυτό που δεν είναι τόσο γνωστό είναι πως η νίκη του Λούη μάλλον αποτέλεσε και το πρώτο φαινόμενο μη ευγενούς άμιλλας, μια και λέγεται

φιλοξενήσει τους αγώνες και γι' αυτό οι φιλαθλοι δεν ξεπέρασαν τους 2.000 - 3.000. Οι αθλητές έτρεχαν σε χωρ-

ΑΡΧΑΙΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι ολυμπιακοί αγώνες τις αρχαιότητας παρουσιάζονται σήμερα σαν μια γιορτή συναδέλφωσης των αρχαίων ελλήνων και σαν μια εκδήλωση ανάδειξης του σώματος και του πνεύματος. Στην πραγματικότητα δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα θέαμα, όπως αργότερα οι ρωμαϊκές θηριομαχίες, οι βυζαντινές ιπποδρομίες αλλά και οι σύγχρονοι ολυμπιακοί αγώνες.

Στην αρχαία Ελλάδα, ενώ στον καθημερινό βίο επιβάλλονταν βαρύτερες ποινές για κάθε άσκηση βίας, στους ολυμπιακούς αγώνες και σε άλλους τοπικούς αγώνες οι αρχές αλλά και το κοινό ανέχονταν τις βαρβαρότητες στην πάλη, στην πυγμαχία και το παγκράτιο.

Ειδικά στο παγκράτιο επιτρέπονταν τα πάντα, γι' αυτό ονομαζόταν και «παμμαχία», σύγκρουση δηλαδή με όλα τα μέσα.

Οι βαρβαρότητες των αθλητών κατά τις αναμετρήσεις, όπως η συντριβή μελών του σώματος, η εξόρυξη των ματιών, οι μόνιμες αναπηρίες ακόμα και η θανάτωση του αντιπάλου, ήταν κάτι που οι θεατές θεωρούσαν αναπόσπαστο κομμάτι των αγώνων.

Το στεφάνι αγριελιάς αποτελούσε μια τυπική βράβευση. Στην πραγματικότητα οι ολυμπιονίκες απολάμβαναν άφθονες χρηματικές και άλλες παροχές όπως: ισόβια διατροφή από την πολιτεία, παροχή δούλων και ανάδειξη σε αξιώματα. Ο Σόλων, ο νομοθέτης της Αθήνας, καθόρισε την αμοιβή των ολυμπιονικών σε 500 δραχμές που τότε αντιστοιχούσε σε αγορά 500 προβάτων!!! Στην ουσία δηλαδή οι αθλητές ήταν επαγγελματίες. Η νίκη ήταν ευκαιρία για φέστες στην πόλη του νικητή από την τοπική εξουσία.

Πολλές ελληνικές πόλεις για να εξασφαλίσουν νίκες στην Ολυμπία, αγόραζαν ξένους αθλητές με πλούσιες αμοιβές εμφανίζοντάς τους ως δικούς τους πολίτες. Οι αθλητές συχνά δωροδοκούσαν τους αντιπάλους τους για να αποδεχτούν την ήττα ή να αποφύγουν την βίαιη αναμέτρηση. Οι κριτές των αγώνων χρηματιζόνταν επίσης για να μεροληπτούν.

Στους αγώνες η συμμετοχή περιοριζόταν στους αριστοκράτες και γενικά στους εύπορους. Οι φτωχοί για να φτάσουν στην Ολυμπία θα έπρεπε να περπατήσουν για ένα μήνα, να προπονηθούν εκεί για τέσσερις βδομάδες και να επιστρέψουν μετά την λήξη των αγώνων, ύστερα δηλαδή από μήνες. Αλλά κανείς τους δεν είχε την δυνατότητα να καλύψει τα έξοδα του ταξιδιού και των προπονήσεων και κυρίως τις οικονομικές συνέπειες από την εγκατάλειψη της εργασίας του. Η παρακολούθηση των αγώνων ήταν επίσης προνόμιο μόνο των πλουσίων. Στις αρματοδρομίες οι αριστοκράτες και οι πλούσιοι δε συμμετείχαν οι ίδιοι, αλλά οι ηνίοχοι δούλοι τους. Τα βραβεία και την δόξα όμως τα έπαιρναν αυτοί. Οι γυναίκες δεν είχαν δικαίωμα να συμμετέχουν αλλά ούτε καν να παρακολουθούν τους αγώνες.

Τα περί «ολυμπιακού πνεύματος» και «αθλητικών ιδεωδών» αποτελούν ένα μύθο. Κύριο χαρακτηριστικό των αγώνων ήταν η βαναυσότητα και η διαφθορά.

πως ένα γαϊδουράκι τον βοήθησε να διανύσει ένα μέρος της μαραθωνίας διαδρομής. Όλο το κόστος των πρώτων Ο.Α. καλύφθηκε από το ελληνικό κράτος παρά τις υποσχέσεις του Κουμπερτέν για οικονομική ενίσχυση. Το γεγονός αυτό προκάλεσε αντιδράσεις μια και θεωρήθηκε προκλητική σπατάλη χρημάτων την ίδια στιγμή που στην ελλαδική κοινωνία κυριαρχούσε η φτώχεια.

Γενικά οι πρώτες ολυμπιάδες θύμιζαν πανηγύρι. Το 1900 στο Παρίσι ήταν η χειρότερη ολυμπιάδα από πλευράς οργάνωσης. Δεν υπήρχε στάδιο να φιλοξενήσει τους αγώνες και γι' αυτό οι φιλαθλοι δεν ξεπέρασαν τους 2.000 - 3.000. Οι αθλητές έτρεχαν σε χωρ-

ταριασμένο έδαφος και οι δίσκοι και τα ακόντια συνήθως κατέληγαν σε δέντρα της περιοχής με αποτέλεσμα να μην μπορούν να μετρηθούν οι βολές και οι ρίψεις.

Η ολυμπιάδα του 1904 στο Σεντ Λούις έμεινε γνωστή για την απάτη του Αμερικάνου Φρεντ Λορτζ στο μαραθώνιο που θέλησε να αντιγράψει τον Λούη. Στο 16ο χιλιόμετρο εγκατέλειψε τον αγώνα κατακουρασμένος, ανέβηκε σε μία καρότσα ενός φορτηγού και ξεκουράστηκε. Λίγο μετά όμως σκέφτηκε τον εαυτό του νικητή και χωρίς να τον δει κανείς κατέβηκε από την καρότσα και άρχισε να τρέχει στον αγωνιστικό χώρο. Όλοι οι θεατές τον αποθέωναν μέχρι που μπήκε στο στάδιο ο κανονικός νικητής Τόμας Χικς.

Να σημειωθεί ότι σε γυναίκες αθλήτριες δεν επιτρέπεται επισήμως η συμμετοχή στους Ο.Α. μέχρι το 1928, κυρίως εξ' αιτίας του μισογυνισμού του Κουμπερτέν.

Το 1916 δεν πραγματοποιήθηκε ολυμπιάδα εξαιτίας της σφαγής που είναι γνωστή ως Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Στις ολυμπιάδες του 1920 και 1924 δεν καλέστηκαν οι ηττημένες χώρες του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου.

Επίσης δεν πραγματοποιήθηκαν οι ολυμπιάδες του 1940 και του 1944 εξαιτίας της άλλης μεγάλης σφαγής που είναι γνωστή ως Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Το 1936 οι αγώνες έγιναν στην ναζιστική Γερμανία. Η

ΔΟΕ έδωσε μια χρυσή ευκαιρία στον Χίτλερ να προπαγανδίσει τις ιδέες του. Αυτό δεν είναι τυχαίο αφού τα μέλη της ΔΟΕ ήταν άτομα με φασιστικές απόψεις. Ο ίδιος ο Κουμπερτέν δήλωσε τον ενθουσιασμό του για το γεγονός. Ελάχιστες ήταν οι διεθνείς αντιδράσεις για την ανάληψη της ολυμπιάδας από το ναζιστικό καθεστώς. Αφίσες και σημαίες με τους ολυμπιακούς κύκλους και τη σβάστικα γέμισαν όλο το Βερολίνο. Παρελάσεις του στρατού και άλλες «πολιτιστικές» εκδηλώσεις ελάμβαναν χώρα κατά την διάρκεια των αγώνων. Ο Χίτλερ δεν έχασε την ευκαιρία για να προβληθεί. Κατά την τελετή έναρξης το στάδιο ήταν γεμάτο ναζιστικές σημαίες και ακούγονταν ναζιστικοί ύμνοι. Όλες οι ομάδες (πλην της Αιγύπτου) εισήλθαν στον αγωνιστικό χώρο χαιρετώντας φασιστικά με υψωμένο το δεξί χέρι. Επικεφαλής της ελληνικής ομάδας ήταν ο Σπύρος Λούης που έσπευσε να προσκυνήσει τον «φύρερ» και να του προσφέρει ένα κλαδί ελιάς. Η περίφημη ολυμπιακή φλόγα ήταν μια πατέντα της Γκεμπελικής προπαγάνδας που καθιερώθηκε έκτοτε και χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα στους Ο.Α.. Η συμμετοχή μαύρων αθλητών στην ομάδα των ΗΠΑ ήταν ένα γεγονός που εξόργισε τον Χίτλερ. Η νίκη του Τζέσι Όουενς με χρυσό μετάλλιο στα 100 μέτρα τρέξιμο, στα 200 στο μήκος και στα 4X100 έκαναν το Χίτλερ να

δηλώσει πως: «οι αμερικανοί πρέπει να ντρέπονται που δίνουν μετάλλια στους μαύρους». Οι ναζί πίστευαν πως η Γερμανία θα κατακτούσε όλες τις νίκες. Η στάση αυτή του Χίτλερ δεν οφείλεται μόνο στο γεγονός ότι ήταν ρατσιστής αλλά και στο ότι ο Κουμπερτέν και η ΔΟΕ είχαν υποστηρίξει θέσεις όπως ότι οι αγώνες απευθύνονται μόνο στους εκλεκτούς της λευκής φυλής. Πολλά από τα ιδανικά των Ο.Α. όπως τα ήθελε ο Κουμπερτέν

1936: Ο «ολυμπιονίκης» Σπύρος Λούης προσφέρει ανθοδέσμη στους χιτλερικούς

ταυτίζονταν με αυτά του ναζισμού και του φασισμού. Σαν αντίδραση για την διεξαγωγή των αγώνων στην ναζιστική Γερμανία, είχε προγραμματισθεί μια αντι-ολυμπιάδα που είχε το όνομα: «Ολυμπιάδα των Λαών» για να γίνει στην Βαρκελώνη. Εξ αιτίας όμως του ισπανικού εμφύλιου πολέμου τελικά δεν πραγματοποιήθηκε.

Το 1968 οι Ο.Α. θα γίνουν στην Πόλη του Μεξικού. Η χώρα όμως βρίσκεται σε μια κατάσταση συνεχών και δυναμικών κοινωνικών αντιδράσεων. Οι φοιτητές συγκρούονται με την αστυνομία όλο το καλοκαίρι του 1968. Στις 26 Ιουλίου οι φοιτητές συγκεντρώνονται στο πολυτεχνείο της πόλης του Μεξικού και μετά από πορεία ξεκινούν πολύωρες οδομαχίες με αποτέλεσμα 7 νεκρούς και πάνω από 500 τραυματίες φοιτητές. Τις επόμενες μέρες ξεκινούν καταλήψεις των πανεπιστημιακών σχολών και γίνεται επέμβαση του στρατού για την ανακατάληψή τους. Πάνω από χίλιοι φοιτητές συλλαμβάνονται ενώ υπάρχουν και νέοι νεκροί. Μεγάλες διαδηλώσεις γίνονται σχεδόν καθημερινά. Τα έντονα αυτά κοινωνικά γεγονότα, δημιουργούν ανησυχία στην ΔΟΕ σε σχέση με την διεξαγωγή των αγώνων που έχουν προγραμματισθεί για τα μέσα Οκτωβρίου. Ζήτησε λοιπόν από την μεξικανική κυβέρνηση να εγγραφεί για την ομαλή διεξαγωγή της ολυμπιάδας δίνοντας εμμέσως εντολή για βίαιη καταστολή της εξέγερσης των φοιτητών. Οι διαδηλώσεις επεκτείνονται και σε άλλες μεγάλες πόλεις και πλέον συμμετέχουν και άλλες κοινωνικές ομάδες. Σε όλες τις διαδηλώσεις ακούγονται συνθήματα όπως: «Δεν θέλουμε ολυμπιάδα θέλουμε επανάσταση». Στις 27 Αυγούστου πραγματοποιεί-

Μεξικό 1968

ται μια τεράστια διαδήλωση από 300.000 άτομα. Όταν η πορεία φτάνει στο προεδρικό μέγαρο μια μαυροκόκκινη σημαία υψώνεται στον ιστό του. Ο στρατός απωθεί τους διαδηλωτές που μένουν μέχρι αργά το βράδυ. Την επόμενη μέρα το καθεστώς συγκεντρώνει δημοσίους υπαλλήλους, με την βία στο ίδιο σημείο, για να υψώσει πάλι την εθνική σημαία και να δώσει την αίσθηση της αντιδιαδήλωσης «αγανακτισμένων πολιτών». Οι δημόσιοι υπάλληλοι όμως δεν δέχονται να παίξουν αυτόν τον ρόλο και μετατρέπουν την συγκέντρωση σε αντικυβερνητική διαδήλωση. Οι ειδικές μονάδες της αστυνομίας επεμβαίνουν και τους διαλύουν. Τόσο οι διαδηλώσεις όσο και οι συλλήψεις συνεχίζονται όλες τις επόμενες ημέρες. Στις 24 Σεπτεμβρίου ο στρατός καταλαμβάνει το πολυτεχνείο ύστερα από ένοπλη αντιπαράθεση με τους φοιτητές οι οποίοι για πρώτη φορά χρησιμοποίησαν όπλα. Ο απολογισμός της ημέρας ήταν 17 νεκροί και δεκάδες τραυματίες. Ο στρατός θα αποχωρήσει από τα πανεπιστημιακά κτήρια στις 30 Σεπτεμβρίου. Οι απεργίες και οι διαδηλώσεις όμως συνεχίζονται μέχρι λίγες μέρες πριν την έναρξη των Ο.Α. Το βράδυ της Τετάρτης 2 Οκτωβρίου 1968 έχει κανονισθεί διαδήλωση στην πλατεία Τλατελόλκο στην Πόλη του Μεξικού. Το καθεστώς του Μεξικού με τις πιέσεις από την ΔΟΕ είχε πάρει την απόφαση να τελειώνει με τις αντιδράσεις αυτές. Ο στρατός έκανε την εμφάνισή του στην πλατεία και περικύκλωσε τους διαδηλωτές. Ύστερα άρχισαν να προχωρούν προς αυτούς πυροβολώντας και λογχίζοντας όποιον έβρισκαν μπροστά τους. Μια ωμή σφαγή του μεξικανικού κράτους είχε ξεκινήσει με τις ευλογίες της ΔΟΕ. Πάνω από 400 νεκροί εκατοντάδες τραυματίες και πάνω από χίλιοι συλληφθέντες ήταν το αποτέλεσμα της κτηνώδους επίθεσης ακριβώς 10 μέρες πριν την έναρξη των αγώνων. Έτσι επιβλήθηκε η «κοινωνική ειρήνη» που ήταν αναγκαία για την διεξαγωγή των Ο.Α. Το χειρότερο όλων είναι ότι καμία ουσιαστική αντίδραση δεν υπήρξε σε αυτή τη σφαγή. Οι αγώνες έγιναν κανονικά και όλες οι χώρες συμμετείχαν σαν να μην είχε συμβεί τίποτα.

Όμως η ολυμπιάδα του 1968 στο Μεξικό είναι γνωστή για ένα ακόμα γεγονός. Για την στάση στο βάθρο των νικητών δύο μαύρων δρομέων από τις ΗΠΑ που είχαν κερδίσει την πρώτη και τρίτη θέση στα 200 μέτρα. Ήταν ο Τόμι Σμιθ και ο Τζόν Κάρλος. Και οι δύο στάθηκαν στο βάθρο με υψωμένες τις γροθιές τους και χαμηλωμένο το κεφάλι όταν ακουγόταν ο εθνικός ύμνος των ΗΠΑ. Οι υψωμένες γροθιές ήταν σύμβολο των κινημάτων των μαύρων στις ΗΠΑ, όπως οι Μαύροι Πάνθηρες. Η πράξη τους αυτή θεωρήθηκε σαν μια πράξη προσβολής προς το «αμερικανικό έθνος» και οι δύο αθλητές αποβλήθηκαν από την Αμερικανική Ολυμπιακή Επιτροπή και διατάχθηκαν να εγκαταλείψουν το Μεξικό εντός 48 ωρών.

Το 1972 οι Ο.Α. γίνονται πάλι στην Γερμανία (Δυτική) αυτή τη φορά στο Μόναχο. Και ενώ όλα δείχνουν πως το ολυμπιακό πανηγύρι θα διεξαχθεί κανονικά, μια ομάδα παλαιστίνιων ανταρτών, τμήμα της οργάνωσης «Μαύρος Σεπτέμβρης», έχει άλλα σχέδια. Το παλαιστινιακό πρόβλημα είναι ελάχιστα γνωστό στην λεγόμενη διεθνή κοινότητα, που δείχνει παθηρή αδιαφορία για την εγκληματική πολιτική του Ισραήλ απέναντι στους Παλαιστίνιους. Διάφορες ομάδες ανταρτών έχουν ξεκινήσει ενέργειες για την γνωστοποίηση του ζητήματος. Στις 5 το πρωί της 5ης Σεπτεμβρίου 1972, 5 ένοπλοι αντάρτες του Μαύρου Σεπτέμβρη πηδούν το φράχτη του ολυμπιακού χωριού. Μέσα στο χωριό συναντούν τρεις ακόμα συντρόφους τους. Μαζί ξεκινούν για το κτήριο όπου διαμένουν οι ισραηλινοί αθλητές. Μέσα σε λίγα λεπτά δύο ισραηλινοί αθλητές είναι νεκροί από τα πυρά των παλαιστίνιων και 9 ακόμα πιάνονται ζωντανοί και κρατούνται ως όμηροι. Στις 9:30 οι εισβολείς ανακοινώνουν ότι είναι παλαιστίνιοι και ζητούν την απελευθέρωση 234 συντρόφων τους που βρίσκονται στις φυλακές του Ισραήλ, καθώς και δύο γερμανών μελών της RAF που βρίσκονται στις γερμανικές φυλακές ως τρομοκράτες. Ακόμα ζητούν την ασφαλή αποχώρησή τους. Αυτοί είναι οι όροι για να αφήσουν τους 9 αθλητές. Μετά από ώρες διαπραγματεύσεων με τις γερμανικές αρχές επιτυγχάνεται μια συμφωνία και οδηγούνται όλοι με ένα λεωφορείο στο κοντινό αεροδρόμιο όπου τους περιμένουν δύο ελικόπτερα για να τους μεταφέρουν σε αεροπλάνο με προορισμό το Κάιρο όπως είχε συμφωνηθεί. Στο αεροδρόμιο όμως εί-

χαν ακροβολιστεί ελεύθεροι σκοπευτές της γερμανικής αστυνομίας με σκοπό να σκοτώσουν τους «τρομοκράτες». Καθώς γινόταν η επιβίβαση των όμηρων και των παλαιστίνιων στα δύο ελικόπτερα, ένας καταιγισμός πυρών ξεκινά από τους αστυνομικούς. Ένας παλαιστίνιος προλαβαίνει και πετά μια χειροβομβίδα στο ελικόπτερο όπου βρίσκονται οι όμηροι. Όταν σταματούν οι πυροβολισμοί, 9 ισραηλινοί αθλητές, 5 παλαιστίνιοι μαχητές και ένας γερμανός αστυνομικός είναι νεκροί. Το γερμανικό κράτος είναι το μόνο υπεύθυνο για την τραγική αυτή κατάληξη. Οι αγώνες όμως συνεχίστηκαν κανονικά. Τα κέρδη για τις επιχειρήσεις και την ΔΟΕ δεν έπρεπε να χαθούν.

Η ολυμπιάδα του 1980 στην Μόσχα χαρακτηρίστηκε από το Μπόϊκοτάζ των ΗΠΑ και μερικών ακόμα συμμοχικών χωρών.

Οι Ρώσοι και το «ανατολικό μπλοκ» είχαν την ευκαιρία να απαντήσουν με τον ίδιο τρόπο τέσσερα χρόνια μετά στην ολυμπιάδα του Λος Άντζελες. Οι ολυμπιακοί αγώνες έγιναν πεδίο της ψυχροπολεμικής αντιπαράθεσης.

Το 1980 πρόεδρος της ΔΟΕ έγινε ο ισπανός Χουάν Αντώνιο Σάμαρανκ. Ο Σάμαρανκ ήταν από τους πιστότερους υποστηρικτές του φασίστα δικτάτορα της Ισπανίας, Φράνκο. Έγινε βουλευτής του φασιστικού κόμματος, μέλος του φασιστικού συμβουλίου της Βαρκελώνης, πρό-

Μεξικό 1968
πλατεία Τλατελόλκο

εδρος του φασιστικού καταλανικού συμβουλίου και τελικά υπουργός αθλητισμού της φασιστικής κυβέρνησης. Ο αιμοσταγής Φράνκο, που εκτέλεσε χιλιάδες ισπανούς όταν πήρε την εξουσία, ήταν πάντα πρότυπο για τον Σάμαρανκ. Τα δύσκολα άρχισαν γι' αυτόν όταν πέθανε ο δικτάτορας και κατέρρευσε το καθεστώς. 100.000 άτομα κατέβηκαν σε διαδήλωση στις 23 Απριλίου 1977 έξω από το κτήριο του καταλανικού συμβουλίου της Βαρκελώνης, βρίζοντας τον Σάμαρανκ που έμεινε έντρομος στο εσωτερικό του κτηρίου. Τότε κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να συνεχίσει να ζει στην Ισπανία. Έφυγε για την Μόσχα όπου έγινε πρέσβης της Ισπανίας. Εκεί αφιερώθηκε στην προσπάθεια για την ανάδειξή του στην ιεραρχία της ΔΟΕ. Με διάφορες δολοπλοκίες κατάφερε να γίνει πρόεδρος της και ο πιο ισχυρός άνθρωπος του παγκόσμιου αθλητισμού. Στην πολύχρονη καριέρα του ως πρόεδρος η ΔΟΕ απέκτησε σχέσεις με τις μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες και οι αγώνες έγιναν μια μεγάλη εμπορική φέστα. Ο Σάμαρανκ δεν ξέχασε όμως το φασιστικό παρελθόν του. Ακόμα και σήμερα δηλώνει υπερήφανος γι' αυτό.

Λίγο πολύ όλες οι διοργανώσεις ολυμπιακών αγώνων και ιδιαίτερα οι τελευταίες προϋποθέτουν την λήψη κατασταλατικών και άλλων μέτρων που επάγουν κοινωνικά προβλήματα αλλά θέτουν τις βάσεις και για κοινωνικές δράσεις. Όλα τα παραπάνω αποκαλύπτουν τα αντικοινωνικά χαρακτηριστικά των αγώνων αυτών.

The anarchist next door

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΟΛΗ Η ΑΤΤΙΚΗ ΤΣΙΜΕΝΤΟ ΠΙΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ

Στο Πεδίο του Άρεως, στην Αθήνα, πραγματοποιούνται παρεμβάσεις της *Πρωτοβουλίας Αναρχικών Ενάντια Στην Ολυμπιάδα*, με μοίρασμα φυλλαδίων και ανάρτηση πανό. Αφορμή ήταν η φιέστα με θέμα «Σχολικός Εθελοντισμός» και η έκθεση Ολυμπιακής Παιδείας που διοργανώθηκε αυτές τις μέρες στον ίδιο χώρο. Ιδιωτικοί και κρατικοί αστυνομικοί προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τους αναρχικούς για να σταματήσουν την παρέμβασή τους. Φυσικά δεν τα καταφέρνουν... Οι σύντροφοι μοίρασαν στο διερχόμενο κόσμο την παρακάτω προκήρυξη:

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΟΛΗ Η ΑΤΤΙΚΗ ΤΣΙΜΕΝΤΟ ΠΙΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ

- Γνωρίζεις ότι ενόψει της Ολυμπιάδας 2004 περιφράζουν με κάγκελα τους τελευταίους ελεύθερους χώρους στην Αθήνα όπως στο Πεδίο Άρεως, το λόφο Φιλοπάππου, το άλσος Ν. Φιλαδέλφειας κ.α. με σκοπό να τους εμπορευματοποιήσουν, να τους καταστρέψουν και να καθιερώσουν είσοδο επί πληρωμή;
- Γνωρίζεις ότι για διάφορα έργα που σχετίζονται με τους αγώνες κόβουν χιλιάδες δέντρα (π.χ. Φιλοπάππου, Π. Φάληρο, Πάρνηθα, αισθητικό δάσος Σχοινιά, κατά μήκος της μαραθώνιας διαδρομής που θα περνά από την Πεντέλη...) και τη θέση τους παίρνει το τσιμέντο;
- Γνωρίζεις ότι ξεπουλάνε την Πάρνηθα (με σκοπό να γίνουν νέες ξενοδοχειακές μονάδες, καζίνο, αθλητικές εγκαταστάσεις) αλλά και παραλίες, βουνά, δάση, καταφύγια... με νόμο που ψηφίστηκε πρόσφατα στη βουλή;
- Γνωρίζεις ότι στην Ηλιούπολη-Αργυρούπολη και στα Βριλήσσια θέλουν να κατασκευάσουν Κέντρο Υπερύψηλης Τάσης (Κ.Υ.Τ.) τα οποία είναι άκρως επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία;
- Γνωρίζεις ότι στα Ολυμπιακά έργα έχουν σκοτωθεί δεκάδες εργαζόμενοι και έχουν τραυματιστεί εκατοντάδες;
- Γνωρίζεις ότι σε πολλές περιοχές του λεκανοπεδίου έχουν ξεσηκωθεί κάτοικοι ενάντια στα έργα για την Ολυμπιάδα;
- Γνωρίζεις ότι εσύ και τα παιδιά σου θα πληρώσετε βαρύ τίμημα από την καταστροφή της Αττικής Γης καθώς και επιπλέον φόρους για τα ολυμπιακά εγκλήματα που γίνονται σήμερα;
- Γνωρίζεις... (ο κατάλογος δεν σταματά)

ΕΧΕΙΣ ΑΝΑΡΩΤΗΘΕΙ ΤΙ ΘΑ ΠΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΟΥ ΟΤΑΝ ΣΕ ΡΩΤΗΣΕΙ:
«ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΩ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΑΝ ΤΗΝ
ΑΤΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥΣ;» ΚΑΙ
«ΓΙΑΤΙ ΑΝΤΙ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΜΕ ΕΚΑΝΕΣ ΚΑΙ
ΜΕΝΑ ΣΥΝΕΝΟΧΟ ΤΡΑΒΟΛΟΓΩΝΤΑΣ ΜΕ ΣΤΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΦΙΕΣΤΕΣ;»

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΜΙΖΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΒΟΛΕΜΑ
ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ - ΜΠΟΥΚΟΤΑΖ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥΣ
ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΓΗ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Ενάντια στην Ολυμπιάδα 2004
Για επικοινωνία: anarchy_dream@yahoo.gr

ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΟΧΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ

Εδώ και αρκετό καιρό έχει ξεκινήσει μια τεράστια προπαγάνδα η οποία μιλάει για το «όραμα» των ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα, ένα όραμα το οποίο δεν είναι δικό μας.

Α) Αρκετό καιρό τώρα δαπανούνται πολλά δισεκατομμύρια για τα περίφημα ολυμπιακά έργα τα οποία αφαιρέθηκαν από διάφορα κονδύλια για την κατασκευή πάρκων, σχολείων νοσοκομείων, και φυσικά από την τσέπη σου.

Β) Δημιουργούν ένα κλίμα τρομοκρατίας έτσι ώστε να σου φαίνεται τελείως λογική η αυξημένη αστυνόμευση-καταστολή, εφ' όσον πρόκειται για την ασφάλειά σου (εμείς λέμε απλά ότι είναι η αφορμή για την δημιουργία μιας «δημοκρατικής» χούντας).

Γ) Ένα ακόμη κόλπο είναι ο εθελοντισμός. Ενισχύουν το αίσθημα του πατριωτισμού και σε κάνουν να πιστεύεις ότι αποκτάς αξία σαν πολίτης βοηθώντας τη χώρα σου να φανεί ασπροπρόσωπη σ' αυτούς που σε δυναστεύουν και δε θέλουν να σε δουν να τα καταφέρνεις.

Δ) Άραγε έχεις αναλογιστεί ποτέ πόσα εργατικά ατυχήματα έχουν γίνει και γιατί; Μήπως το μόνο που ενδιαφέρει το κράτος και τους μεγαλοεργολάβους είναι το πώς θ' αποκομίσουν όσο περισσότερα λεφτά γίνεται χωρίς να ενδιαφέρονται για την ανθρώπινη ζωή;

Άραγε αυτό είναι το όραμα των ολυμπιακών αγώνων;

Απλά σκέψου την επόμενη μέρα: ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΧΡΕΗ ΚΑΙ Ο ΜΠΑΤΣΟΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ.

Πρέπει να συνειδητοποιήσεις ότι οι ολυμπιακοί είναι το διεθνές παζάρι των ΜΜΕ, των αναβολικών, της καταστολής, των πολυεθνικών, της μίζας και των πριμ.

Μη γίνεις συμμετοχος σ' ένα παιχνίδι που στο τέλος θα είσαι ο χαμένος. Γιατί δεν πρέπει να στηρίζεις αυτούς που σε γαμάνε, γιατί δεν πρέπει να δώσεις τη συγκατάθεσή σου να κερδίσουν αυτοί σε βάρος σου, γιατί το όραμα των ολυμπιακών αγώνων δεν είναι δικό σου.

2004 ΚΛΩΤΣΙΕΣ ΘΑ ΦΑΤΕ
ΤΣΙΜΕΝΤΟ, ΝΤΟΠΑ, ΑΝΑΒΟΛΙΚΑ...
ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ-ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΒΟΛΟΥ
ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΟΠΗΣ

98,0 FM
ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Για να ακούσεις το σταθμό μέσω Ίντερνετ, πρέπει να εγκαταστήσεις το μουσικό πρόγραμμα win amp (δωρεάν από την ιστοσελίδα www.win.amp.com). Μετά ανοίγεις το win amp κάνεις δεξί «κλικ» (με το ποντίκι) πάνω στο εικονίδιο. Στην επιλογή play ανοίγεις στην υποεπιλογή location. Εκεί σου ζητάει κωδικό... Πληκτρολογείς: 147.102.83.176:8000 και ...Ακούς το σταθμό που λειτουργεί σε 24ωρη βάση!
Καλή ακρόαση...

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Στην περιοχή Αγίου Στεφάνου Αττικής εδώ και κάποια χρόνια έχει αρχίσει να αναπτύσσεται (με τις άδειες και τις υποδείξεις των αρχών) βιομηχανική ζώνη. Εκτείνεται από την κάτω Εκάλη μέχρι και τα διόδια της Μαλακάσας και από τις δυο μεριές της εθνικής οδού Αθηνών - Λαμίας. Για όσους δεν γνωρίζουν, η περιοχή αυτή βρίσκεται στους πρόποδες της Πάρνηθας όπου υπάρχουν εκατοντάδες ρυάκια που ξεκινούν πάνω από το βουνό και καταλήγουν στον Κηφισό ποταμό. Στην περιοχή αυτή ο Κηφισός έχει καλυφθεί πλήρως από την εθνική οδό και το νερό περνάει μέσα από υπόγειους αγωγούς.

Πριν μερικά χρόνια οι περιοχές αυτές ήταν καταπράσινες, όμως λόγω της οικιστικής ανάπτυξης, πολλά δέντρα κόπηκαν και κάηκαν. Μικρά ζώα που μπορούσε να δει κανείς όπως αλεπούδες και λαγούς είναι πλέον εξαφανισμένα ή τα συναντάς σπάνια.

Κι αφού όλ' αυτά έχουν πλέον εκλείψει οι κίνδυνοι για κάθε ζωντανό οργανισμό συνεχίζουν να υπάρχουν και οι κίνδυνοι από μολύνσεις πολλαπλασιάζονται. Οι μεγαλοαστοί που είχαν αρχίσει να κατοικούν εκεί άλλαξαν κατοικίες προς βόρεια Εκάλη - Δροσιά - Διόνυσο.

Τα εργοστάσια εξαπλώθηκαν ραγδαία τα τελευταία χρόνια, και φυσικά όλα τους τα απόβλητα τα ρίχνουν στα ρυάκια. Ακόμα κινδυνεύουν οι γάτες και τα σκυλιά που είναι ελεύθερα ή οικόσιπα, όπου μπορούν να πιουν από τα μολυσμένα νερά. Ο θάνατός τους επέρχεται σε πέντε λεπτά της ώρας χωρίς να μπορεί να κάνει κάτι κανείς ούτε καν με ιατρική επέμβαση. Και αυτό γιατί τα λύματα (υπολείμματα από μελάνια, υλικά για κατασκευή φάρμακων και ηλιακών θερμοσιφώνων...) ρίχνονται σε καθημερινή βάση.

Δεν μπορούμε ακριβώς να γνωρίζουμε σε τι οφείλεται (ίσως αύξηση της παραγωγής, οπότε υπάρχουν περισσότεροι ρύποι στα ρυάκια), αλλά από τις αρχές του 2003 είναι καθημερινοί οι θάνατοι κατοικίδιων μέχρι και αιγοπροβάτων από τα μολυσμένα ρυάκια. Επίσης πολλά μικρά παιδιά (που παίζουν ή κατοικούν δίπλα στα ρυάκια ή στα εργοστάσια) έχουν αρχίσει και έχουν δερματολογικές και πνευμονολογικές παθήσεις. Αυτό μπορεί εύκολα κάποιος να το διαπιστώσει όταν βρεθεί κοντά στα εργοστάσια μέσα στο δάσος, και μυρίσει την ατμόσφαιρα, δει τα ξεραμένα δέντρα, φυτά και ρυάκια να τρέχουν με πολύχρωμα νερά!!! Εύκολα μπορείς να δεις τους σωλήνες από τα εργοστάσια, που καταλήγουν μέσα στα ρυάκια και τα βαρέλια με τοξικές ουσίες. Στα δα-

σάκια πλέον δεν ακούγονται κελαηδίσματα ούτε θόρυβοι από μικρά ζώα. Έχουν γίνει ένα νεκροταφείο για ζώα - πτηνά και φυτά, που η μόνη κατάλληλη χρήση τους είναι για ταινίες θρίλερ...

Από πλευράς κατοίκων και ιδιοκτητών ζώων έχουν γίνει πολλές καταγγελίες αλλά οι κοινότητες και οι τοπικοί μπάτσοι δεν φαίνεται να θέλουν να σκαλιστεί το θέμα, μια και παίζονται τεράστια συμφέροντα...

Ακόμα δεν έχει φτιαχτεί κάποια επιτροπή από κατοίκους ενάντια στην ρύπανση που προκαλούν τα εργοστάσια και από ότι φαίνεται είναι και λίγο δύσκολο μια και οι περιοχές αυτές είναι αραιοκατοικημένες, αλλά και γιατί μεταξύ τους υπάρχουν διαφορετικές αντιλήψεις.

Το θέμα όμως αυτό μας αφορά όλους καθώς και ένας ακόμα φυσικός πνεύμονας της Αθηνάς πάει να μολυνθεί και αυτός (εάν υπολογίσει κανείς και τα ολυμπιακά έργα που γίνονται στους Θρακομακεδόνες, όπως και τη συνεχή εγκατάσταση κεραιών, εγκαταστάσεις ολυμπιακών έργων Σχοινιά - Φάληρο, αεροδρόμιο στα Σπάτα).

Ας αντιδράσουμε δυναμικά στην καταστροφή της Αττικής προτού να είναι πολύ αργά.

Αναρχική Ομάδα ΟΤΑΝΙΣ